

АБДУЛЛА ОРИПОВ

ТАНЛАНГАН АСАРЛАР

САККИЗИНЧИ ЖИЛД

ШЕЪРЛАР

Faafur Fulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi
Toshkent – 2016

УЎК 821.512.133-1

КБК 84 (5 Ў)6

072

Нашрга тайёрловчи,
изоҳлар ва сўнгсўз муаллифи
Дониёр Бегимқулов

Орипов, Абдулла

Танланган асарлар. Саккизинчи жилд. Шеърлар. А.Орипов –
Тошкент:Faafur Fулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи,
2016. – 324 б +8 (вкл).

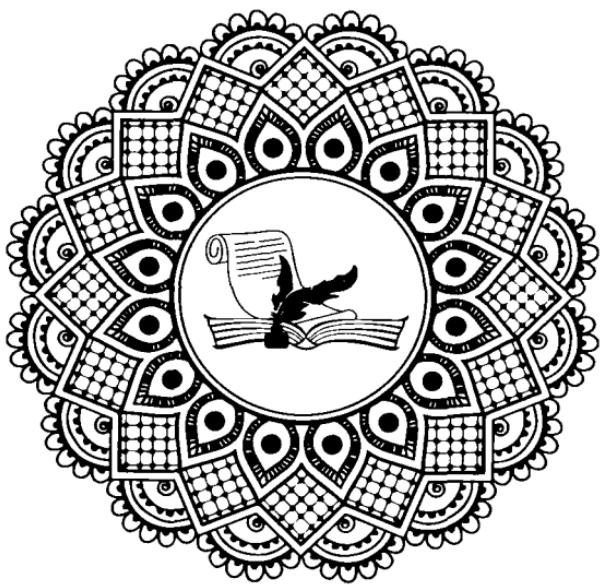
Ўзбекистон Қаҳрамони, Ҳалқ шоири Абдулла Орипов “Танланган асарлар”ининг саккизинчи жилди кўсинги икки ярим йилда ёзилган руҳият ва чуқур фалсафийлик омикхта бўлган янги шеърлардан жамланди. Зукко шеърхонлар улкан шоир ижоди янги мавзулар, янги ифода воситалари билан бойиганига, давр ва ҳалқ, шахс ва жамият, инсон ва унинг қалби, нур ва зиё, мухабbat ва нафрат, яхшилик ва ёвузлик, самимият ва ҳасад, меҳр ва қабоҳат сингари ўлмас ва азалий мавзулар янги ифода воситалари орқали очиб берилганига ишонч хосил килиб, янги шоирона нигоҳдан завқ оладилар, деб умид киламиз.

УЎК 821.512.133-1

КБК 84 (5 Ў)6

© Абдулла Орипов
© Гафур Гулом номидаги
нашриёт-матбаа ижодий
уйи, 2016

ISBN 978-9943-03-730-4

ҲАЁТ ҲАДИСЛАРИ

Сен бунча насиҳат ўқима, шоир,
Ҳавойи сўз айтиб, берма тасалли.
Бир лаҳза фикр қил ҳаётга доир,
Ҳис эт бошқаларни бир зум ақалли.

Отасин тупроқка қўйди бир ўғлон,
Ишонган тоғидан бўлди-ку жудо.
Отасиз қолгаңдинг сен ҳам бир замон,
Ўзингнинг ҳолингни эсла шу асно.

Йўқсилга бойлиқдан сўйлайсан ўгит,
Мухтоҷлик емирап пўлат бўлсанг ҳам.
Боши эгик турса чорасиз йигит,
Ўрнига ўзингни қўйиб кўр бир дам.

Бемор шифтга қараб ўтказар тунни,
Энг олий муроди – бир ютум ҳаво.
Бошингга тушмасин у bemor куни,
Сен унинг ахволин тушунгин, аммо.

Билгил, факат ҳаёт айлагай исбот
Ҳатто ўтмишларнинг афсонасини.
Аждодлар ҳадисин унуглан авлод
Асло бутлай олмас кошонасини.

2013 йил 11 август

КҮЧА

Кўча тўла одам,
Тиниб турмас бир дам,
Аралаш одимлар кичик-каттаси.
Лекин ғалатироқ ташлайди қадам,
Улар орасида биттаси.

Гоҳо гаплашади ўз ўзи билан,
Гоҳида жилмаяр, тундлашар гоҳо.
Ниманидир илгар тийрак қўзи билан,
Тўхтаб кўкка боқар, маст эмас, аммо.

Нимадандир бирдан завқ ҳам туди,
Бир сандиқни гўё очди-ю ёпди.
Ҳавога чизиклар тортиб қўяди,
Шоирмикан дейсан, қофия топди.

Ногоҳ ҳаяжондан қизарар юзи,
Чала иморати битдимикан ё?
Контрактда ўқир кенжатой қизи,
Бюджетга ўтдимикан ё?

Кўча тўла одам,
Тиниб турмас бир дам,
Аралаш одимлар кичик-каттаси.
Ҳамон ўша-ўша ташлайди қадам,
Улар орасида биттаси.

Ҳамон ўйга банд у, гоҳ шодмон кулар,
Тегманг, ҳолатини бузманг ногаҳон.
Ўзини баҳтли деб санаса бўлар
Сурган хаёлига ишонган инсон.

2013 йил 24 сентябрь

ҲАЁТ САБОҚЛАРИ

Қандай соз, авлодлар ўйнаса, кулса,
Сен ҳам табрик айтсанг кутлаб басма-бас.
Агар чин юракдан куйлаган бўлса,
Ҳамид Олимжонга қилгумдир ҳавас.

Кимнидир китиқлаб кулдириш осон,
Лекин буйруқ билан очилмайди таъб.
Наҳот устозларим юрмишлар шодон,
Боболарнинг мунглиғ қабрига қараб.

Бир сайёҳ ўзбекча салом берса гар,
Хазина топгандек яйраб кетганлар.
Қаранг, қилмади деб бизлардан ҳазар,
Миниб юрган отин совға этганлар.

Пахта-ю газни-ку қароқчи ҳар кас
Ўмарид кетганда тўйлар қилганмиз.
Ўлсак хокимизга Маккани эмас
Кремль деворин шон деб билганмиз.

Балки бу давроннинг йўриғи дерсиз,
Лекин қайда эди бечора у қалб?!
Қадим салтанатни емирди, эсиз,
Бухоро пойида бўлган жангү ҳарб.

Мен ҳам ўша давр яловин тутдим,
Кўрмаган ёвимга урабердим дўқ.
Сайд Олимхонни англамай ўтдим,
Иброҳимбекни ҳам тушунганим йўқ.

Ҳазрат деб инсонга ўқидим такбир,
Расо бўлсин дея куйладим жўшиб.
Ҳазратни ҳасрат деб қилдим сўнг таҳрир,
Расога «в» ҳарфин қўйдим-ку қўшиб.

Ёруғ кунларга ҳам етишдим, шукур,
Қаноат қилурман кўпу озимга.
Лекин она халқим, авф этгин бир қур,
Сен оҳанг бергайсан менинг созимга.

Кимдир байтларимнинг тубига етса,
Аччик ва мунгли деб айтгайдир бешак.
Дунёда лўттибоз кўпайиб кетса,
Нега мен уларни кутлашим керак?!

Нега ҳар учраган бетайин зотни
Кутлуғ дастурхонга айлайин шерик.
Бус-бутун кўрай деб кемтик ҳаётни
Боболар ҳатточи тортганлар черик.

Бугун мен кўз ташлаб асрий кўзгуга
Дилдан кувонгайман – юксалди шоним.
Эришдим Хуррият деган орзуга,
Қаддини ростлади Ўзбекистоним.

Кандай соз, авлодлар ўйнаса, кулса,
Сен ҳам табрик айтсанг кутлаб басма-бас.
Шодмонлик ярашар Ватан тинч бўлса,
Комиллик уфуриб турса ҳар нафас.

2013 йил 4 октябрь

БОБО ДУОСИ

“Кўзингиз тубида чексиз бир армон,
Нега сиз бунчалар ғамгин, бобожон?

Не-не давраларни кўргансиз ахир,
Беҳиштдай жойларда юргансиз, ахир.

Юпанч бўлмадими буларнинг бари,
Борми ё бу ҳолнинг ўзга сирлари?”

Тийрак набирага кўз ташлаб қиё,
Секин гап бошлайди ўйланиб бобо:

“ Не-не давраларни кўрганман гарчанд,
Беҳиштдай жойларда юрганман гарчанд.

Гарчи ўз ошимни ошаб келганман,
Бир одам катори яшаб келганман.

Учратдим авлиё инсонларни ҳам,
Лекин улар оздир, улар жуда кам.

Мудом улуғ қилдим дилда ниятни,
Изладим доимо самимиятни.

Яхшиликлар қилдим шавқларга тўлиб,
Улар қайтди гоҳо ёмонлик бўлиб.

Болам, бошка эрур сенинг давронинг,
Бошқадир замонинг, бошка имконинг.

Қайга узатсанг ҳам қўлинг етгайдир,
Сени ҳам беҳиштдай жойлар кутгайдир.

Фаромуш қилма лек битта нақлни:
Бойлик деб бой бериб қўйма ақлни.

Инсон боласига шайтондир ҳамроҳ,
Унинг фирибидан бўл доим огоҳ.

Ақлу тажриба топ, яшагил дадил,
Билиб қўй, баҳт учун меҳнатдир кафил.

Пайт келар, ёшимга етарсан албат,
Илоҳо, ўзиб ҳам кетарсан албат.

Набиранг сенинг ҳам қадрингга етгай
Ва балки сени ҳам саволга туттай.

Сен ҳам зурёдингта топгайсан бир гап,
Дуо ҳам қилгайсан, бобонгга ўхшаб”.

2013 йил 4 октябрь

ЯХШИЛАР

Яхши одамлар бор тоғда, чўлда ҳам,
Бордир Парижда ҳам, Истанбулда ҳам.

Улар дуч келади сенга дафъатан,
Римдир ва ё Тошкент уларга ватан.

Шифо истаб борсанг Ҳиндистон томон,
Сира ажабланма, соғайсанг инсон.

Яхши табиблар бор, демак у жойда,
Шукрким, яхшилар учрар ҳар қайда.

Афсус, ёмонларнинг уруғи қўпдир,
Ахтариб юрганин, улар тўп-тўпдир.

Яхшини изла, топ, савоби катта,
Ёмони ўзингдан чиққай албатта.

2013 йил 7 октябрь

МОХИРЛИК

Доктор Илёсбейга

Юрак арш мисоли сирли қароргоҳ,
Сен унга йўл топдинг, эй мохир жарроҳ.
Исминиг ҳам Илёсдир – пайғамбар исми,
Сенга очиқ демак, ҳар қандай даргоҳ.

2013 йил 7 октябрь

ТИЛАҚ

Доктор Жўшқинбейга

Истанбуллик шифокорсан, Жўшқин, дўстим,
Тиббиётнинг дарёсида жўшгин, дўстим.
Мен хастаман, сенга бугун ишим тушди,
Соғломларниң қаторига қўшгин, дўстим.

2013 йил 9 октябрь

ГУЛДАСТА

Ҳар кайда азиздир дўсту қардошлар,
Мусоғир юргда-чи, қадри кўп катта.
Келди истанбуллик бир гурух ёшлар
Мехмоннинг хурмати учун, албатта.

Гулдаста бор эди улар қўлида,
Ранг-баранг, анвойи, ғунчали, инжу.
Мармара денгизин соҳилларида
Унган чечакларнинг жамламаси бу.

Гулдаста дегани яхлит деган гап,
Ўтди хаёлимдан туркий элларим.
Ажиб бу ҳадянинг кўркига қараб,
Очилиб кетди-ку қулфи дилларим.

Дедим: – Бу гул – Ўзбек, буниси Туркдир,
Буниси Озардир, буниси Қозок.
Буниси Болкордир – бошида бўркдир,
Буниси Уйғурдир, бу – Қорақалпок.

Хуллас, жам бўлишган уларнинг бари,
Ҳаммаси бир чаман, битта гулдаста.
Гарчи турфа эрур ранги, ифори,
Улар бир гулшанга боғлиқ, пайваста.

Менинг гапларимни тинглаб шу асно
Кимдир лутф айлади: – Кечиринг, хожам,
Бизнинг гулдастамиз яхши-ку, аммо,
Қўшсак яхши ўзга қитъаларни ҳам.

Дунёнинг орзусин айтган эди у,
Чиндан кишиликнинг ўзи гулдаста.
Оҳ, иним, ер юзин армонидир бу,
Шу сабаб нотинчмиз, юраклар хаста.

2013 йил 13 октябрь

ЎЗБЕКИСТОН МАДХИЯСИ

Вужуднинг соғлиги шартдир одамга,
Унутманг, аммо рух тарбиясини.
Тўрт нафар турк қизи келиб хонамга
Ижро этди Ўзбек мадхиясини.

Денгизлардан оша, тоғлардан оша
Юртим кўз ўнгимда бўлди намоён.
Гўё диёримни қилдим томоша,
Жаннат харитасин кўрганимсимон.

Юксак ва шиддатли, латиф ҳам майин
Оҳанг тараларди Мармара бўйлаб.
Юртим қўшигини шу лаҳза, тайин,
Осие, Европа турарди куйлаб.

Мисли уфурарди менга нафасин
Олтин водийларим, кумуш тоғларим.
Илғадим Дўрмонда булбуллар сасин,
Кўринди шовуллаб турган боғларим.

Мадад кўлларини чўзарди шу дам
Йирок-йироклардан мардона бир рух.
Денгиз туманидек тарқаб кетди ғам,
Тоғлар қори каби эриди андуҳ.

2013 йил 10 октябрь

ИСТАНБУЛЛИК

Икки дунё бир қадамдир
Авлиёга деганлар,
Истанбуллик ҳар кимсага
Мос келгайдир бу калом.
То тушгача Осиёда
Ризқин териб еганлар,
Тушдан кейин Европада
Балиқ тутар, вассалом!

2013 йил 12 октябрь

ҚОРА ДЕНГИЗ

Қора денгиз, Қора денгиз,
Юрагимда яра, денгиз.
Битта ўзбек шоирининг,
Кўнглига ҳам қара, денгиз,
Қора денгиз, Қора денгиз.

Излаб эзгу инсонларни,
Эркин, шўх-шўх жайронларни,
Кўрдим лекин ҳар қайда ҳам
Ўз ҳолига ҳайронларни.
Шундан қалбим пора, денгиз,
Қора денгиз, Қора денгиз.

Ошиб Босфор томонлардан
Сув ичасан уммонлардан.
Хабаринг бор барчасидан –
Яхшилардан, ёмонлардан.
Чиққанида яйраб қуёш,
Жимиrlайсан ёвош-ёвош,
Кўтарасан гоҳо сурон,
Ё алъамон, ё алъамон.
Тўлқини тоғ, дара денгиз,
Қора денгиз, Қора денгиз.

Суҳбатдошим бўла қолгин,
Бир дарддошим бўла қолгин,
Баҳордирсан, гар йироқсан,
Ватанимга яқинроқсан.
Зарра сочиб юзларимга,
Қулок тутдинг сўзларимга.
Менга ўзинг сара денгиз,
Қора денгиз, Қора денгиз.

2013 йил 16 октябрь

ОБОДЛИК

Кўрдик, жами дунёнинг
Бир хилдир кари-ёши,
Хеч кимнинг елкасида
Иккита эмас боши.
Кўли ё тўртта эмас,
Биттадир юраги ҳам,
Ортиқ бўлсанг ортиқсан,
Хеч кимдан эмассан кам.
Сенинг ҳам салтанатинг
Гуллаган бир замонлар,
Ёзилган буюк “Хамса”,
Курилган Регистонлар.
Бозорларинг билмаган
Кеча билан кундузни.
Ойни баркаш айлашган,
Харид қилган юлдузни.
Бу кун замонинг келиб,
Омадинг чопди яна,
Темурбек авлодисан,
Қилсанг арзир тантана.
Шижаотни байроқ қил,
Кўлингда экан юган,
Тоғдек тиласанг агар
Қирдек бераман деган.
Фақат юрting тинч бўлиб,
Фикринг ўссин ҳур, озод,
Нияting ижобатdir,
Демак, Ватан ҳам обод.

2013 йил 27 октябрь

МУҲАББАТ

Турфа мўъжизага бойдир бу дунё,
Еру осмон тўла камалакдек ранг.
Лекин кўз ўнгимдан кетмайди асло,
Бир сенинг киёфанг, бир сенинг чехранг.

Дунёда оз эмас сохибжамол ҳам,
Дуч келсанг ногаҳон титрайди юрак.
Барибир, мен сени қўмсайман, эркам,
Мухаббат дегани шу бўлса керак.

2013 йил 2 ноябрь

АССАЛОМ

Тонгда мактабига шошар болакай,
У ҳам ўз ишига масъул экан-да.
Ва лекин дуч келган одамга атай
Салом беришни у килмайди канда.

Сен ишга борасан, остоңадаёқ
Коровул “Салом” деб, разм солади.
Бошлиғинг чорлайди, чиқасан шу чоқ,
Салом берсанг балки алик олади.

Бу олам шунака курилган ўзи,
Хидлашиб кўришар ҳатто ҳайвонот.
Куръоний қаломдир “Ассалом” сўзи,
Дўзахи саналур такаббур ҳар зот.

Ҳеч нарса йўқотмас салом берган ҳам,
Камайиб қолмайди ким олса алик.
Лекин кулфи дилинг очилгай шу дам,
Демак, дунё тинчdir, олам беҳадик.

Булут тўсса ҳамки бокабер Қуёш,
Тафтинг бўлмаса ҳам чиқабергин, Ой.
Майсалар салом деб кўтармокда бош,
Бу ҳам бир мактабдир бизга, ҳойнаҳой.

2013 йил 20 ноябрь

ЎЗБЕК ТИЛИМ

Кўп қадимман,
Карвон билан замонлар кечдим,
Нор түянинг норлиги ҳам афсона экан.
Бир кун тия айронини шифо деб ичдим,
Она тия номи эса арвона экан.

Давронимни сурғанман ҳам оқ отга миниб,
Хай-хай, унинг кўлтиғида бор эди канот.
Вакти келиб, шон-шуҳратдан хаёлим тиниб,
Билсам, ўша оқ отимни дерканлар – бўз от.

Юксак Ҳисор тоғларининг бағрида қат-қат
Тошни ёриб ўсиб ётган наъматак эди.
Устоз Ойбек шеърин эслаб шоир Ҳолмамат,
Бизнинг жойда унинг номи “Хулулу”, деди.

Сен туганмас чашмадирсан, оҳ, она тилим,
Етмиш икки томиримга мавжларинг борди.
Бир кун тиниб колган эди боғда булбулим,
Сандуличим! – деган эдим сайраб юборди.

Инсон деган қутлуғ сўзнинг тенги йўқ хеч бир,
У танҳодир, фалакларнинг күёши мисол.
Лекин манов болакайдир, буниси ўсмир,
Бу йигитдир, бу зот эса бобо, оқсоқол.

2013 йил 25 ноябрь

МАҲМУДБЕЙГА

Илоҳа, дунёда собит тургайсиз,
Маҳмуд номи ила даврон сургайсиз.
Расууллоҳ демиш: – Маҳшар қунида
Маҳмуд мақомида мени кўргайсиз.

2013 йил 9 декабрь

ЗОМБИ

- Нега доим кифтинг қисиб юрасан, ўрток?
- Бой эмасман, камбағалнинг йўриғи шундок.

- Нега савол беришмаса бир сўз демассан?
- Мен оддий бир ижочиман, раҳбар эмасман.

- Борми сенда истак, орзу ёки талаблар?
- Тушунмадим, нотанишdir бунақа гаплар.

- Кимсан ўзи, отанг ўлса йиглайсанми, айт?
- Бажараман қандай буйруқ бўлса ўша пайт.

2013 йил 11 декабрь

ВАҚТ

Сен бировга яхшилик қилсанг,
Қайтишини кутмагил асло.
Абадият ёнида, билсанг,
Унутилиш бордир доимо.

Вақт гўёки қилкўприк, ундан
Икки эмас, бир ўтилади.
Сени эслаб унумтмай юрган
Одамлар ҳам унугилади.

2013 йил 21 декабрь

БОЛАЖОН

Болажон дейилса – табассум тайёр,
Мехру шафқат тайёр, тараҳҳум тайёр.
Алла айтар ҳатто камгап аёл ҳам,
Болажон дейилса – такаллум тайёр.

2013 йил 23 декабрь

ТАШЛАНДИҚ ВАГОН

Вокзал улкан шаҳар чегарасида,
Поездлар шамоли тинмай уфурар.
Чеккада, темир йўл захирасида
Факат битта вагон мунғайиб турар.

Қаёқдан келган у? Билмайди бирор,
Унинг на йўловчи, на эгаси бор.
Ёз бўйи саратон ёндириар лов-лов,
Киш ўтиб, эrimas томидаги қор.

Бир замон йўлчига кўшк бўлган у ҳам,
Водийлардан ўтган, сахродан ўтган.
Булутдай викорли, шамолдай илдам,
Не-не манзилларга қадами етган.

Ўтган йўлларини эсласа ҳамон
Ўзи ҳам ишонмас юрганлигига.
Бағридан жой топиб қанчалар инсон,
Ҳатто шоҳлар базм курганлигига.

Ҳеч ким категорига энди уламас,
Ўрнидан жилмоқса етмайди ҳоли.
Ҳатто сувараклар якин йўламас,
Ташландин вагон у. Шулдир ахволи.

2013 йил 25 декабрь

ЎЗБЕКЧИЛИК

Хаста бўлиб ётган кекса бир одам,
Ички кийимини алмаштирасадам,
Секингина деди набирасига:
– Ҳар ҳолда ўзбекмиз. Чикиб тур, болам.

2013 йил 25 декабрь

ҲАСАДГҮЙ

Инсоф берар бўлса Худойим агар
Ўғрини тарбият айламоқ мумкин.
Ногаҳон бирорвага етказса зарар,
Телбани занжирга бойламоқ мумкин.

Энг катта ёвни ҳам енгмоқлик осон,
Битта сотқинини қўлга олсанг бас.
Донога айланар ҳаттоқи нодон,
Фақат ҳасадгўйни даф килиб бўлмас.

2013 йил 27 декабрь

ЯХШИ ВА ЁМОН

Бир кўприқда дуч келди
Икки одам ногаҳон,
Бирори Яхши эди,
Бирори эса Ёмон.
Яхши одам Ёмонга
Салом берди, кўл берди,
Бир чеккага сурилиб,
– Ўтинг, дея йўл берди.
Ёмон эса ўшқирди,
Ғазабга тўлди чунон,
Яхшини улоқтирди
Тошқин дарёга томон.
Деди: – Мени тенг қилма,
Ўзинггаю зотингга,
Зор эмасман, билиб қўй,
Сенинг илтифотингга.

2013 йил 28 декабрь

СОБИҚ САФДОШЛАР

Сафдош акаларим –
Ахли давронлар,
Омон чиққандингиз қанча қамалдан.
Ва лекин эврилиб вакту замонлар
Бир-бир кетгансизлар мансаб, амалдан.

Эл билан бўлдингиз гоҳ шод, гоҳ ношод,
Огоҳмиз ёлғону ҳам чинингиздан.
Ташлангани каби ўлжага жонзот,
Қон ҳам томган эди қамчинингиздан.

Энди у ҳайбат йўқ, хушомадлар йўқ,
Сохта жўралардан қолмаган бир из.
Гарчи фарзандлардан сизнинг кўнгил тўқ,
Лекин энгашмайсиз, буқолмайсиз тиз.

Сиз-ку ўзингизни демассиз ғолиб,
Ҳаёт шу, Аллоҳнинг даргоҳидир кенг.
Ётманг гўшаларда бурканиб олиб,
Ахир қуёшли кун барча учун teng.

Тўрт девор ичидаги сақлайсиз ўзни,
Эшикларни ёпган эҳтимол ғурур.
Сезмайсиз борликни, баҳорни, кузни,
Ахир берилган-ку бир марта умр.

Суронли йиллардан ўтдингиз омон,
Билмайман мен сизга нима деримни.
Майлига, оғалар, жилмайиб пинҳон
Ўкиб кўя колинг ушбу шеъримни.

2013 йил 31 декабрь

ИШ ВАҚТИ

Ота ётар эди беморхонада,
Фарзандлар келишни қилмасди канда.
Ўғил соатига қараб бир оқшом
Деди: – Иш вакти ҳам тугади, дада.

2014 йил 2 январь

ЧИРОҚ

Ҳамма ёқ чароғон бўлибди, боққин,
Байрам арчасига шодалар тақкин.
Қўлингдан келса гар, битта чироқни
Менинг кўнглимга ҳам, азизам, ёқкин.

2014 йил 4 январь

ШОГИРД МАҚОМИ

Умримиз кечади оддий ва камтар,
Биламан, сен кўзга илмаслигингни.
Дунёга теранроқ ташлагин назар,
Бўйнингга ол, укам, билмаслигингни.

Эсла буюк шоир асарларини,
Сўраб, ўрганишдан эринма зинҳор.
Жўн бир пардақанот асаларининг
Биз билмаган қанча синоати бор.

Аллома Беруний қазоси куни
Бир савол ечимин қилибди армон.
Ҳадиси шариф ҳам уқдирап буни:
“Боринг илм дея, ҳатто Чин томон”.

Ўрнидан кўзгалмас харсанг тош факат,
Пойгода ғолибдир асил, чопқир от.
—“Афлотун дўстимдир, лекин ҳақиқат
Ундан афзал”, – демиш файласуф Сукрот.

Муқаддас китобда олам сехри жам,
Жо бўлмиш илоҳий туйғу ва фикр.
Алҳазар, алҳазар, Яратганнинг ҳам
Энг аввал душмани аталмиш – кибр.

Юксакни кўзлайди доимо бургут,
Парвози майлига баланддир, пастир.
Комиллик заҳматин этма ҳеч унут,
Бир зина ошмаган шогирд эмасдир.

2014 йил 15 январь

СҮРОВ

Заминда юз берди шундоқ вазият:
Осмон сўров қилди жами бандани.
Касбу корларига қизикди фақат,
Ким қандай юмушни бажарган, қани.

Бир банда сўз олди тортиниб шу он,
Деди: – Мен меъморман, Аллоҳга шукур.
Мен қурган эшикдан киргай ҳар меҳмон,
Очган деразамдан ёғиб турар нур.

Оқ ҳалатли одам шифокор экан,
Рўйхат килиб олган ҳар зум, ҳар дамни.
Деди: – Шунча бемор тузалиб кетган,
Саклаб қололмадим шунча одамни.

Ногоҳ бир қаламкаш жўш урган кўйи
Деди: – Айтиб қўяй, шу кунни кутдим.
Бошқа иш қилмадим, мен умрим бўйи
Машхур одамларни ёмонлаб ўтдим.

Хуллас, дехкон борми ёки чилангар
Маълумот бердилар ўзларига бол:
Балдоқ ясад юрган, масалан, заргар,
Ҳаммол юқ ташиган – елкасида коп.

Фақат юлғич колди жавоб қилмаган,
Йўқ унда тайинли бирор касбу кор.
Инсоф нималигин асло билмаган,
Бу қавм яшаган доим баҳтиёр.

Яна бир қавм бор – номи иғвогар,
Шу ишга сарф қилган ақлин, бор кучин.
Кўрган-билгандарин қолдирмай йигар,
Юмалоқ хат килиб ёзмоқлик учун.

Ҳа, одам сийрати жуда ранг-баранг,
Бири зор меҳрга, бири амалга.
Кимдир ўлим билан олиб борса жанг,
Кимдир югурдаклик қиласр ажалга.

Алқисса, айтилди: – Инсондир Кабир,
У ҳатто самога қўймишдир қадам.
Лекин оқиб турар қонида кибр,
Мехнатин ёнида яшар нафси ҳам.

Сўров тамом бўлди, тинчланди осмон,
Кўкка сиёҳ сочиб, қуёш ҳам ботди.
Бошланар эртанги кун ҳам бегумон,
Ой чиқди, одамлар ухлаб, тош қотди.

2014 йил 12 январь

САЖДА

Пешин намозига айтилди аzon,
Савдо тўхтатилди, эшиклар очик.
Кетди ибодатга соҳиби дўкон,
Қолди расталарда буюмлар сочиқ.

Кечиргин, жойнамоз – Босфор қирғози,
Тизларим букилмас, кибрим йўқ такир.
Кўпчилик саждага эгилган чоғи
Битта мен тик турсам, ғалати ахир.

2014 йил 18 январь

УЧ ЗИНА

Уч ажиб зинадан ўтгайдир Инсон,
Гўёки ғазалнинг уч гўзал байти.
Хоҳлар ё хоҳламас, одам бегумон
Ўзи учун яшар болалик пайти.

Бир кун у камолот ёшига етгай,
Бу фасл ҳамиша умрларга зеб.
Инсон тайёр турар синовларга шай,
Яшайди оиласам, элу юртим деб.

Кекалик йилларин сўрарсиз энди,
Ахир тажриба бор унинг кўлида.
Ўйламанг, шу билан у тўхтаб, тинди,
Инсон ўзин топди Аллоҳ йўлида.

2014 йил 18 январь

БОСФОР

Кўқда ракеталар учрашар, қара,
Қуёш-ку ҳар куни кўргазар дийдор.
Бир ён Қора денгиз, бир ён Мармара,
Иккала баҳрни улайди Босфор.

Жоним, сен у ёнда, мен-чи бу ёнда,
Масофа билмаган факат юракдир.
Дийдор кўришмакка ёруғ жаҳонда
Наҳот яна битта Босфор керакдир.

2014 йил 18 январь

ХАЛҚИМ

Агар бола бўлсанг, бағримга босиб,
Елкамда кўтариб юрарман, халқим.
Агар ота бўлсанг, сенга муносиб,
Таянч, асо бўлиб туарман, халқим.

Дунёда кўп эрур шаҳри азимлар,
Мухташам қасрлар, олий базмлар.
Куршаган чоғда ҳам эъзоз, таъзимлар,
Даврамни сен билан қуарман, халқим.

Умр-ку ўтажак, фано муқаррар,
У ёқдан ҳеч кимга келмаган хабар.
Мабодо жаннатга бўлсам мұяссар,
Шунда ҳам хаёлинг сурарман, халқим.

Гоҳида ризқингдан қолдинг айрилиб,
Майли, ўтган ўтди, боқма қайрилиб,
Келса балохўрлар, қўлин қайириб,
Бошини тошларга уарман, халқим.

Заминнинг айкирган дарёлари бор,
Тонгги шаббодалар таратар ифор.
Менда бўлиб қолса бир зум ихтиёр,
Барисин сен томон буарман, халқим.

Сен завол топмадинг, қолмадинг ҳориб,
Сув келса сипкориб, тошни қўпориб.
Мен ким шоир ўғлинг Абдулла Ориф,
Эртан камолинг ҳам кўрарман, халқим.

2014 йил 21 январь

НАБИРАМГА

Оҳ, болам-а, шамол каби еласан-а,
Истанбулнинг машҳурлигин биласан-а.
Мен бу ёнда ўлим билан олишаман,
Сен дengизни томошалар қиласан-а.

2014 йил 15 февраль

ШИФОХОНАДА

Ватанни англатай,
Тингла мени тек.
Хорижда шифо топ,
Майли, бўлиб бек.
Лекин бирор сени
Кимсан демайди,
Даволанди, – дейди
Қандайдир ўзбек.

2014 йил 24 марта

МЕХРИБОН

Бунча мутаассиб бўлманг, эй эшон,
Яратган қошида тенгдир ҳар инсон.
Деманг, фақат мени тинглайди деб У,
Ўзи барчамизга ҳамдам, меҳрибон.

2014 йил 17 апрель

ЧУМОЛИХҮР

Чумолихўр деган бир хил ҳайвон бор,
Амриқо ёқларда қозонгган шуҳрат.
Туриши кўпракдай ўша жонивор,
Майда чумолини териб ер фақат.

Бир кун арслон деди: – Улкан бўлсанг ҳам,
Чумоли ейишни қилмайсан канда.
Чумолихўр деди: – Кечиринг ҳожам,
Ахир нима қилай, майдакашман-да.

2014 йил 3 май

БИЛАГОНЛИК

Хитой ёзувини ўқий олмайман,
Менга нотанишдир санскрит ҳам.
Лотинча жумла ҳам тўқий олмайман,
Бўйнимга оламан барисин, укам.

Сен кўп нарсаларни биласан гўё,
Буюк фазилат бу – рост бўлса агар.
Яшириб не килдим, кўпинча аммо
Ёлғон гаплардан ҳам қилмайсан ҳазар.

2014 йил 4 май

ҲИМОЯТ

Аввал болаларга қалқон бўлинг, сўнг
Ёши улуғларни айланг ҳимоят.
Бор эрур учинчи вазифа ҳам чўнг:
Бемор одамларга кўрсатинг шафқат.

Шундок қурилгандир афсуски дунё,
Уларнинг жисмига ёзда ўтар нам.
Курту кумурскалар ҳайикмас асло,
Чўқилаб қочади ҳатто чумчук ҳам.

2014 йил 5 май

ҲАҚ ГАП

Кетганни билмасдан мақтама, банда,
Гарчи марҳумларнинг ёди порлоқдир.
Ёвуз ёвузлигин қилмагай канда,
Ўша жойларда ҳам аҳмоқ аҳмоқдир.

Ўлим бир нафасда келтирмас обрў,
Ногоҳ азиз бўлиб қолмагай жонинг.
Сени қутқазиши мумкин билиб қўй,
Эзгу амалларинг ҳамда иймонинг.

2014 йил 5 май

КЕЧИРГИН

Жанозамни кутиб сочинг оқарди,
Лекин яшарканмиз тақдирга кўра.
Осмон шунаقا бир фармон юборди,
Ўлмайдиган бўлдим, кечиргин, жўра.

2014 йил 6 май

ЎЙИН

Қачон қарамайин отам раҳматлик
Олиб боргин дерди мени Нукусга.
Булар гапдир дердим оддий, сухбатлик,
Ўхшаб кетар ахир Нукус – Некўзга.

Хар ҳолда йироқман уругчиликдан,
Яхлит деб биламан жами одамни.
Баъзан ёлғизлансан бор-йўқчиликдан
Тушуниб қоламан отамни.

2014 йил 6 май

КЎНИКИШ

Бу дунё ўзгариб кетди мутлақо,
Очиқ гап, ҳамма ҳам баробар эмас.
Мехнат қилган одам кун кўрар, аммо
Бекорчига кўқдан чалпак ҳам ёғмас.

Орзу-ҳавасларга тўлиқ бу олам,
Ўғлим, соғ юрсанг бас, ўзингга яраб.
Энди қаноатга, кўнишкин сен ҳам,
Оёғингни узат кўрпангга қараб.

2014 йил 6 май

ИККИ БОЛАКАЙ

Гўё олис фазоларга учмоқликка шай,
Суҳбатлашиб турар эди икки болакай.

Бири дерди: – Мен ўқийман Оксфордларда,
Саёҳатлар киласжакман улуғ юртларда.

Иккинчиси деди: – Ўқи, пулинг етгайдир,
Юлдузларни узишга ҳам қўлинг етгайдир.

Менда эса бунақангি имкон йўқ, афсус,
Отамизда сизникiday дўкон йўқ, афсус.

2014 йил 6 май

ОДИЛ ЁҚУБОВ

Саксонинчى йилларнинг талотўп даври эди,
Ижод отхонасига сайис бўлиб қолдингиз.
Ташқаридан бокқандада гўёки омад келди,
Ёзувчилар ахлига раис бўлиб қолдингиз.

Жасур сафдошлар билан энг катта минбарларда,
Сиз ҳам ўзбекнинг шаънин қилодингиз химоят.
Аммо улкан ҳудуднинг шахру гузарларида
Амалга ишқибозлик ортиб кетди ниҳоят.

Йўлбошли бўламан, деб оддий мулладан тортиб,
Хаваскор шоиргача чиқсан эди ўртага.
На темири на пўлат – неча бир чулчит адиб,
Эрта-кеч бошингизни айлантириди жўрттага.

Сиз одамлар қалбининг адиби эдингиз-ку,
Наҳотки билмасдингиз баъзисин айёрлигин.
Манфаати йўлида дуч келса ҳали сиз-ку,
Отасининг гўрин ҳам сотишга тайёрлигин.

Наҳотки билмасдингиз сиз уларнинг кимлигин,
Ҳасадгўй ва даврачи, шухратпараст, олифта.
Олими ҳам кўрмайди бу жаҳоннинг кенглигин,
Барчани тикишириар ўзи чизган қолипга.

Холбуки англардингиз зулмат билан зиёни,
Улуғбекнинг бошини ўз ўғли еганлигин.
Энг буюк ватан бўлмиш муҳташам Осиёни,
Келгинди ёвдан аввал тарқоқлик енгганлигин.

Англардингиз аслида Олойлик қотил кимдир,
Инсонпарвар ёзувчи Чингиз кимдир дунёда.
Бир қараса, феълингиз мулойимдир, ҳалимдир,
Бир қараса, қаҳрингиз нортуядан зиёда.

Бир куни оҳ чекдингиз ёлғиз қолган пайтимиз,
Нега мен шу қавмга ўралашиб қолдим, деб.
Эҳ, оксокол, элга сиз кўп ўтитлар айтдингиз,
Эзилманг, дедим сизга пушаймонлик ғамин еб.

Бироқ дилдан ўтарди тамомила бошқа гап,
Тинчгина ижод қилиб юрсангиз бўлмасмиди.
Абдулла Қаххор ёки устоз Ойбекка ўхшаб
Холис бир кўргон бўлиб турсангиз бўлмасмиди.

Рухингиз топсин ором, сиз тарихий йўлларда,
Иймонли инсонларга чин йўлдош бўлолдингиз.
Истиқлол байробгини баланд тутиб қўлларда,
Асл, буюк зотларга замондош бўлолдингиз.

2014 йил 9 май

ПОЧТА ҚУТИСИ

Дарвозам юзига қадалган шундок
Ажойиб безакли почта қутиси.
Йўловчи ё мухлис ёки дўст-ўрток
Унга ўз хатларин ташлаб ўтгуси.

Гоҳо таъсиrlаниб кетаман ростдан,
Олганда масалан, қутлов хатларни.
Бирор пўписа ҳам ёзади қасддан,
Баъзан ўрганаман шикоятларни.

Ҳаётнинг оддий бир манзараси бу,
Кимдир балки мендан кутгайдир мадад.
Бироқ бир армон бор дилимда мангу –
Қайга борай ўзим магар босса дард?

Дунёдан ўтганда отам ва онам,
Чидаш беролмадим хижрон ўтига.
Фарёдим қоғозга битган бўлсам ҳам,
Уни ташлар эдим қайси қутига?!

Учратдим ҳаётда турфа одамни,
Нокаслар тинч кўяр на ўнг, на тушда.
Улар юрагингга солган аламни,
Қабул килармикан бирорта почта?!

Кечаги ёронлар кетса қайрилиб,
Мансабу бойлигинг йўклиги сабаб.
Агар ёлғиз колсанг, дўстдан айрилиб,
Кимга хат ёзардинг тасалли сўраб?!

Ҳар лаҳза учрайди азал бир маъни,
Ҳаётда абадий шундоқ ибрат бор:
Қайта тиклаш мумкин ҳатто Каъбани,
Лекин қалбни тиклаш душвордир, душвор.

Магар нола чекса юрагинг зимдан,
Уни тинглар фақат Аллоҳ даргоҳи.
Гина қилиб юрма, асло ҳеч кимдан,
Кутига сиғмайди инсоннинг оҳи.

2014 йил 17 май

ҚУШЛАРИМ

Кушларим, сиз мени маъзур тутингиз,
Яххиси, боғимга кўнмай ўтингиз.

Боғнинг атрофида мисоли бало
Безори болалар бўлмишлар пайдо.

Уларнинг қўлида палахмон, камон,
Учраган жонзотга келтиргай кирон.

Бургут бўлсангиз ҳам яқин келманг, бас,
Ўзини асраган кўрқоқ саналмас.

2014 йил 28 май

ЎҒРИ ВА ТЎҒРИ

Тўғрилар қишлоғига
Келиб қолди бир ўғри,
Қанақаси бўлди, деб
Роса бошин қашлади.
Демакки, эл қатори
Бўлишим керак тўғри,
Ўғриликни ташлади.

Ўғрилар қишлоғига
Келиб қолди бир тўғри,
У ҳам аввал лол, ҳайрон,
Роса бошин қашлади.
Демакки, эл қатори
Бўлишим керак ўғри,
Ўғриликни бошлади.

2014 йил 31 май

ИККИ ҲАМРОХ

Бир кун ҳамроҳ бўлди менга феъли тор,
Ўтлар чақнаб кетди чеккан охимдан.
Дедим: – Дўзахингга майлига юбор,
Ё раб, куткар мени шу ҳамроҳимдан.

Бир кун ҳамроҳ бўлди бағри кенг сиймо,
Асар ҳам қолмади ўша охимдан.
Дедим: – Майли қилма жаннатни ато,
Фақат ажратмагин шу ҳамроҳимдан.

2014 йил 12 июнь

ҚОВУН ҲИДИ

Бозорга йўл олди бир кун оксоқол,
Балки хуморини ёзмоқчи бўлди.
Шу маҳал қайдандир бамисоли бол,
Урди димогига қовуннинг ҳиди.

Во ажаб, минг йиллик хотирани ҳам
Қўзғаб ташлади-ку муаттар бу ис.
Чол ҳам болалигин эслади шу дам,
Кўз олдига келди чайла ва полиз.

Шу лаҳза хис этди барчасин тиник,
Ҳатто далаларнинг салқин тунини.
Ҳозир юз йилга ҳам бермасди аник,
Ўша болаликнинг битта кунини.

Бозордан қовунни харид қилди чол,
“Оби новвот” миди, “Кўкча” миди ё.
Ғоят хурсанд эди, кон топган мисол,
Бағрида болалик бўй сочар гўё.

Уйда катта-кичик бўлди жамулжам,
Қовунни сўйдилар. Ахир бу не ҳол?!
Унда на маза бор, на сувчалик таъм,
Лекин хузур билан еди оқсокол.

2014 йил 30 июнь

ҲАЁТ

I

Сирғалиб чиқди-ку остиңдаги от,
Кетди қарчиғайнинг — қайрилмас қанот.
Кеча ғолиб эдинг, бугун мағлубсан,
Оёқ тираб турар кўксингга ҳаёт.

II

Буви набирасин авайлар ҳар вақт,
Шамоллаб қолма, деб уқтирап факат.
Набираси дейди: — Сиз ҳам соғ юринг
Биламан, бувижон, дорилар киммат.

III

Рафиқамга

Кимдир деди оҳ чекиб:
— Зулматга ботди зиё,
Тулпорлар кетиб бўлди,
Қирчангига зот қолди.
Тирикликни ўлимлар
Енга билмади, аммо,
Завол топмай дунёда,
Барибир, ҳаёт қолди.
Афсус, не-не инсонлар
Тарқ этдилар оламни,
Қайтмадилар, тўксам ҳам
Кўзимдаги жоламни.

Бу нс сирким, кулфатлар
Буколмади одамни,
Завол топмай дунёда,
Барибир, хаёт қолди.
Онам кетса, ўйловдим,
Йикилиб тушгай осмон,
Отам кетди, мен учун
Зимистон бўлди жаҳон.
Лескин мен ёдгор эдим,
Ўлмай қолган тирик жон,
Завол топмай дунёда,
Барибир, хаёт қолди.
Юрагим сикилганда
Мозор оралаб юрдим,
Кекса бир донишманднинг
Қабри ёнида турдим.
Во ажабо, тошида
Ушбу ёзувни кўрдим:
– Завол топмай дунёда,
Барибир, хаёт қолди.
Саноғига стмайди
Ҳанузгача одамзод –
Заминда курбон кўпми,
Кўпмикан ва ё жаллод.
Яхшилардан от қолур,
Ёмонлардан колур дод,
Завол топмай дунёда,
Барибир, хаёт қолди.
Ўкинмагин, азизам,
Орқада энди ғовлар,
Ажалдан ҳам аслида
Баттарроқ экан ёвлар.
Дегаймиз, ўша куни –
Ўтгач барча синовлар:
Завол топмай дунёда,
Барибир, хаёт қолди.

2014 - 2015 йиллар

МУАЗЗАМ ДАРЁ

Дафъатан нокаснинг нафаси тегиб,
Ўзгариб колмайди дарёи азим.
Даласига асли арпани экиб,
Буғдой ўриб олмас, албатта, ҳеч ким.

Балки, шерик бўлар шонингга кимдир,
Балки, балохўрлар келтиргай малол.
Истиклол! Муаззам дарёсан, ахир,
Ҳамиша поксан сен, ҳамиша ҳалол.

2014 йил 16 июль

ПАРХЕЗ

Бир бемор касали қўзиб турган кез,
Дўхтирга борганди, буюрди парҳез.

Деди: – Камайтиринг ёғли кабобни,
Конъякнинг ўрнига тортинг гулобни.

Бедана шўрвадан оз-оздан ичинг,
Сомса ва нориндан буткул воз кечинг.

Бемор тушиб қолди ғалати ҳолга,
Сўнгра изоҳ берди ушбу аҳволга:

– Дўхтиржон, кўнгилни килаберинг тўқ,
Бундай таомларни кўрганим ҳам йўқ.

2014 йил 22 июль

ДЎКОНЛАР

“Соғлик” деган дўконда эдим,
Мен дардлардан азоб тортувчи.
Бироз беринг соғлиқдан, – дедим,
Тугаб кетган, – деди сотувчи.

“Омад” деган дўконга кирсам,
Пештахталар тураг куп-курук.
Кутинг, – дейди сотувчи беғам,
Омад ҳали келганича йўқ.

2014 йил 24 июль

ОДАТ

Унутилмас баъзи бир одат,
Вакт агарчи елаверади.
Қайда ҳайкал кўринса, албат
Гуллар кўйгим келаверади.

Яхшилик қил, дер эди отам,
Энди бу иш урф эмас тайин.
Бир ночорни учратганим дам
Мадад бергим келар, нетайин.

Болалик ҳам ўтди бегумон,
Тамға солиб аклга, танга.
Ўзим кекса бўлсам-да ҳамон
Жой бераман кари-картангга.

Огоҳ қиласи лекин бир сирдан,
Гарчи бу гап қилгайдир алам;
Айтишади ўтган асрдан
Қолиб кетган бу содда одам.

Чўнтаклари тешикдир дунё,
Мен эргашиб дурлар тераман.
Ҳеч ким алик олмайди, аммо
Мен барибир салом бераман.

2014 йил 30 июль

ВАТАН МЕХРИ

Синглим Бибисорага

Хасталикка йўлиқдим Ватанимдан йирокда,
Вайрон бўлди минг карра шундок ҳам вайрон кўнглим.
Денгизу тоғлар оша, гоҳ яёв, гоҳ учокда
Мени кўргани келдинг, Бибисора, жон синглим.

Эллик йил айро тушган икки жигарбанд мисол
Ака-сингил йиғлашдик, елкаларга кўйиб бош.
Шу лаҳза онам руҳи чарх уради эҳтимол,
Балки отам арвоҳи тиларди бизга бардош.

Ношукурлик ёмондир, яшадим-ку ҳарқалай,
Кайга борсам, муҳлислар бизники деб аташди.
Бироқ ўтган йилларнинг феълин ҳам айтиб ўтай:
Аввало кўркитдилар, сўнгра эса талашди.

Бойлик ва амал топиш қийин эмас дунёда,
Жиндек чакконлик билан устакорлик бўлса, бас.
Душман-ку пойлаб турар ҳар ўру ҳар киёда,
Фақатгина чин дўстни учратмоқ осон эмас.

Мен ҳам бир дўст ахтариб, шамол мисоли елдим,
Гоҳо топдим, гоҳида тополмай чекдим алам.
Тўрт мучанинг қадрини ёшим ўтганда билдим,
Жароҳат топдим гоҳо туянинг устида ҳам.

Донишмандлар ҳаётни аслида синов дейди,
Бу ҳикматни ҳар инсон ўзича англар бироқ.
Тириклиқда собит бир мантиқ бўлса қанийди,
Бўрилар қолиб кетиб, кўйни синашар кўпроқ.

Софайиб сафингизда юрарман ҳали мен ҳам,
Ошно бўлиб шеър деган абадий бир сехрга.
Ёлғиз худога солдим, гар бирордан етса ғам,
Лекин мудом талпиндим эзгуликка, меҳрга.

Ким бўлибман ахир мен, меҳрга зор-ку башар,
Чулғаб олмиш оламни зўравонлик ва ақча.
Оддий бир тўп тепарга қиёслаб кўрсанг агар,
Гомер ва Толстойнинг нархи бўларкан қанча?!

Ҳа, одам боласи бу, қон қақшатар дилларни,
Кўли хеч бўшамайди иғво билан урушдан.
Кўрдим афсус дунёда ҳатто шундок элларни,
Завқ олади ўз бирин топтаб, ерга уришдан.

Сен Ватаним меҳрини келтирдинг, Бибисора,
Энди оёкка тургум соғ-омон, ўйнаб-кулиб.
Билиб қўй, бу меҳрни топиб бўлмайди сира,
Инчунин, у кўрингай гоҳида сингил бўлиб.

2014 йил 4 август

МАҚТАНИШ

Одам зоти билса экан мақтанишни ҳам,
Лекин, ҳазм килолмадим бир ҳолатни хеч:
Уни ёмон демасидан бирорта одам,
Яхшиман, деб дод солади эртадан то кеч.

2014 йил 13 август

ИФТИХОР

Мен уни кўрганман, дер эди бирор,
Ёнида турганман, дер эди бирор.
Каттакон мажлисда ҳеч аямасдан
Мен уни урганман, дер эди бирор.

2014 йил 13 август

УНУТИШ

Унут баҳорларни, қишлиарни унут,
Унут осмонларнинг зангор кўйлагин.
Юлдузларни унут, кушларни унут,
Уларни кўрмадим дея ўйлагин.

Дунёда жамики мавжуд нарсани
Яралмаган дегин, йўқ деб бил, эркам.
Ҳайратга солурсан шунда барчани,
Шунда унутарсан балки мени ҳам.

2014 йил 16 август

ОДАМ ВА ТУЛПОР

Кўнгли бу дунёдан совиган одам
Касалга чалинган тулпорга ўхшар.
Одам киё бокмас сийму зарга ҳам,
Тулпор арпасига ташламас назар.

Ундаин одамга икки дунё бир,
Чайла ва қасрнинг фарки йўқдир, бас.
Ундаин тулпор ҳам ҳамиша дилгир,
Пойгаларга зарра рағбати бўлмас.

2014 йил 21 август

МАДАД

Яшин урган дараҳт,
Ярадор бўри,
Қояга урилиб,
Йикилган бургут.
Танида бор бўлса,
Ҳаётнинг нури,
Тангриим, сен уларни
Айлама унут.

Ёвузга куч бериб,
Золимни қўллаш
Эҳтимол Иблиснинг
Азалий касби.
Ночору ожизга
Мададин йўллаш
Яратган Эгамга
Хос эрур асли.

Бутун бўлолмадим,
Жоним ҳам ярим,

Лекин тўлиқ сездим
Тириклиқ сасин.
Беозор дўстларим –
Чумолиларим,
Гурс-гурс қадам ташланг,
Тангри қўлласин.

2014 йил 23 август

ҚАРИЯЛАР СУҲБАТИ

Ёмғирлар ёгарди кирқ кечакундуз,
Корлар ёғар эди теракни кўмган.
Тулпорлар бўларди кўзлари юлдуз,
Пойгада ракиблар чангини кўрган.

Йигитлар бўларди бақувват, бардам,
Бир ўзи ер эди бир семиз кўйни.
Тобутлар бўларди файзли чунонам,
Тўлдириб ўтарди маҳалла-кўйни.

2014 йил 9 сентябрь

ТҮЙЛАР

Тўйга айтган эди азиз бир дўстим,
Дўконни айланиб, совға ҳам олдим.
Бордим, тўйхонада йўқ эди ҳеч ким,
Янглишиб келибман мен бир кун олдин.

Яна бир оғайним, ўз-ўзига тўқ,
Тўй килишни кутди, кутди ичикиб.
Борсам, тантанадан зарра нишон йўқ,
Ахир, мен келибман бир кун кечикиб.

Ҳаёт шукронага мутлоқ муносиб,
Тириклик ўзидир олий мукофот.
Ҳар кимга баҳт-икбол айласин насиб,
Уйсизга уй берсин, bemorغا нажот.

Тўйнинг-ку узрини айтмоқлик осон,
Кутловнинг эшиги ҳамиша очик.
Лекин дилни қийнар бошқа бир армон,
Қайда у – насибанг сенга ярашик.

Ёнма-ён юраркан севинч билан ғам,
Бир ҳолни тушунмай, ҳайронман, аммо
Дунёни неъматим дегандинг, Эгам,
Эрта келдимми мен, кечикдимми ё?

2014 йил 16 сентябрь

МАРДЛИК

Набираларга

Боболаринг мард бўлган,
Йиқилган полвонни ҳам
Хурмат килиб, камситмай
Ердан турғазиб кўйган.
Эзгуликнинг қошида
Эриган мисли малҳам,
Лекин, ёвузнинг кўзин
Ўиб, кўрғошин қуйган.

Боболаринг мард бўлган,
Пойгаю кўпкарида
Меники, деб олмаган
Бирорнинг насибасин.
Ўзи кашфиёт ясаб
Илму фан меҳварида,
Пеш қилмаган ҳеч качон
Шажараю нисбасин.

Боболаринг мард бўлган,
Қозининг тўнин кийиб,
Дабдурустдан, ўртага
Қозиман, деб чиқмаган.
Номардларнинг қошида
Юрмаган бўйинин эгиб,
Ўлдирса ҳам душманга
Дўстларини чақмаган.

Боболаринг мард бўлган,
Шеър ёзса ҳам муқаррар
Хаёлида гўёки
Паланг билан олишган.
Майдонда ғолибликка
Кўзи етмаса агар,
Бу ишни йигиштириб,
Ёзмай қўя қолишган.

Боболаринг мард бўлган,
Қадрдон тулпорини
Қариган чоғида ҳам
Қассобга топширмаган.
Гавҳар каби асраган
Ориятни орини,
Гуноҳи бўлса агар
Бирорга оширмаган.

Боболаринг мард бўлган,
Нажмиддин Кубро каби
Керак бўлса, Ватан деб
Тугни тутиб берган жон.
Дилларида иймону
Ҳам озодлик матлаби,
Тушларига киргандир
Турон – мулки Туркистон.

2014 йил 21 сентябрь

ХЕШУ АҚРАБО

Ишларинг юришиб тургани асно,
Кўпайиб кетади хешу ақрабо.
Дарвиннинг китобин қўлтиклаб олиб,
“Toға”, деб келади маймун ҳам ҳатто.

2014 йил 26 сентябрь

НАДОМАТ

Кўлингдан нима ҳам келарди, – дединг,
Ногаҳон зарбадан титради бу қалб.
Бир замон мухлису хайриҳоҳ эдинг,
Сендан чиқмас эди бунга ўхшаш гап.

Кўп йиллар тунингни ёритиб турган
Битта чирок эдим, унудингми ё?
Гўё соям эдинг ёнимда юрган,
Менсиз ўтмас эди кунларинг асло.

Афсус, ўша дамлар кетди қайтмасдан,
Энди узолмасман кўқдан юлдузни.
Гапларим эскирар ҳали айтмасдан,
Минг бир саралайман арзирлик сўзни.

Шукур, кар эмасман ё эмасман ланг,
Шукур, кўзларим ҳам очикдир ҳамон.
Оёқ остингдаги чоҳни кўрмасанг,
Огоҳ киладирман, билгил, кадрдон.

Уча олмасам ҳам самога қадар
Шамол ўтиб турар ўнгу сўлимдан.
Оддий инсонликни унутсанг агар,
Ўшани эслатиш келар кўлимдан.

Ҳали яхшиликдан ўлмаган ҳеч ким,
Ёлчиган ҳам эмас ёмон от билан.
Жаннат дарвозасин кошида балким
Сени қарши олгум илтифот билан.

2014 йил 1 октябрь

МУЛК

Ожиз банда, гапларимни кўнглингга олма,
Замин Аллоҳ мулки эрур, сен чангаль солма.
Мусофиран, муҳожирсан ернинг устида,
Муддатингни яшадингми – йўлингдан қолма!

2014 йил 4 октябрь

ЭСЛАШ

Отам билан бирга отга минганиш,
Китоб довонидан ошгандинк бир вакт.
Қараб бўлмас эди пастга энганиш,
Бир қадам нарида жарлик — ҳалокат.
Қандай ўтган эдик у йўлдан омон?
Эсласам, энтикиб кетаман ҳамон.

Тун эди, шаҳардан қишлоққа қараб,
Катта акам билан тушардик кирдан.
Тўртта бўри бизни олганди ўраб,
Уфқда тўрт отлиқ кўринди бирдан.
Биз улар туфайли қолгандик омон,
Эсласам, энтикиб кетаман ҳамон.

Кездим, ер юзини саёҳат қилдим,
Ортга қайтар бўлдим кемада бир кун.
Денгиз нималигин ўшанда билдим,
Балойи азимдай кутурди тўлкин.
Кемамиз тўфондан чикди-ку омон,
Эсласам, энтикиб кетаман ҳамон.

Нима ҳам килардим, иссиқ жон экан,
Мусофири юртларда чалиндим дардга.
Тириклик аслида имтиҳон экан,
Ахир зор бўлдим-ку мен ҳам мададга.
Кунимдан бор экан, согайдим омон,
Эсласам, энтикиб кетаман ҳамон.

Бугун насиб этди салобатли ёш,
Шукронда айтаман барчаси учун.
Лекин нокаслар ҳам бўлдилар йўлдош,
Умримни эговлаб едилар бутун.
Не баҳтким, баридан ўтольдим омон,
Эсласам, энтикиб кетаман ҳамон.

2014 йил 8 октябрь

АЖАБО

Дейдилар, умрни бергайдир худо,
Уни чўза олмас, ҳеч ким мутлақо.
Лекин шул умрни кисқартиб ташлаш,
Ҳар кимнинг кўлидан келгай ажабо!

2014 йил 10 октябрь

ИККИ ҚАРИЯ

Сўзлашиб турарди икки қария
Хотираси маҳкам, чақмоқдек мия.

Лекин пишгандилар мисоли илик,
Икки таксимчага солиб егулик.

Юздан ошсалар ҳам хушёрдирлар зап,
Секин бир-бирига ташлайдилар гап:

– Умринг танобин роса олибсиз,
– Лекин бирозгина қариб қолибсиз.

2014 йил 11 октябрь

САФАР

Олиб кетмасмидим сафарга сени
Заррача имконим бўлса агарда.
Бир сен кузатмадинг вокзалда мени,
Кетмагандек бўлдим мен ҳам сафарга.

Қайтдим соғинч билан йўл босиб оғир,
Яна факат сени изладим, эркам.
Бир сен чиқмагандинг вокзалга ахир,
Қайтмагандек эдим сафардан мен ҳам.

2014 йил 15 октябрь

ДИЛОЗОР

Дилозор одамнинг суврат, сийратин
Чизиб беролмаган бирорта даҳо.
Намойиш этгай у гоҳо савлатин,
Кулиб караб қўяр юзингга ҳатто.

У ўзин билдириб қўймай, деб балки
Даврани кузатар тийрак кўз билан.
Озор бермоқ унинг азалий касби,
Баъзан имо билан, баъзан сўз билан.

Озрок улфатга ҳам ўхшаб кетгай у,
Лекин асли тортар ҳасадгўйларга.
Хушомад килмоққа доимо шай у,
Ҳатто кўрк бағишилар базму тўйларга.

Унинг номи йўқдир бирор қарорда,
Кўплар бу иллатни тилга ҳам олмас.
Лекин у мавжуддир ҳар бир каторда,
Кимгадир озорин етказмай қолмас.

Унинг иш услуби оммабоп роса,
Ниши ҳам тайёрдир кечми ё сахар.

Кимнидир чақишига улгурмай қолса,
Почта кутисига ташлайди заҳар.

У асло бўй бермас тарбияларга,
Мажлисларда юрар шамолдай кезиб.
Ёғоч отдан сўзлар карияларга,
Болаларга берар илонни чизиб.

Соддароқ кимсани учратган заҳот
Албатта масхара базмини курап.
Бир ўйлаб қарасанг, асли одамзод
Дилозорлар билан курашиб юрар.

Шунчаки яшашдан зериккай одам,
Гоҳо ўз-ўзича юборар куйлаб.
Менимча, дилозор бўлмагандан ҳам
Уни топардилар, албатта, ўйлаб.

2014 йил 17 октябрь

ЛАҲЗА

Дафъатан атрофга чўқар сукунат,
Гўё дарз кеттудек кисилар борлик.
Барглар қимирамас, тош қотган дарахт,
Хаёт тўхтагандай. Даҳшат нечоғлик!

Факат эшитилар юрак товуши,
Қалбингда юз берар илоҳий бир ҳол.
Йўқ ахир юракнинг ўнги-ю туши,
Самодан келгандек бу товуш яққол.

Хаёт бирданига уйғонар яна,
Дарёлар гувиллар, шовуллар боғлар.
Бошланар ҳар ёнда буюк тантана,
Тириклик нафаси – бетакрор чоғлар.

Яна жам бўлади дунёнинг қуши,
Яна қалдириклар солади ларза.
Фақат эшитилмас юрак товуши,
Фақат сезилмайди илоҳий лаҳза.

2014 йил 26 октябрь

ОЧ ОДАМ

Агарда оч одам ўғирласа нон,
Асло қайтиб бермас, бу гапга инон.
Лекин ўзи каби очни учратса,
Баҳам кўргайдир у нонни бегумон.

2014 йил 31 октябрь

ҲАҚИҚАТ

Оқиллар кўпайиб кетса ҳам агар,
Барибир яшайди битта девона.
Ортса гар шоирлар сони мукаррар,
Топилгай ўқувчи, майли, бир дона.

Бойлар ер юзини эгаллаган дам,
Қайдадир бир йўқсил юргайдир шаксиз.
Дунёни баҳтилилар чулғаганда ҳам,
Уларнинг ичидা учрап бир баҳтсиз.

2014 йил 3 ноябрь

ҲАЁТ КЎРИНИШЛАРИ

Лабларида ажиб ним қулги,
Караб турар болакай бесас.
Тагин уни койима, чунки
Жужук ҳали гапира билмас.

Тирикликдан нолима тақир,
Янтоқ босган, тиканзор йўли.
Мухлисни ҳам айблама, ахир
Очилмаган атаган гули.

Ўпкалайсан шифокордан gox,
Унга оғир, оғир аслида.
Ажал деган доғули ҳамроҳ
Доим турар рўпарасида.

Сени кийнар дўстлар фироғи,
Уларнинг ҳам кўнгли доғланган.
Юролмаслар, чунки оёғи
Иш занжири билан боғланган.

Ранжимагин муҳаббатингдан,
Билмай туриб, ўқсимоқ нечун.
У кундузи шод юрган билан,
Юм-юм ийғлар тунлар сен учун.

Бир зот борки, тириклирсан то
Юрагингда яшар шукухи.
Дуо килиб чарчамас асло,
У – муштипар онанинг руҳи.

2014 йил 7 ноябрь

КУН КҮРИШ

Чалпак ёққан эмас осмондан асло,
Хар ким насибасин албатта еган.
Одам болаларин лафзида аммо,
Битта ибора бор – Кун кўриш деган.

Асли бу қисматга йўлиққан ҳар кас
Орзу-умидидан айрилган демак.
Қайда бир луқмани илғадими, бас,
Ўша томонга у юргурган бешак.

Кун кўриш дегани ўртаб дилларни,
Амаллаб яшашдан бир белги, нишон.
Забтига олгай у ҳатто элларни,
Не-не мардларни ҳам айлагай яксон.

– Нега ёлғон айтдинг, алдадинг нега,
Нега ҳакни ёқлаб бермадинг туриш?!
Дейди: – Сен ҳақ дейсан, жон керак менга,
Кун кўриш керакми, ахир, кун кўриш.

Кун кўриш йўлида юрарлар куйлаб,
Кун кўриш дардида тўкарлар кўз ёш.
Агарда теранроқ қарасанг ўйлаб,
Жаллод ҳам кун кўриш учун олгай бош.

Фақат кун кўриш деб қилинган ишдан,
Бахра топармикан бирорта банда.
Одам чарчар бир кун бундай юмушдан,
Ўзини ўйлар-ку ҳеч бўлмаганда.

Улуг орзуларга этганди даъват
Фидойи инсонлар – беназир зотлар.
Наҳотки, кун кўриш йўлида факат
Ёниб битган бўлса ўша ҳаётлар.

Инсоф бера қолсин ҳар кимга Эгам,
Ҳаёт кўзгусида турланмоқ нечун?!
Эҳтимол, мана шу сатрларни ҳам,
Ёзиб тургандирман кун кўриш учун.

2014 йил 8 ноябрь

КЎЗЁШ

Кўзимдан ёш оқар йигламасам ҳам,
Мен уни артарман энди дам-бадам.
Ўзимча шод-хуррам юраверибман,
Тўпланиб қолибди кўзларимда нам.

2014 йил 12 ноябрь

ТАЛҚИН

“Дунё тинчdir,
Халқлар ҳам яқдил,
Метин каби мустаҳкам сафи”.
Буни фақат айтади ғофил,
Бу – ўйловсиз одамнинг гапи.

“Оҳ, қанийди тинч бўлса дунё,
Ва жам бўлса халқлар мушт каби”.
Бу – ҳаётнинг сўзи мутлақо,
Бу – донишманд одамнинг гапи.

2014 йил 18 ноябрь

НОНУШТА

Чол-кампир ва ўғил. Нонушта чоги.
Ўртада дастурхон. Чой ва қаттиқ нон.
Орага чўқмишdir сукунат тоғи,
Ниҳоят гап бошлар секин онахон:
– Ўша сўраганин берсангиз агар,
Ўғлимизнинг иши битармиди ё.
Чол бирдан ғазабга минади баттар:
– Ҳеч вақо йўқ менда, йўқ менда дунё!

Шартта туриб кетар чол ҳам, ўғил ҳам,
Қайгадир йўл олар бирин ва кетин.
Кампир ёлғиз қолар, кўзларида нам,
Маъюс ғижимлайди дастурхон четин.

2014 йил 22 ноябрь

ЎҒЛИМ ИЛҲОМЖОНГА

Таваллуд кунингда
Чақирмасанг ҳам
Мехмон окиб келар дарёдай тўлиб.
Мен ҳам ўтиарман ёнингда ул дам,
Ўша меҳмонларнинг биттаси бўлиб.

Шаробинг ичмасам ким қилас гина,
Дастурхонинг ортиқ ҳамду санодан.
Фақат дуо қилгум туриб жимгина,
Узок умр тилаб сенга худодан.

2014 йил 29 ноябрь

КЕЧИР ШЕЪРИМ

Кечир шеърим, кечиргин мени,
Йиллар ўтиб чарчадим, толдим.
Шундай пайтлар бўлди-ки, сени –
Мухофаза қилолмай қолдим.

Кудук қаздим сув танқис дамлар,
Эришдим ҳам балки ютуққа.
Чўқтирдилар лекин одамлар
Ўзим қазган ўша қудукқа.

2014 йил 1 декабрь

ПОЛВОН

Йиқитолмас, юрагингни аммо яралар,
Номардларга тўлиб кетган кўхна бу жаҳон.
Посангининг ярмин босар ичи коралар,
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

Сен-ку кураш майдонида чикдинг зўрдан-зўр,
Ана энди муҳлисларнинг қувончларин кўр.
Ғалабангта шерик бўлар лекин балоҳўр,
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

Битта сенга кўзин тикар ҳакам ҳамда пир,
Сенинг ярминг куч эмишу, ярминг эса сир.
Худди ўзи олишгандай мақтанар мухбир,
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

Асл полвон содда бўлар ҳақиқат каби,
Шажарасин суриштиранг, қўллаган Наби.
Унинг ўзи четда юрар, олдда мактаби,
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

Аллоҳимнинг марҳамати, қурдати беҳад,
Лекин ушбу синовин ҳам этолмайсан рад:
Полвонларни таъқиб этар бир умр ҳасад,
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

Шукур қилгин, халқнинг ўзи қўтаргай бошга,
Пойинг ерда, шонинг эса етгай қуёшга.
Фирромларга парво қилма, қўлловчинг бошқа.
Саломингни бериб-бермай, ўтавер, полвон.

2014 йил 7 декабрь

ФАЗИЛАТ

Ариза ёзиб ё илтимос қилиб,
Хеч ким бу дунёга келган эмасдир.
Ҳар банда ўтирса ўрнини билиб,
Нафсиға берилмай яшаса, басдир.

Меҳнату тафаккур, тажриба боис
Мукаррам бўлгайдир ҳамиша инсон.
Ким бундан мосуво – хурмат ножоиз,
Унинг одамлиги аслида гумон.

Оёксиз бўлса-да сув ҳам юролган,
Ибрат ол, хеч курса, сен унга қараб.
Ошёну уясин ўзи куролган
Чумолига шараф, кушларга шараф.

Қарайман – мозийнинг довонларида
Ботирлар машъали то ҳануз порлар.
Гард бўлмиш тарихнинг майдонларида
Ясама полвону сохта тулпорлар.

Мансабу шон-шуҳрат, бойлигу дунё
Ҳалоллик туфайли азиз, муборак.
Наинки заминга, кўкка ҳам ҳатто
Факат фазилатли бандалар керак.

2014 йил 16 декабрь

МАЛАК

Менга барибирдир энди кўп ҳолат,
Майли, сен қадримга етгин ё етма.
Бегона одамдек қарама фақат,
Мени кўрганингда бурилиб кетма.

Гўзал ёшлигингнинг менман гувоҳи,
У ёруғ кунларни фаромуш этма.
Ахир шайдоликнинг йўқдир гунохи,
Мени кўрганингда бурилиб кетма.

Дуосиз юрма ҳеч, ёмон кўзлар бор,
Чаманлар турфадир, қокилиб нетма.
Ерга кўникмаган малаксан, дилдор,
Мени кўрганингда бурилиб кетма.

2014 йил 17 декабрь

БЕМОР

Бемор шўрлик кўниккан бутун
Оғриқларнинг шериклигига.
Тонгда кўзин очганда ҳар кун
Шукур киласар тириклигига.

Кўриб кетар ўнта шифокор,
Ҳар томондан текширас қараб.
Битта гапни эшитиб ўн бор
Ўн хил ташхис қўярлар, ажаб.

Ҳамшира қиз уҳ тортар секин,
Балки унинг сабри ҳам битди.
Дардни синов дердилар, лекин
Бу галгиси чўзилиб кетди.

2014 йил 19 декабрь

УЧИНЧИ БЎЛИМ

Тирикликнинг эҳтимол ярмин,
Ўтказасан хушомад қилиб.
Кимларнингдир бош кийимларин
Гардеробга — қозикқа илиб.

Насиб этса бирорта мансаб,
Энди сенга хушомад бўлгай.
Ғанимлар ҳам илтифот айлаб,
Гардеробга телпагинг илгай.

Ўзингни ҳам қилдингми хурмат?
Дейсан, бунга тегмади қўлим.
Бу инсоний, қисқа бир муддат,
Умрингдаги учинчи бўлим.

2014 йил 24 декабрь

ШОКОЛАД

Чўнтағимга солиб олдим тўртта шоколад
Ва ўзимга битта шартни айладим тайин:
Кимки мени алдамаса, сийлайман албат,
Шоколадни шу одамга совға этайнин.

Куни бўйи бирор ғолиб чиқмади, ажаб,
Боз устига билмас эди ҳеч ким шартларни.
Уйга қайтдим, болаларни байрам деб алдаб,
Бўлиб бердим чўнтақдаги шоколадларни.

2014 йил 28 декабрь

ЁЛҒИЗЛИК

Нега уюридан кетган от мисол,
Бир ўзинг кезасан яйловдан йирок.
Қачондир ёлғизлик келмасми малол,
Ахир, йўқми сенда дўсту ёр, ўртоқ?

Дейман дўстларим бор ҳавас қилгулик,
Ҳиммати бир юртнинг ҳирожи қадар.
Юракнинг қатида асраб келгулик
Тенгсиз зотлар улар, баҳосиз гавҳар.

Лекин отам айтган шундай гап ҳам бор:
Номардга ёлворма, қолсанг ҳамки оч.
Айтилмаган жойга бош суқма зинхор,
Қадрингни билмаган давралардан қоч.

2014 йил 30 декабрь

ТҮДА

Минг йиллардан буён жами ҳайвонлар,
Бўрилар, шоқоллар, шерлар, арслонлар.

Тўда-тўда бўлиб яшаб келишган,
Бирга ов қилишган, бирга ейишган.

Тўданинг босқини даҳшат жуда ҳам,
Мамонтни йикитган бир тўда одам.

Агарда кўзиса тўданинг феъли,
Унга тенг келолмас сойларнинг сели.

Хос унга ёвузлик, шафқатсизликлар,
Қорни тўқ бўлса-да, тоқатсизликлар.

Ирсият сўзини айтишмас бекор,
Барчаси то ҳануз йўқолмаган, бор.

Бир ҳисни яшириб ахир нетаман,
Тўдани кўрганда кўркиб кетаман.

2015 йил 6 январь

УЗР

Шоир дейди: – Топдим шон-шуҳрат,
Хаёлимни нурга ўрайман.
Ҳасадгўйлар кўп экан фақат,
Мен улардан узр сўрайман.

Бемор дейди: – Ўлдим, тирилдим,
Энди жонни зарга ўрайман.
Беморликда безовта қилдим,
Дўйсту ёрдан узр сўрайман.

Чақалоқ дер: – Салом, эй олам,
Сени шаксиз гулга ўрайман.
Остонангда турибман мен ҳам,
Замин, сендан узр сўрайман.

2015 йил 10 январь

МОМО

Мен кўргани келдим атайин,
Хозир сенсан энг қадимги жон.
Набирангдек тинглаб ётайин,
Афсоналар айтгин, моможон.

Айтгин, одам боласи бир вакт
Инсоф билан яшаганлигин.
Ҳалол ва пок, фақат ва фақат,
Ўз ошини ошаганлигин.

Инсонларда садоқат, вафо,
Бир замонлар бўлганини айт.
Ўзи очу кўзлари аммо,
Мехр билан тўлганини айт.

Бандаларни маккорлик, кибр,
Кемирмаган, емаган дегин.
Бошларига тушса ҳам шамшир,
Ёлғонларни демаган дегин.

Мен кўргани келдим атайин,
Хозир сенсан энг қадимги жон.
Набирангдек тинглаб ётайин,
Афсоналар айтгин, моможон.

Тилагингдан баҳра олсин то
Оқми, кора – жамики одам.
Эзгулик деб сен қилган дуо
Ерда қолмас, момо, сира ҳам.

2015 йил 12 январь

АКСИОМА

Томни бўяш учун етмадими гал,
Меҳмон қай илгакка тўнини илгай?
Буларнинг жавобин ҳаммадан аввал
Шу уйнинг эгаси – мезбони билгай.

Бир бօғ шовуллайди кўзни яшнатиб,
Оlamга татирлик ҳосил ҳам қилгай.
Бул ажиб маъвода бор қандай тартиб?
Буни эккан одам – боғбони билгай.

Ўзини ҳар ёнга урмайди карвон,
Турфа тўсиқлар бор – кўксини тилгай.
Аслида бу карвон кетмоқда қаён?
Буни – юлдуз кўрган сарбони билгай.

Менинг кипригимда қалқиб турар ёш,
У қачон тўқилгай, у қачон жилгай?
Денгизлар тошарми, кўчарми ё тош?
Оlamлар соҳиби – дарбони билгай.

2015 йил 13 январь

ШАРХ

Бу дунёда соддалар бисёр,
Ўтмишда ҳам учраган анча.
Бири дейди: – Иктидоринг бор,
Шунинг учун бергансан қанча?

Бошқаси дер: – Ақлинг зўр чиндан,
Гапни гапга роса уладинг.
Жон оғайни, яширма мендан,
Бунинг учун қанча тўладинг?

Дейман, йўқдир уларнинг нархи,
Улар – ҳаёт, улар – зарурат.
Лекин бордир озгина шархи:
Текин эрур нодонлик факат.

2015 йил 15 январь

СЎКОНГИЧ

Бор эди бир сўконгич киши,
Ниҳоятда худбин, дилозор.
Фақатгина сўкишдир иши,
Махалла-кўй бўлганди безор.

Охир бир кун уч-тўрт азамат
Сўконгичнинг берди адабин.
Жағин бойлаб юрди у кўп вакт,
Айттолмасди лекин сабабин.

Қолди четда мисоли дайди,
Кимга энди захрини тўкар.
Катталарга тиши ўтмайди,
Кичикроқлар қайтариб сўкар.

Кимдир деди: – Фалон кўчада
Яшайди бир яримжон одам.
Нафсинг қонар балки ўшанда,
У индамас қанча сўксанг ҳам.

2015 йил 18 январь

ОНА НИГОХИ

Ҳазрати Ҳизрга йўлиқсам албат,
Фақат бир нарсани сўрардим фақат:
Ёмон назарлардан толикди рухим,
Онам нигохини кўрсатинг, ҳазрат.

2015 йил 23 январь

МЕХР

Негадир ёш бола ва ёки bemor
Гуноҳ иш қилгандек боқар жавдираб.
Овозингни баланд қилдингми бир бор,
Улар ҳадик ичра колар довдираб.

Йўқ ахир уларнинг зарра гунохи,
Мудрар қалбларида бардош ва сабот.
Факат меҳрга зор улар нигохи,
Кутганлари эса шафқат ва нажот.

2015 йил 25 январь.

СОФИНЧ

Сени соғинсинлар,
Сен кўп соғиндинг,
Чора йўқ барибир икки ҳолда ҳам.
Дарёдек тошардинг, кўл каби тиндинг,
Факат руҳинг қолди сен билан ҳамдам.

Афсус, соғинчнинг ҳам бордир адоги,
Кейин унутилиш, бари абасдир.
Соғинган одамнинг кўнглида доғи,
Соғинтирганга ҳам осон эмасдир.

2015 йил 27 январь

ДҮСТАР ВА РАҚИБЛАР

Ёшлик йилларимни эслайман секин,
Гохида тинибман, гохида қайнаб.
Турфа сатрларни битибман, лекин
Бир сўз ҳам ёзмабман қаламни қийнаб.

Ўрни келганида кечдим дарёдан,
Битта ўзим қолдим гирдобда гоҳо.
Куч олдим дўстларим берган химодан,
Тортди оёғимдан рақиблар аммо.

Агар тоғ аталса у шонли равоқ,
Олтин зинасига қўйдим бир кун бош.
Дўстларим кутловга қўл чўзди, бироқ
Рақиблар тепадан отиб турди тош.

Равон йўл йўқ экан, ҳар ён сўқмоқдир,
Йўлбарс ҳам юрмаган чигал бу ўрмон.
Дўстлар-ку юлдуздек сенга маёқдир,
Рақиблар билдиrmай қўярлар қопкон.

Бу ёруғ дунёда йўл юриб албат,
Охири тўхтайсан, паймонанг тўлиб.
Ўша кун дўстларга бермасдан навбат,
Рақиблар сўз айтар биринчи бўлиб.

Инсонга қўргилик азалдан ўтган,
Доимо виждонга келтирганлар шак.
Худойим ургану пайғамбар туртган
Рақибнинг устози – Иблисдир бешак.

2015 йил 29 январь

МЕХРИБОНИМ

Семирсанг семиргину
Озма, дер меҳрибоним.
Кудукни кўмсанг кўму,
Қазма, дер меҳрибоним.
Ёзувчи бўлсанг агар,
Яхиси таржима қил,
Ўзингча бирор асар
Ёзма, дер меҳрибоним.

2015 йил 21 январь

ДУО

Одамлар кимнидир алқаган асно
“Отангга раҳмат”, деб килурлар дуо.
Шундок олқиш олгин ҳамиша сен ҳам,
Бенасиб қолмасин то Ориф бобо.

2015 йил 1 февраль

ОИЛА ШЕЪРИ

Уйдан чикқанда ҳам, қайтганимда ҳам,
Тилимда айланар ёлғиз бир дуо:
Илоё ҳазинанг ҳеч бўлмасин кам,
Ёмон туш кўрмагин bekажon, асло.

Бахтимга ҳамиша бўлгин сен омон,
Сен учун оловга киришга шайман.
Ушбу дуоларнинг сабаби аён,
Сенинг қовофингга қараб яшайман.

2015 йил 1 февраль

ЯХШИЛИК

Ўкинмагил, қартайиб, кариб,
Қолдим дема бутқул орқада.
Бир кун берар сенга қайтариб,
Ҳаққинг бўлса олақарғада.

Яхшилигим кетди деб бекор,
Афсус чекмас ҳакикий эрлар.
Бировидан қайтмаса зинхор,
Бошқасидан қайтади дерлар.

2015 йил 2 февраль

ШИФОКОР

Укам Анварга

Шифокор бўлишни хоҳладинг яккаш,
Бошка касбу кордан тамом кечгансан.
“Худо урсин” деган қаломга ўхшаш,
Гиппократ номига қасам ичгансан.

Араб шайхими у, подачими ё,
Сенинг қабулингда оддий бир бемор.
Қонун қувлаб юрган ўғрини ҳатто,
Даволашинг шартдир, чунки ваъданг бор.

Сени шогирдидек яратгандир Раб,
Ҳаётинг инсонга баҳшида буткул.
Азиз одам учун турсанг ҳам йиглаб,
Ёвуз бемордан ҳам узолмайсан қўл.

Ҳар қандай мушкулнинг топилар кори,
Ҳаво бор беморинг ётган хонада.
Факат меҳр деган ноёб бир дори,
Учрамас ҳеч қандай дорихонада.

Дейман, бари сенда эрур мужассам,
Халатинг сингари хизматинг ҳам соф.
Гиппократга қанча ичмагин қасам,
Қалбингдан кетмасин Шафқат ва Инсоф.

2015 йил 6 февраль

ТАЪЗИМ

Ота-онам, балки, қариндош авлод
Бир-бир кетиб бўлди, қолди бир-ярим.
Кетди “Алифбо”ни ўргатган устод,
Кетди ижодда ҳам муаллимларим.

Энди тўрт тарафим бўм-бўш, кимса йўқ,
Бу – ҳаёт қонуни, яхши биламан.
Лекин нимадандир ҳамон кўнглим тўқ,
Тўрт томонга қараб таъзим қиласман.

2015 йил 7 февраль

САВИЯ

Ҳа, биродар, ўз-ўзингни
Макташдан аввал,
Ҳисобга ол савиянгни,
Онгингни тугал.

Маҳаллада яшар эди
Бир мусофири зот,
Илм билан меҳнат эди
Унинг-чун ҳаёт.

Атай келиб бирор кимса
Олмасди хабар,
Олим ғоят хоксор эди,
Фоятда камтар.

Бир кун юксак мукофотни
Бердилар унга,
Бироқ ҳеч ким зарра парво
Қилмади бунга.

Ва инчунин маҳаллада
Яшарди бир бой,
У ҳам бир кун ола қолди
Сийлов, ҳойнахой.

Кутлагани келишдилар
Жами боёнлар,
Димоғлари кўкка етган
Кибор инсонлар.

Байрам килди ярим шаҳар
Баланди, пасти,
Лекин олим қайдада қолди?
Ҳеч ким билмасди.

Ҳа, биродар, ўз-ўзингни
Макташдан аввал,
Ҳисобга ол савиянгни,
Онгингни тугал.

2015 йил 8 февраль

ВАФО

“Менга вафо қилмагач санам
Хотинларга хурматим нечун?”
Шу байтларни ёзаётган дам
Осонмиди Лермонтов учун.

Энди мисга айланган олтин,
Вафо сўзин англашар аранг.
Лермонтовни айблашдан олдин,
Ҳаётга ҳам қайрилиб каранг.

2015 йил 8 февраль

БАЗЗОЗ

Баззоз газламасин сотиб турарди,
Бирок ўтмас эди бир ўрам мато.
Баъзан елкасига ташлаб кўтарди,
Ҳеч ким олмас эди ўшани аммо.

Ундан яктак тикди охири баззоз,
Маъкул деб матонинг шунақасини.
Энди кутлар эди одамлар боз-боз,
Кўрмаганмиз, дерди бунақасини.

2015 йил 9 февраль

ТАҚДИР

Мен-ку бу дунёни обдон ўргандим,
Уммонидан тортиб тогигача то.

Кувончили кунларни роса кўргандим,
Бенасиб қолмадим ғамдан ҳам ҳатто.

Энди хоҳлайсанми, йўқми – барибир,
Рўбарў келади сенга ҳам олам.
Факат қувончимни кўрсатсин тақдир,
Бошқасин такрорлаш шарт эмас, болам.

2015 йил 9 февраль

ДЎСТИМ УБАЙДУЛЛА РОЗИҚУЛОВ ХОТИРАСИГА

Бир умр дўст ахтардим
Ёруғ дунёга келиб,
Топдим деганда уни
Олди-ку ажал юлиб.
Убайдулла қани, деб
Дўстларинг фарёд чекар,
Кетдинг йиглатиб бизни,
Ўзинг жимгина кулиб.

2015 йил 12 февраль

СУЙМАСА ХУДОЙИМ

Суймаса Худойим ўз ишин билгай,
Тилинган жойингни қайтадан тилгай.
Айрилган бўлсанг гар кўздан, қулокдан,
Сўкир билан карни рўпара қилгай.

2015 йил 15 февраль

КЕЧУВ

Аллақайси замонлар
Ер юзин босиб тўфон,
Неча-неча элларни
Кутуриб тўлқин ютган.
Ва ниҳоят ваҳший сув
Оқиб ўзани томон,
Омон қолган элатлар
Дарёдан кечиб ўтган.

Кечувларнинг номи бор,
Ким қўйганин билмайман.
Ҳар ҳолда баҳо мавжуд
Ҳар бирига муносиб.
РОСТ деган кечув бўлган,
Бунга шубҳа қилмайман.
Аллоҳ раҳмидан асло
Қолмаган у бенасиб.

ЁЛГОН деб аталгандир
Иккинчи кечув номи.
Унда бандалар нуқул
Ўтриклар тўқишишгандир.
Иблис йўлдан оздириб,
Йўқолиб интизоми,
Аввал мен ўтаман деб,
Бир-бирин нуқишишгандир.

Қайси кечувдан ўтдик?
Ҳеч кимнинг ёдида йўқ.
Билганим шу, шоирим,
Биз битта қайиқдамиз.
Мактоб албатта ёқар,
Ёлғондан ҳам кўнгил тўқ.
Факатгина рост гапдан
Озгина ҳайиқдамиз.

2015 йил 16 февраль

ЙЎЛАК

Катта йўлнинг ёқасида шинам йўлак бор,
Пиёдалар қавми учун албагта текин.
Учрамайди на бир миршаб, на светофор,
Мен ҳам бунда сайр этаман секин ва секин.

Ўтиб борар ҳар хил одам: соғ ҳам, бемор ҳам,
Болаларин етаклаган аёллар кўпроқ.
Ана, бир қиз – талабами, кетмоқда илдам,
Панжаларин орасидан оқар музқаймоқ.

Такси пули ёнда колган эски зиёли
Қараб-қараб кўйди менга, таниди балки.
Қадим Бобил минорасин аҳли мисоли,
Имо билан гаплашади пиёда ҳалқи.

Рўпарамдан чикиб қолди битта оқсоқол,
Худди менинг отам эди қош-кўзи, эгни.
“Ота”, – дедим, “валайкум”, – деб ўтиб кетди чол,
Ўйладимки, пайқамади ўз отам мени.

Бу йўлакни ўт босмайди, босмас тиканлар,
Гоҳо пастқам бўлса ҳамки, мақоми баланд.
Севишганлар кўл ушлашиб кетар эканлар,
Балки умр чечакларин айлашар пайванд.

Ҳазрат Одам бу йўлакнинг бошида турган,
Пиёдалар пири эрур аслида у зот.
Жаҳонгирлар атак-чечак шу йўлдан юрган,
Демак, ундан бошланади каттакон ҳаёт.

2015 йил 18 февраль

ТАНИШЛАР

Конунда ёзилмаган кучлар бордир дунёда,
Кўзга ташланмас, аммо қўзғалса шахди ёмон.
Нозикликда тарозу шайинидан зиёда,
Уриштиргувчи ҳамда Я rashтиргувчи томон.

Улуғ ёшдаман, бироқ ҳадигим бордир катта,
Кўркаман ким биландир ошно бўлиб қолишдан.
Уриштиргувчи томон топар сени албатта,
Ишин бошлар орага нифоқ, низо солишдан.

Бу менинг хulosамдир, дўстликни хуфя сақланг,
Иҳота айланг уни ҳар хил ширин сўзлардан.
Айниқса, муҳаббатни ошкор этмай ардокланг,
Зада бўлмасин токи турфа ёвуз кўзлардан.

Уриштиргувчи томон ҳар кайда доим шайдир,
Чанг солади тап тортмай эътиқодга, иймонга.
Оила риштасин-ку мароқ билан узгайдир,
Ҳатто Ватан туйғусин олмоқ бўлар нишонга.

Ўйлайман гоҳ, одамзод наҳотки лоқайд бокар,
Наҳотки, эзгуликни асрой олмайди омон.
Уриштиргувчи тараф читтакдек қанот қоқар,
Оғир карвонга ўхшар Я rashтиргувчи томон.

2015 йил 20 февраль

КЎЗГУ

Бирорларни камситиб, ерга уришдан олдин
Каттакон кўзгу кўйиб, ўзингга қараб олгин.
Зарга ўралган билан кесак ҳамиша кесак,
Чолдевор ўртасида кўмилгандан бир хум олтин.

2015 йил 24 февраль

АЙРИЛМА

Баҳра ол ҳаётнинг неъматларидан,
Яшаб юр, оламни ҳис этиб, кўриб.
Ва лекин, пайт келиб, бунинг баридан
Айрилиб қолмагин тириклай туриб.

Таниш-билишлар-ку бордир тумонат,
Ким ҳам садоқатга бергай кафолат.
Ҳатто қасам ичган дўст ҳам омонат,
Айрилиб қолмагин тириклай туриб.

Қайдадир омадинг юлдузи имлар,
Парда бўладилар лекин ҳар кимлар.
Бир кун ёдга тушар ўша ғанимлар,
Айрилиб қолмагин тириклай туриб.

Ҳар олган нафасинг ўзи ибодат,
Қалбингда яшайди пинҳон мухаббат.
У – илҳом, у – ҳикмат, у – куч, у – кудрат,
Айрилиб қолмагин тириклай туриб.

Дунёда топганинг Ватандир танҳо,
Сенга халқинг ўзи суюнч аввало.
Хокинг шу тупрокка бўлғусидир жо,
Айрилиб қолмагин тириклай туриб.

2015 йил 25 февраль

ТУЙҒУ

Хайратланур кўзлар,
Хайратланур қалб,
Ўзи шундок бўлар ёшлик маҳали.
Лекин хайратингни қўймагин сарфлаб,
Улуғ мўъжизалар олдинда ҳали.

Ҳаётда дуч келар турфа вазият,
Кўзларинг ногаҳон ёшга тўлажак.
Уни ҳам майли сен бир нафас тўхтат,
Хурсанд чоғларингда керак бўлажак.

Бошқа бир туйғу ҳам мавжуддир бирок,
У кетсин дил деган тоза гулшандан.
Азизим, ғазабдан фориг бўл тезрок,
Рухингни халос эт факат ўшандан.

2015 йил 27 февраль

БЎРИ ОВИ

Қишлоқми ё овулга бўри оралаб қолса,
Отланиб чикар эди дарҳол ботир йигитлар.
Бўри қочиб бораарди, қани у қутулолса,
Одамдан ҳимо олиб чопарди овчи итлар.

Охири йикитдилар бўрини калтак уриб,
Мажақлаб ташладилар метиндек қаттиқ бошин.
Зарари тегмайдиган ўлик душманни кўриб,
Ғажимоқчи бўларди кўпраклар энди лошин.

Арқон билан боғлашди жондорнинг оёғини,
Қишлоқ бўйлаб эринмай судрашдилар ярим кун.
Болалар силташарди бир қарич таёгини,
Мухими, томошабин байрам қиласарди бутун.

Ҳа, замонлар ўзгарди, лекин ҳайвонот бордир,
Азамат йигитлар ҳам кетган эмас йўқолиб.
Ҳар кимса ўз ўлжасин маҳв қилишга қодир,
Ҳатто чумчук сўйган ҳам ўзини санар ғолиб.

Эҳтимол, овчиликка йўқ энди унча талаб,
Ўлтириб кўравергин, экранда турфа олам.
Ва лескин томошибин ўша-ўшадир, ажаб,
Судраб чопади топса мушукнинг ўлигин ҳам.

2015 йил 2 март

АФАНДИ

Афанди дегани ўзим бўламан,
Ҳар хил ҳангомага ичи тўламан.
Эси йўқ одамлар калласизлардан
Хафа бўлишади, шунга куламан.

2015 йил 3 март

ПОЕЗДДА

Қаршигами, Термизгами поезд юрар,
Икки аёл чой хўплашиб сухбат қуар.

Бири дейди: – Минг шукрки уйимиз бор,
Тарновлари оқ тунука, зап нақшинкор.

Униси дер: – Бизники ҳам жуда кўркам,
Бордир ҳатто ҳовлимизнинг девори ҳам.

Қаршигами, Термизгами поезд юрар,
Икки аёл чой хўплашиб сухбат қуар. . .

2015 йил 6 март

МОНОЛОГ

Мен узоқ даврлар қарокчи бўлдим,
Шу йўлда тобланди ақл ва юрак.
Ўзимдан ўтганин мен ўзим билдим,
Сен нега қарокчи бўлмогинг керак.

Мен ёпиқ кўргонда яшадим кўркиб,
Нажот деворига тирмашдим узоқ.
Сен нега дунёга қарайсан хуркиб,
Нега сен бўлишинг керакдир кўркоқ?

Қасамхўр дунёда кун кўрмок учун
Айтмаган ёлғоним қолмади бирор.
Сен-чи ҳийлакорлик қиласан нечун,
Сенга ўтрик айтиш нимага даркор.

Дуч келган кимсага қилдим хушомад,
Оёгин яладим мушукдай ҳатто.
Эгилди бир замон тик бўлган қомат,
Бу ҳолни сенга ҳеч кўрмасман раво.

Энди сен боболар шавкатига боқ,
Актёрдек сохтакор шавқларга тўлма.
Мен ҳаёт қўлида бўлдим ўйинчок,
Бахтсиз яшаб ўтдим, сен бахтсиз бўлма.

2015 йил 13 марта

ҚИШЛОҚ ЗИЁЛИЛАРИ

(Эсдаликлардан)

Сиздан неча нафар қолди, билмадим,
Орадан ўтди-ку эллик-олтмиш йил.
Сизга эҳтиромим кандай қилмадим,
Асло узилмади Сиздан бу кўнгил.

Бирингиз фельдшерсиз – ўртача дўхтири,
Бирингиз муаллим – галстук таққан.
Сизда армон деган сўз ўзи йўқдир,
Сиз – нурли уфкка энтишиб бокқан.

Намуна бўлдингиз қишлоққа, элга,
Ўрисча сўзни ҳам қотирадингиз.
Риоя айлашиб адабий тилга
“Жуда”ни “йуда” деб гапирадингиз.

Ўзни нимагадир айлаб сафарбар
Хаёлий душманга кирон солгансиз.
Ярадор бўлибди, дейишса, аскар
Сиз ҳам бошингизни бойлаб олгансиз.

Сиз дўхтири бўлгансиз, билмасдан асли
Қаерда жойлашган ўпка ё юрак.
Беморга бергансиз таскин-тасалли,
Ҳар хил дори-дармон шарт эмас демак.

Муаллим бўлгансиз, битта костюмни
Роса йигирма йил тепкилаб кийган.
Бирор шогирдингиз беш олган куни
Қалбингиз Наполеон фахрини туйган.

Сизни чулғаб олмиш ишонч мутлақо,
Буюк орзуласарга тўлиқкан мия.
Қок пўстак устида ёстиқсиз ҳатто
Уйқуга кетгансиз “Яшасин!” дея.

Сизни қадрларди эл-юрг бегумон,
Сиз ҳам ҳалқ қадрига шаксиз, етгансиз.
Лескин барчангиз ҳам ба ҳукми замон
Бири икки бўлмай ўтиб кетгансиз.

2015 йил 14 марта

ЎЗБЕКЧИЛИК – 2

Ҳаёт ночорликни бўйнингга илди,
Тўйда ўртакаш ҳам бу ҳолни билди.
Ўтишингдан кўркиб давра тўрига
Жойингиз пастда, деб ишора қилди.

2015 йил 16 марта

ТАРБИЯЧИ

Қавмимни қанчалик зукко деб билмай
Афсус, кўп учратдим савиясизни.
Гапинг тузсиз десанг, хеч парво қилмай,
Олдингга келтириб қўяди тузни.

Фалончини арслон десангиз агар,
Қайтадан сўрайди: – Ҳайвонми дея.
Ўзини шу ҳолда ақлли санар,
Минглаб соддаларга берар тарбия.

2015 йил 16 марта

КУНДАЛИК ГАПЛАР

Менга ташвишлардан йироқ юр, дейсан,
Чарчагансан, дейсан, шундайликча ҳам.
Фақат сен муттасил ғамимни ейсан,
Лекин ҳаёт бошқа, азизам, бекам.

Магар кирсанг бирор дорихонага,
Киссавур ургандай чиқасан бўум-бўш.
Ишонгин ҳозирги бу афсонага,
Нолимай, ақчангга қилгин хайр-хўш.

Ишхонанг эшигин бесўроқ албат
Кимдир очиб кирап салобат билан.
Хеч бир муросага қилолмас тоқат,
Даҳоман, дейди у важоҳат билан.

Үйингга қайтасан, набиралар шод,
Бобом келдилар, деб соладичуввос.
Сен учун ўша дам бошланар ҳаёт,
Тоза ва мусаффо хаёлингга мос.

Гўё ўзанига тушгандай дарё,
Гўёки йўқ энди ҳеч кимдан гинанг.
Чой келар, шопириб қарайсан, оббо,
Дамлашни билмабди кичкитойгинанг.

2015 йил 18 марта

ШОИР

Шоир деганлари шаҳиддир – хунсиз,
Учинчи дунёдир – кундузсиз, тунсиз.
Бола каби кулар, бирок кўзда ёш,
Бола каби йиғлар, ва лекин унсиз.

2015 йил 19 марта

ҚУЁШ ТУТИЛИШИ

Куёш тутилганда бокиб оломон
Бир-бирин кутларди хуррам, шодумон:
– Бизнинг томонларда яхши тутилди,
Душман томонларда тутилди ёмон.

2015 йил 20 марта

ЖАННАТ ҚОПҚАСИДА

Укам Ашурали Жўраевга

Жаннат қопқасида тирбанд оломон,
Бари ҳам розидир, бари ҳам масрур.
Бунда орзусига эришган инсон
Жаннати, деган сўз янгарди мағрур.

Ўрнидан жилмасди бир банда факат,
Ҳамма ҳайрон эди боқиб бу ҳолга.
Жаннатга шошмаган кимдир бул уммат?
Фаришталар тушиб, тутди саволга.

Банда жавоб қилди: – Яшадим узок,
Ҳар не ишни қилдим, ҳатто бахшилик.
Минглаб қавмларни учратдим, бироқ
Яхшилик кўрмадим, афсус, яхшилик.

Мени қуршаб олди бир кун ёвуз куч,
Тошбўрон килишди бўлишганча жам.
Ҳатто гўдакларнинг кўзларида ўч,
Менга тош отмади факат бир одам.

Аё, ўша зотни бергайсиз топиб,
Яхшилик лойиқдир олий хилқатга.
Усиз кўйинг майли қопқани ёпиб,
Усиз кирмагайман ҳаргиз жаннатга.

2015 йил 24 марта

ҚЎРИҚЧИ ИТ

Орзу килган экан бойвачча йигит,
Уй курди, ақчани сарф этди талай.
Уйни қўриқларди лекин чўлоқ ит,
Бўйнигача қўтири, бир кўзи ғилай.
Шундоқ иморатни қурдингми, Одам,
Топиб қўй-да энди лойиқ итни ҳам.

2015 йил 25 марта

ҚЎРҚУВ

У замон ўтиб кетди,
Дегаймиз: шўри қурсин.
Инсонни таҳқир этган
Зўравон, сохта ғоя.
Қолган-кутгани бўлса
Худонинг ўзи урсин,
Лекин баъзан руҳимга
Қўрқувни солар соя.

У дейди: – “Шеърдан қайтинг
Соф-омон пайтингизда,
Кимларгадир тегмасин
Сатрингизнинг бир жойи.
Халқим, деб бонг урибсиз,
Мана бу байтингизда,
Халқимиз дессангиз гар
Бўлмасмиди бинойи.

Мұҳаббатим демишииз,
Бу гап хато, албатта,
У қайси мұҳаббатдир?
Яширгайсиз сиз доим.
Мұҳаббат ҳамманики,
Маъноси жуда катта,
Хусусий бўлиб қолса,
Не дер эл-юрт, худойим!”

О, сен қўркув шарпаси,
Юз йил наридан туриб,
Шубҳа билан аврайсан
Милионларнинг калласин.
Конми, деб қалтирайсан
Тарвуз сувини кўриб,
Аскар каскаси дейсан
Унинг кўша палласин.

Қарғами ё тошбақа
Яшармиш жуда узок,
Аслида улар умри
Ўткинчидир, бир онлик.
Жаҳолат неча ёшда?
Етмайди бунга саноқ,
Афсуски, асло ўлмас,
Абадийдир нодонлик.

Бу Ватан меникидир,
Бу тил менинг тилимдир,
Мухаббатим меники,
Чидайсан-да, начора.
Иzzат қилса ўғлим деб,
Бу эл менинг элимдир,
Ох, сенга нима қолди?
Кўркув қолди, бечора.

2015 йил 26 марта

ЎЗБЕКЧИЛИК – 3

Очлик босса уйини,
Кўкрак кериб юради.
Боғлаб қўйган қўйини
Тўёнага беради.

2015 йил 26 марта

ЧИДАЙСАН, БОЛАМ

Жисмимни кўтариб турибди тупроқ,
Ернинг устидаман, йўқ зарра нолам.
Ўзи чорлар бир кун бағрига, бирок
Менсиз қолганингда чидайсан, болам.

Ҳай дунё, ўзингни бир пулга сотдинг,
Калава топдинг-у учин йўқотдинг.
Мен каби охири гафлатда қотдинг;
Менсиз қолганингда чидайсан, болам.

Инсон эзгуликдан топгай фароғат,
Нима зарур унга зулму қабоҳат.
Кимдир уриштириб, қилгайдир роҳат,
Менсиз қолганингда чидайсан, болам.

Ерни ҳам, кўкни ҳам айладим тавоф,
Лекин ҳеч биридан чиқмади жавоб.
Бўғзимда “Нега?” деб қотди бир хитоб,
Менсиз қолганингда чидайсан, болам.

Дунёга бокмадим мен асло ёвдек,
Гоҳо тўйса ҳамки йўлимни ғовдек.
Ҳар ҳолда, гаплашдик икки соковдек,
Менсиз қолганингда чидайсан, болам.

2015 йил 30 марта

ЖАНЖАЛ

Асло тугамайди ушбу можаро,
Паймонанг на тўлиб, на тўлолмайди.
Барча ғавғоларни йигсанг ҳам, аммо
Уйдаги жанжалга тенг бўлолмайди.

Совуқ урган каби сўлғин туриши,
Оила на яшнаб, на кулолмайди.
Мабодо бошланса жаҳон уруши
Уйдаги жанжалга тенг бўлолмайди.

Унинг жангчилари мажкуҳдир мутлок,
На тирик қолади, на ўлолмайди.
Яхлит даҳшат дерлар дўзахни, бироқ
Уйдаги жанжалга тенг бўлолмайди.

2015 йил 1 апрель

ТАЖРИБА

Икки дўхтири доим баҳслашар эди,
Ҳар ким ўз дорисин мактарди чунон.
Охири тажриба ўтказсак деди,
Қай бири беморга бағишлар дармон.

Дастлабки дорини ичгани заҳот
Бемор ўлиб қолди, чораси йўқдир.
Биринчи даъвогар бўлган эди мот,
“Мен ҳақ!” – деб қичкирди иккинчи дўхтири.

2015 йил 2 апрель

ҲАЁТГА ҚАЙТИШ

Ёнимда айтмагин бахт деган сўзни,
Танимда ногаҳон титрок бошланар.
Тутиб туролмайман асло ўзимни,
Юрагим зўриқиб, кўзим ёшланар.

Ахир мен умримни ишониб роса
Ўша бахт йўлида сарфлаганим рост.
Ўтди у давронлар, ўрнида эса
Бир уюм ваъдалар қолдилар, холос.

Агар бўлсанг менга чиндан хайриҳоҳ,
Дўст деган сўзни ҳам қилмагин такрор.
Кўксимдан вулқондек кўтариilar оҳ,
Инсонни дўсти ҳам айлар экан хор.

Қоронгу тунларда кўтариб машъал,
Дўст дея ўзимни урдим қулфатга.
Уларчи, бир куни топиб куч, амал,
Ўзимни отдилаr ўша зулматга.

Муҳабbat қанчалар сехрли калом,
Рухингга суюнчик, тоза, бокира.
Мен-чи, унуганман уни батамом,
Бул ажиб сўзни ҳам эслатма сира.

Муҳабbat деганда кўзимга энди,
Жафо кўринади, вафо кўринмас.
Дилдаги оловли ҳислар ҳам тинди,
Ү ёруғ хаёллар барҳам топган, бас.

Дейман, алданмасин ҳаётда инсон,
Саволи қолмасин зинҳор бежавоб.
Саробга айланса агарда армон,
Хатто бор нарса ҳам кўрингай хароб.

Лекин ишонаман, тоғлар юксалиб,
Дарслар гувуллар мен учун яна.
Тағин ҳаёт қайтар гулдурос солиб,
Яна севги қалбда қилгай тантана.

2015 йил 3 апрель

ЁМГИР

Ёмғир ёғса шоирлар
Эрк бсрарлар мияга,
Тайёр мавзу топилди,
Тизарлар кофияга.
Ёмғир ёғса кушлар-чи,
Тахликага тушади.
Ва лекин севишганлар
Зонтикка ёпишади.
Ёмғир ёғса бемахал
Куяр ўзбек дехкони:
– Ҳосилни поймол қилди,
Етди қанча зиёни.
Женевалик кувонар
Ёмғир ёғмасин қачон:
– Ҳаво анча тозарив,
Яшнайди яна газон.
Аллоҳ барака сочар
Қай фасл, қай палладир,
Ким қандай қабул қилар?
Бу бошқа масаладир.

2015 йил 4 апрель

АПРЕЛЬ

Борлиқ кийиб олган мовий бир либос,
Ел эсар – баҳорнинг пилдироклари.
Қалбингда уйғотар ажиб эҳтирос,
Апрель осмонининг қалдироклари.

Ёмғир таралади кўм-кўк адирда,
Узоқ қирда эса ялтирап қуёш.
Бундай нағислик йўқ ҳеч бир атирда,
Рухингни яйратар ҳаво, тоғу тош.

Қоғия йигишар шеърга – назмга
Жажжи жилғаларнинг шилдироклари.
Атрофни чақирап яшил базмга
Апрель осмонининг қалдироклари.

2015 йил 6 апрель

ҲИММАТ

Дарёning ҳиммати дарёга ўхшар,
Бир оқса оқади билмасдан тиним.
Йиғсам совға бўлган гулларни агар,
Каттакон чаманзор бўларди, иним.

Дунёning зулми ҳам қолишимас, аммо
Бир умр топмассан ҳаловат, қўним.
Отилган тошларни йиғсам мабодо
Улкан бир тепалик бўларди, иним.

2015 йил 7 апрель

АСОСИЙ НУСХА

Бирорта китобга уйғонса шубҳа,
Сиз бунинг аслини топинг, дейдилар.
Ҳеч ким қўлёzmани қилмагай тухфа,
Шу тахлит илмнинг ғамин ейдилар.

Тулпорнинг насли-ку эскирмас асло,
Дерлар бобосида бўлган қанотлар.
Уларнинг баҳоси йўқ эрур, аммо
Ўрнини босолмас жайдари отлар.

Менга кибр билан боқма, эй банда,
Юзингда кўринмас табаррук у чанг.
Сен таҳрир бўлгансан, ростин айтганда,
Аршда қолиб кетган асосий нусханг.

2015 йил 8 апрель

ШОИР ҚИСМАТИ

Сизга ачинаман, шоир Ҳамзахон,
Бу гапни айтмадим асло жўрттага.
Қайси жин урганди сизни у замон,
– Шўро! деб чикдингиз бирдан ўртага.

Тузум маккор эди, тузум хийлагар,
Алдамчи эди у, қабих, кўнгли кир.
Тошбўрондан тирик қолсангиз ҳам гар,
Отиб ташлардилар сизни барибир.

Улар ясадилар сиздан бир ялов,
Оёқ остингизда чохни ҳам қазиб.
Сизга етмасмиди қалбдаги олов,
Юрмасми эдингиз шеърингиз ёзиб.

Ватаннинг ёви-ку босқинчи ахир,
Сарт сўзин эшитса ғазабга тўлган.
Иймонсиз кимсалар худосиз — кофир,
Миллатни ерларга урмоқчи бўлган.

Сиз-чи васф этдингиз уларни беҳад,
Замон шоири деб чиқди номингиз.
Сизни ўраб олди мақтов ва ҳасад,
Алданиш майига тўлди жомингиз.

Қисмат танлаб олди сизни Ҳамзахон,
Эргашиб кетдингиз юмук бир кўздек.
Битта фарзандини бой берди Кўкон,
Битта шоиридан айрилди ўзбек.

2015 йил 10 апрель

КАССЕТА

Набирам кассета қўяр гохида,
Узоқдан келади ўқтам бир нафас.
Ер-осмон ёнгудек унинг оҳида,
Муҳаббат аталмиш ҳеч ўлмас бу сас.
Баланд кил, қўкларга ўрласин нолам,
Бу менинг навқирон чоғим-ку, болам.

Тагин овоз келар йирок-йироқдан,
Ватан деб, элим деб тортилган наъра.
Ҳануз нур оламан ўша чироқдан,
Сен ҳам шу Ватаннинг корига яра.
Қоғоз жангроҳ эди, тўғим-чи – қалам,
Бу менинг улғайган йилларим, болам.

Турфа садоларни тургайман тинглаб,
Мана бу сухбатим, мана бу – достон.
Бари муҳрланиб қолмишдир, ажаб,
Бирида маъюсман, бирида шодон.
Барибир, яшадим шуҳратга ҳамдам,
Бу менинг етуклик давримдир, болам.

Охир эши билар паришон овоз,
Сўзин англаб бўлмас, бари аралаш.
Ҳар шеър ўқилганда шилдирап қоғоз,
Ўрнимдан қалқаман, кўнглим бўлар ғаш.
Бас кил, юрагимни эзмасин алам,
Бу менинг кексалик пайтим-ку, болам.

2015 йил 14 апрель

ИРИМ

Талош палласи деб шеър ёздим у вакт,
Оқшомнинг бу сири гарчанд ноаён.
Иримга биноан айнан ўша пайт,
Хатто урушлар ҳам тўхтаган бир он.

Шеърда истагимни айтмабман, эркам,
Ишонгум, ишорат сенга кифоя.
Дейман, ковоингни очиб юр сен ҳам,
Токи иримларга килгин риоя.

2015 йил 15 апрель

ТУТАШ ДУНЁЛАР

Марҳум жўраларим,
Эслайман сизни,
Энди айлангансиз тушга, рўёга.
Бирма-бир кетдингиз тарк этиб бизни,
Бошқа ўлчовдаги бошқа дунёга.

Балки ўзга эрур унда тизим ҳам,
Хаёлга эрк бериб, тахмин киласман.
Қанчалик ранг-баранг бўлмасин олам,
Рухингиз ўшадир, буни биламан.

Сирли ҳилқатингиз ўзингизга хос,
Албатта фарқлидир одат-тарзингиз.
Ҳеч кимда бойлик йўқ, ҳеч кимда либос,
Демакки, ҳеч кимдан йўқдир қарзингиз.

Сизни кўргим келар, соғинаман гоҳ,
Ўтса томошалар, байрам, кўриклар.
Чехрангиз намоён бўлар баногоҳ,
Мени яккалашса манов тириклар.

Майли турсангиз ҳам чексиз йирокда,
Оромда ётгайсиз, мудом кўнгил тўқ.

Уруш бегонадир, ҳатто у ёқда
Бирлашган Миллатлар Ташкилоти йўқ.

Жами эзгуликни кутлайсиз бешак,
Ажратмай Шимолу Жануб ёқларни.
Мажлис ҳам қилмассиз, билмассиз демак
Коридорда юрган мақтанчоқларни.

Содик фариштангиз посбондир, илло
Хонангиз – коинот мудом саришта.
Ерда рўзгор қиласа бир кун мабодо,
Ақлдан озарди ўша фаришта.

Эслайман сизларни шу дам Шукуржон,
Дўстим Убайдуллоҳ, азизим Ўткур.
Дуолар қиласман, мақтайман чунон,
Илоҳо, рухингиз бўлсин тинч, масур.

Лекин куйингайман дўст деб барибир,
Ахир тириклик ҳам хикмат-ку азал.
Сизни эслаганда эсланарап қадр,
Бу – нокис дунёга ибрат ҳар маҳал!

Сира унут бўлмас суронли ҳаёт,
Кураш ва ғалаба, турфа хил хислар.
Сизни тушимиизда кўргаймиз бот-бот,
Балки сизнинг тушга киргай мажлислар.

2015 ийл 17 апрель

ТУҒИЛИШ

Юришни ўрганди болакай сал-пал,
Оркада кузатар ота ва она.
Ох, ушбу кўриниш нақадар гўзал,
Минглаб оиласга орзу – ягона.

Суринмай улғайсин, майли, болакай,
Умр фаслларин гаштини сурсин.
Лекин пайти келгач ким бўлар, ҳай-ҳай,
Ҳаёт слканини у қайга бурсин.

Бир чўкиб атрофга ўн бор караса,
Ҳар кимнинг юзига бокса жавдираб.
Кошкийди шу холда корга яраса,
Суянчиғи йўқ-ку тургувчи караб.

Бирордан берухсат ҳатто кулмаган,
Билмас, муроди не – обрўми, пулдир.
Унда мустакиллик ўзи бўлмаган,
Энди у мутедир, энди у қулдир.

Йўлин қора мушук кесиб ўтган дам,
Дод! – дея йигитлик оридан тонса.
Ёмон туш кўрганда улуғ ёшда ҳам,
Эна, энажон! – деб йиглаб уйғонса.

Мен бундай касларни топмадим ўйлаб,
Шеърни ҳам ёзмадим асло атайин.
Қофия устида стмиш йил ўйнаб,
Бир жиддий гапни ҳам энди айтайн.

Бу қавмнинг қиммати йўқдир мутлақо,
Лекин омад доим уларга ўртот.
Пастда муносиблар қолиб, ажабо,
Тўрга ўтиб олар ўшалар кўпроқ.

Кўзимиз қораси азиз зурёдлар,
Ҳаттоқи тантиқдир, ғоятда суюк.
Оҳ, қайдан келаркан фидойи зотлар,
Қайдан туғиларкан ботирлар буюк.

Магар бўлганда ҳам қиёмат қойим,
Дегайман, етгунча сўнгти нафасим.
Комил инсонларни қўмсарман доим,
Улуғ сиймоларга келгай ҳавасим.

2015 йил 18 апрель

ЛЎТТИБОЗ

Виждонли одамлар ортгани сайин
Лўттибоз сони ҳам кўпайиб борар.
Текинхўр аталур бу қавм тайин,
Ажабки, кўп ишни шулар бошкарап.

Виждоннинг бошига чиққани кўйи
Ўзини менгзайди тенги йўқ довга.
Жинжакча келмайди ўзининг бўйи,
Ёқса, тутантириқ бўлмас оловга.

2015 йил 19 апрель

ТАМА

Мен қайси домлага эргашай, ҳайхот,
Ишончим топтаса тамагир ҳаёт.
Дуо қилганман деб бир йил муқаддам,
Ҳакин сўраб келди бугун ўша зот.

2015 йил 21 апрель

КИБР

Мен борман – дунё бор, мен йўқ – дунё йўқ,
Фақат бугунни бил, фақат бугунни.
Бисотинг мавжудми – кўнглинг бўлсин тўқ,
Эслатма, охират деган у кунни.

Турли афсоналар тўқийди одам,
Севги бу – кушда ҳам учрайдиган нафс.
Бордир ўз эгаси эрта куннинг ҳам,
Менга келажакдан ўқийверма дарс.

Инсоф нодонларга эрур муносиб,
Сен-чи фақатгина ўз-ўзингни бил.
Ҳатто авлиёлар хокини босиб,
Мақсадга интилгил, мақсадга интил.

Уч-тўрт хаёлпарааст букканича қад
Тушининг таъбирин топгунича то.
Сизнинг фикрингизча яъни мен – муртад
Эгаллаб оламан дунёни ҳатто.

Нега тингламайсан кибрнинг сўзин?
Олийжаноб эдинг, аҳволинг тангми?
Асрлардан буён буткул ер юзин,
Бошқарган менми ё камтар отангми?

2015 йил 21 апрель

ТОҒ БОЛАСИ

Юксак тоғлар ичра қора кўз бола,
Яшарди хур, озод, кўрмай ғам, нола.

У фақат борлиқдан андоза олган,
Жами жонзотларга дўст бўлиб қолган.

Балки одамларни англамас, аммо
Табиат феълини биларди аъло.

Биларди арслоннинг буюклигини,
Охунинг нозик ва суюклигини.

Гўё сўрагандек меҳр ва нажот
Ундан қочмас эди сира ҳайвонот.

Бир куни қўшнилар чиқдилар йўлга,
Кўноқ бўлмоқ учун пастга – овулга.

Хар нечук, қизиқдир маданий қатлам,
Ола кетишдилар болакайни ҳам.

Бироқ кўнимкади бола ҳеч элга,
Тушуниб-тушуммай ҳаттоки тилга.

Унинг ғалатлигин пайқаб қолишиди,
Одамлар бир зумда ўраб олишди.

Дедилар: “Эпчилсан бўридай гўё”,
Бола тушуммади бу гапни асло.

Сўнгра кўрсатдилар бўри суратин,
Бола яширолмай колди ҳайратин:

Бўридай увлади, сакради кувнаб,
Бўри болсидек ағанаб, ўйнаб.

Айик суратини кўрсатишди сўнг,
Ўрмонлар отаси паҳлавон ва чўнг.

Болакай айикни таниди дархол,
Машқ қила бошлади лапанглаб, хушхол.

Фоят баҳтли эди шу лаҳза, шу он
Кўчиб келган каби ёнига ўрмон.

Ва лекин ўргага чиқди бир одам,
Тоғлик бола томон ташлади қадам.

Гўё олмокчидай эски қасдини,
Болага узатди тулки расмини.

Дафъатан оҳ чекди тоғнинг боласи,
Атрофни титратди дардли ноласи.

Оломон тарафга шиддат-ла бокди,
Ғазабнок сўзларни айтиб тутокди:

Мен тулки эмасман, тулки эмасман,
Тулки деганларни одам демасман.

Сўнг кетди тоғ томон лаънатлар айта,
Ҳеч кимса кўрмади болани қайта.

Дейдилар, увласа бўрилар ногоҳ,
Бола овози ҳам келармиш гоҳ-гоҳ.

2015 йил 24 апрель

ОИЛА ЯНГИЛИКЛАРИ

Бола ўқиб қайтди хориждан бир кун,
Касби кор ортириди – дипломли меъмор!
Уйда байрам бўлди момоси учун:
– Болам, тандир кургин, ўтирма бекор.

Биттаси инженер бўлиб қайтди-ку,
Темир-терсакларга бағишлармиш жон.
Тоға ўғил бола гапни айтди-ку:
– Эски аравам бор, тузат, жиянжон.

Катта дўхтир бўлди кенжатоий ҳам,
Бобо дер: – Фууруга энди тўлайлик.
Бироз хашакидир дардимиз, болам,
Сенга муносиброк касал бўлайлик.

2015 йил 25 апрель

ОГОХЛИК

(III)
Кора кунлар келди кўхна диёрга,
Устоз йиглай-йиглай айлади хитоб:
– Майли сувга оқсин, сингсин деворга,
Нодоннинг қўлига тушмасин китоб.

Енди маърифатни манфур жаҳолат,
Ўзбекда қатағон даври бошланди.
Кодирий мухлиси килинди горат.
Чўлпонни ўқиган отиб ташланди.

Йиллар ўтиб кетди, озодмиз шукур,
Лекин сен огоҳ бўл, маърифатли жон.
Ҳали тирик юрар каламуш курсур,
Кўзлари йилтираб турибди сичкон.

2015 йил 25 апрель

АНКЕТА

– Бобонг қачон ўлган?
– Ўтган асрда.
– Қаерда яшаган?
– Улкан қасрда.
– Касал бўлғанми у,
Айтгин, не килган?
– Каптарвоз эканлар
Томдан йиқилган.
– Анкетадан чиқсан
Жавобга кўра,
Қариндош эканмиз,
Кўлни бер, жўра.

2015 йил 25 апрель

ҚЎФИРЧОҚ ҚИССАСИ

Бир шум хабар маҳаллада
Қанот қоқди,
Эркатой киз қўғирчоғи
Сувга оқди.
Эркатой киз хўжайиннинг
Қизи эди,
Қўғирчоқ-чи, унинг кўрап
Кўзи эди.
Жалб қилинди “Сувсоз”ларнинг
Мироблари,
Сузадиган, сузмайдиган
Фоввос бари.
Дейдиларки, иш кутулмас
Ўртоқликдан.
Қўғирчоқни топишдилар
Ботқокликдан.
Маҳалланинг шодлигига
Йўқдир таъриф.

Ош тортилди ва ўқилди
Амри маъруф.
Эркатой киз факат бағрин
Тиглар эди.
Менга ҳеч ким қарамас деб
Йиғлар эди.

2015 йил 28 апрель

ШОШИЛ, ҚУЁШ

Шошил қуёш, ўзингни кўрсат,
Нуринг билан ўраб ол теграм.
Худо билар, ўтмай сал фурсат
Тополмассан кўланкамни ҳам.

Шамол, шошил, шошилгин, ёмғир,
Тезроқ куршанг елкам, бошимни.
Бирдан ғойиб бўларман, ахир,
Учатматассиз ҳатто лошимни.

Вақт чопмокда билмасдан тиним,
Дўстим, етар, анқайма, очил.
Имиллама, сен ҳам ғанимим,
Ёмонлигинг қилишга шошил.

2015 йил 29 апрель

ИНСОН ҒУРУРИ

Йигитнинг уйида тинчи йўқ зарра,
Сен эса ўқийсан унга йўл-йўриқ.
Файласуф, миянгни ишлат бир карра,
Уни тергамоққа асло ҳаққинг йўқ.

Темир қоидангга риоя айлаб,
Сенга ҳам берайин майли бир савол:
Нега уйғонмадинг тонггача ухлаб,
Нега овқат ейсан ўзинг бемалол?

Ким инсон қалбига кирса берухсат,
Ҳаттаки, ҳайвондан ваҳшийроқ эрур.
Шу холда туғилиш зулмдир, албат,
Туғилмаслик ундан яхшироқ эрур.

2015 йил 30 апрель

ЗИЁЛИ

Ҳеч кимга зиёни тегмайди асло,
Боқсалар – кўзлари қиёлиларим.
Лекин мактов кутар қушдан ҳам ҳатто,
Менинг азиз қавмим – зиёлиларим.

Тўғри, бир озгина оғзига ботир,
Бир оз хаёлпараст, бир оз ҳавойи.
Бир боқсанг, ўзини атайди Бобур,
Бир боқсанг, тасаввуф пири – Навоий.

Уларнинг феълини ўрганмоқ даркор,
Бу гап баб-баробар ҳаммасига хос.
Хаёли бўлса-да пуч ҳамда бекор,
Ўзлари ишонар унга рўйирост.

Дейди, тонгга қадар ёздим хуморни,
Шукур Бурхон билан ўтирдик анча.

Минг афсус, беназир, улуғ актёрнинг
Ўтиб кетганига бўлгандир қанча.

Дейди, қараб турар бизларга миллат,
Кечка кўриб келдим, уйига бориб.
Мендан сўраб олди қўплаб маслаҳат,
Хурсанд бўлиб колди Абдулла Ориф.

Баъзида унвонлар хидини сезиб,
У дарров ўзини рамкага солар.
Гоҳо дабдурустдан калласи қизиб,
Нобель мукофотин талашиб қолар.

Фаришта қавмини кўрмадим ҳеч вақт,
Демак, Иблисни ҳам учратмадим, бас.
Лекин бир оз ўтрик, бир оз маҳобат
Зиёли халқига бегона эмас.

Асл зиёлидир миллатнинг юзи,
Ҳатто сезилади сирлилик ҳам сал.
Унинг “Соғаясиз!” деган бир сўзи,
Юзаки таскиндан минг бора афзал.

2015 йил 1 май

ЎРМОНДАГИ ВОҚЕА

Атаб душманига ёки дўстига,
Бомба ташладилар ўрмон устига.

Бирок у негадир портламай қолди,
Ўрмон ўртасида тошдай жой олди.

Ҳайвонлар қизиқиб кела бошлишди,
Аввал ҳадиксираб назар ташлишди.

– Бу не? – деб бошини қашлади бўри,
Лол эди арслон ҳам – ҳайвонлар зўри.

Ҳеч нени тушунмас айиқ ва сичкон,
Анқайиб туришар қушлар ҳам ғужфон.

Ҳидлаб кўришдилар, ялашдилар, бас,
Англаб етдилар-ки, уни еб бўлмас.

Ҳайвонлар тарқалди йигилган жойдан,
Шўрликлар, бомбани билишсин қайдан?

Аслида илдизи биттадир ҳаёт,
Яшашга ҳақлидир жами маҳлукот.

Тирикликка шуни қилдингми эҳсон,
Тафаккур соҳиби, муҳтарам Инсон!

2015 йил 3 май

НАМОЙИШ

Осмони фалакда чиқди фармойиш:
“Сомончи йўлида ўтсин намойиш!

Қатнашсин катта-ю кичик давлатлар,
Барча қитъалардан барча миллатлар”.

Чиндан кўрик бўлди ғоятда катта,
Оlam йигилганди ахир парадда.

Найзасин кўтариб Африка ўтди,
Там-там овозлари самони тутди.

Улар кийиб олган турфа либосин,
Бири филин минганд, бири кўтосин.

Осиё етаклаб болаларини,
Аравага ортган бомбаларини.

Бизниклар ўтди хушнуд ва ғолиб,
Пахта чаноғини қўлига олиб.

Ўтдилар, дейишиб акани опа,
Жинсни фарқлай олмай қолган Европа.

Турли ўйиннинг ҳам борлиги дуруст,
Ракетаси билан қўрқитди ўрис.

Ҳамма ёкни босган турли штаблар,
Режиссерлик килди ўзи – Штатлар.

Томоша охирлаб қолди-ку қарийб,
Ох, ҳеч ким ўтмади китоб кўтариб.

2015 йил 4 май

МУХЛИС

Балки нотанишсан, балки кариндош,
Фикрдош, сухбатдош, сафардош, йўлдош.
Шоирнинг мухлиси бўлмасанг агар,
Уни севолмассан, билиб қўй юртдош.

2015 йил 4 май

ОРИЯТ

Ер юзин тасмадек олгандир ўраб
Турфа қавмларнинг сафи, қатори.
Бир ёнда боёнлар туришар қараб,
Ишларин ҳамиша келган барори.

Бир ёнда йўқсиллар тизилган борҳо,
Бошқалар сингари яхлит жамоат.
Лекин тиланишдан чарчамас асло,
Балки шараф эрур бундайин одат.

Учинчи қатор бор, учинчи қатор,
Хайру эҳсон кутиб, тиз чўка колмас.
Улар ноёб зотлар, орияти бор,
Олтин танга узат, барибир, олмас!

2015 йил 6 май

ИНСОН

Бирорни мақтасанг, ёлғон, дедилар,
Ўзингни мақтасанг, нодон, дедилар.
Барчани лутф ила тўрга чиқариб,
Пойгакда ўтиранг, инсон, дедилар.

2015 йил 6 май

ТОЛСТОЙ

(Ҳазил)

Сиз улуғ сиймосиз, тенги йўқ даҳо,
Бизга ижодингиз хамроҳ доимо.
Лекин уйдан қочиш режангиз қайда?
Менга ўша зарур, Толстой бобо!

2015 йил 7 май

БАНДЛИК

Нафақачи деб билманг мени,
Фоят бандман, жуда ҳам бандман.
Пойгаларни унутиб, энди
Омоч тортган отга монандман.

Билиб, сезиб юрибман мен ҳам
Атрофимда қанча дўст ва ёв.
Балки қай бир қаламкаш жўрам
Кутиб тураг мендан ҳам мақтов.

Хар кун бир гап чикади, шукур,
Муаммолар учрар қадамда.
Чарчамайди ғанимим тушкур,
Йикитмоқчи бўлар ҳар дамда.

Юмушим кўп, оч қолар ахир
Мен бўлмасам ҳасадгўйларим.
Боз устига тинмас, бесабр,
Қалбимдаги шеърим, ўйларим.

Ҳали мени кутмоқда сафар,
Буюк дўстим – ҳаётга видо.
Ахволимни тушун, биродар,
Жуда бандман, ба ҳаққи худо.

2015 йил 8 май

ДАРСЛИК ТУЗУВЧИ

Баланд экан ғоят шиддатинг,
Тахриринг бор балки ҳаётга.
Бобонг билан момонг суратин
Киргизиб кўй адабиётга.

Четда қолар Ойбек ва Қаҳҳор
Кўргазмасанг агарда шафқат.
Лекин сендан бир ўтинчим бор:
Навоийга тегмагин факат.

2015 йил 9 май

ТАДБИР

Ўтказаман келинг бир тадбир,
Ярим аср ортга қайтамиз.
Ким ҳам билиб турибди, ахир,
Биргалашиб ёлғон айтамиз.

2015 йил 9 май

ҲАМЖИҲАТЛИК

Қадимда яшаган экан бир хоқон,
Давлати кудратли, халқи фаровон.

Лекин бир кун кўзиб фотихлик дарди,
Ўзга мамлакатга хуфя юборди.

Ўша томонларга дарҳол ел, деди,
Кудрати нимада, билиб кел, деди.

Кунлар ўтиб охир, хуфя ҳам қайтди,
Барча билғанларин бирма-бир айтди.

Деди: – Кирмас бунга ўрмон, сойлиги,
Бойлиги кўп экан, кўпдир бойлиги.

Жим ўтирган хоқон бирдан тутокди,
Қаҳрли сўзлари дарёдай оқди.

Деди: – Мен чинорман, у эса чўпдир,
Ундан бойликларим юз бора кўпдир.

Менга маъқул эмас ушбу хабаринг,
Кўринма кўзимга, сотқинсан баринг.

Иккинчи хуфяни топди-ку хоқон:
– Сирни сен билиб кел, югур, чопагон.

Хуфя бориб келди, бамисли шамол,
Кўрганин етказди хоқонга дарҳол:

– Мен борган жойларда яроқ кўп экан,
Ҳар ён қилич-қалқон, минглаб тўп экан.

Бу гапни эшитиб қичқирди хоқон,
Деди: – Куролимни кўрмабди жаҳон.

Қимирлаган жонга берганман яроқ,
Қилич тақиб олган ҳатто чакалоқ.

Кутурган туялар, совутли филлар,
Кўрса тилдан қолар не мағрур эллар.

Менга душманимни турибсан мақтаб,
Хоқон бунисин ҳам юборди ҳайдаб.

Энди йўлга чикди хуфя – учинчи,
Аралашиб кетди ёлғончи, чинчи.

У ҳам қайтиб келди бир муддат ўтгач,
Сўзлади, хоқоннинг этагин ўпгач:

– Сизга фидо бўлсин хуфя бу жоним,
Сирни билиб келдим, тингланг, хоқоним:

Уларда бир орзу, бир ният экан,
Ҳаммаси жипс экан, ҳамжиҳат экан.

Ўрнидан қалкаркан бойми, камбағал,
Ватан деган сўзни эшиштан маҳал.

Хоқон сўз демади, оғир тин олди,
Тахтига ёнбошлаб, ўйланиб қолди.

Деди: – Бундай юртни олиб бўлмайди,
Олсанг ҳам, измингга солиб бўлмайди.

Сафарнинг бу йўлин ёпингиз менга,
Тарқокроқ давлатни топингиз менга.

2015 йил 10 май

АПРЕЛЬ СОВУГИ

Совукни юборди Аллоҳ даргоҳи,
Дув-дув тўкилдилар дараҳтлар оҳи.
Катталар танбехга балки лойикдир,
Лекин болаларнинг недир гуноҳи.

2015 йил 11 май

БОЗОР

Бозор ҳамма йўлни юборди буриб,
Соҳиб қалбларнинг ҳам излари қуриб.
Ё раб, англайдиган одам топилса,
Йиглардим пойига бошимни уриб.

2015 йил 12 май

ИЛТИЖО

Инсонликка ишондим мен ҳам,
Гарчи қолдим ёлғиз ва ғарип.
Шафқат килгин, яратган Эгам,
Ишончимни олма қайтариб.

Жондан ортиқ севгандим уни,
Оҳ, хотира бўлиб қолмагин.
Парвардигор, ўша туйғуни
Юрагимдан юлиб олмагин.

2015 йил 12 май

АЛДОВ

Бизларни алдабди шўролар чиндан,
Барчангиз етук деб, ялпи саводхон.
Оғриган жойимни кейин билибман,
Во ажаб, бунчалар кўп экан нодон.

2015 йил 12 май

КУЛФАТ

Сени нечук дўст дейман ахир,
Мақтамасман ҳатто жўрттага.
Дейсан, касал бўлибди шоир,
Ўлса керак яқин ўртада.

Комилликни учратганинг дам
Тополмассан борар ерингни.
Гўзал санъат, оддий бир шеър ҳам
Шилиб олар гўё терингни.

Менинг халқим ёвни кўп кўрган,
Ўзимиздан чиқсан сен – кулфат.
Сендаイラни туғиб, ўстирган
Оналарга ачингум факат.

2015 йил 13 май

ҚАНОАТ

Болам, умид билан яшагин, бирок
Ҳаёт баланд-пастин бўйнингга олгин.
Ўзинг кабиларга яқин бўл кўпроқ,
Қол, деса мардларнинг ёнида қолгин.

Каттакон карвонга мансуб бўлса ҳам
Гадонинг рутбаси гадодир доим.
Омад билан имкон мангув бири кам,
Факат тенг яратган нафсни худойим.

Киборлар ичига адашиб кирган
Қаландар у жойдан албатта безгай.
Йўқсилиниг даврасин бир бора кўрган
Бойлар ҳам ўзларин ортиқча сезгай.

Инсон умид билан яшайди, аммо
Рухини эзгайдир хорлик, каму кўст.
Аллоҳ айирмасин ризқидан асло,
Йўқдир, қаноатдан ортиқ бирор дўст.

Сира ростланмайди букри бу олам,
Бизлар-чи, ўтамиз такбирлар айтиб.
Шундоқ деган экан жўмард бир одам:
“— Фазоларга учсан келмасдим қайтиб!”.

2015 йил 15 май

БЕМОРЛАР

Ишдан чикиб қолган бизнинг жисмимиз,
Йўлга бошлаб юрар қолган кисмимиз.
Ҳаммамиз баробар шифохонада,
– Навбатдаги bemor! – Бизнинг исмимиз.

2015 йил 16 май

ТЎТИҚУШИМ

- Тоғ ортида бор эди қўрам,
Тўтикушим – чиройли бирам.
- Бобо, ундан качон кетгансиз?
- Тўрт минг йилча бўлди, набирам.

2015 йил 17 май

ОМАД

Соч-соқолинг ўсмаса агар
Сартарошга бормайсан, жўра.
Омад келсин дейсан ҳар сафар,
Эҳтиёжинг, ҳолингга қўра.

Ўз нонини чаккасига еб
Юрган эмас лекин омад ҳам.
Мени яна чақирсинглар, деб
Чўнтағингни килар шип-шийдам.

2015 йил 21 май

КОСМОДРОМ

Космодромга тун чўкар аста,
Чор-теварак одамга тўлиқ.
Бир томонга сотилган чипта,
Марсга бориш. Лекин қайтиш йўқ.

Ер юзини босган сукунат,
Жуда оғир, жуда ҳам оғир.
Олис юлдуз милтирас фақат,
Кўз ёшидек томчилар ёмғир.

Радионинг босиқ овози
Бу ҳолатни бузар дам-бадам:
Инсоният сизлардан рози,
Розидирсиз ахир сизлар ҳам.

Фазогирлар рўйхатин кимдир,
Сўнгги марта ўқиб, йўқлайди.
Ҳайрат ичра оломон жимдир,
Фақат бирор пик-пик йиглайди.

Одамзоднинг тарихида бу,
Рўй бермоқда бамисоли туш.
Айрилишар тириклай мангур,
Бўлиб ўтар сўнгги хайру хўш.

Бир ҳасадгўй кийқирав шу он:
– Ёвим кетди, энди мен ҳурман.
Билиб кўйгин, эй кўҳна жаҳон,
Ўзим қолдим, ҳаммадан зўрман!

2015 йил 17 май

АНГЛАШ

Қандок таъсир қилди сенга у байрам,
Нечук вайрон этди ёки у фирок?
Магар авлиёлар пири бўлса ҳам,
Сени англаёлмас сендан яхширок.

Ўзингдан бошқанинг ҳаммаси улуғ,
Эгалик қилишар умрингга тўлиқ.
Кўзинг ҳозир намми ва ёки қуруқ,
Сени англаёлмас сендан яхширок.

Олим таҳлил қиласи ёзган шеърингни,
Аввал сўраб олар туқкан ерингни,
Сўнгра айта бошлар нима дерингни,
Сени англаёлмас сендан яхширок.

Ёвлар курсовида улғайдинг, ўсдинг,
Гоҳо номинг билан йўлларин тўсдинг.
Ҳатто жигарбандинг, ҳаттоки дўстинг,
Сени англаёлмас сендан яхширок.

Фақат англар сени яратган худо,
Муштипар она ҳам эмас мустасно.
Лекин ўтаверсин ҳар икки дунё,
Сени англаёлмас сендан яхширок.

2015 йил 18 маий

ПАХСА УЙ

Боболардан қолган пахса уй, мана,
Обдан оёқ билан пишитилган лой.
Курилган чоғида бундай бошпана
Бор эди на қалъа, на бирор сарой.

Ўтиб неча аср, балки милён йил,
Олимлар қазишар ерни галма-гал.
Уларга топилдиқ оддий пахса-гил,
Ганчдан ҳам қадимий, мармардан аввал.

– Зарур бўлса курган кошонамга бок!
Бу – Ҳазрат Темурнинг мағрур сўзлари.
Қўшни деворда-чи турибди шундок
Пахсакаш авлоднинг панжа излари.

Бинолар бўй чўзар энди пайдар-пай,
Ахир биз гувоҳмиз бошқа айёмга.
Бироқ шеърлар ёзиб, ичган билан май
Тенг кела олурми бирор Ҳайёмга.

Шундок турфа эрур аслида одам,
Ўзини ҳар ишда этгай намоён.
Унинг бир оёғи ойда бўлса ҳам,
Бири пахса лойни тепкилар ҳамон.

2015 йил 22 май

ЎЖАР БОЛА

Ажойибdir невара халқи,
Хаёлига не келса сўрар.
Эринмайди бобо ҳам, балки
Шу сабабдан бола хуш кўрар.

Бидирлайди тинмай болакай:
– Бобо, буни майлима есам?
Бобо дейди: – Шошмагин, ҳай-ҳай,
Бу пишмаган гўра-ку, болам.

Бола энди аразлайди сал:
– Ема дейсиз барини, бобо.
Буларни мен кўрганман аввал,
Тайёрлаган аям мураббо.

Отам эса тинмай шеър ёзар,
Бобо, шеърни бўладими еб?
Бу дунёда боладай ўжар
Ва нодонни бўлмайди топиб.

Ҳушёр тортар дафъатан бобо,
Чимиради ўсиқ кошини.
Ўйлаб туриб дейди сўнг: – Аммо
Еса бўлар шеърнинг бошини.

2015 йил 23 май

ИККИ КЎРИНИШ

Кўринишдан хурсанд, ҳатто ҳазилкаш,
Унча-мунча гапга қилмайди парво.
Лекин сийратини дард ейди яккаш,
Бундайин азобдан асрасин худо.

Мана бу банда ҳам ўзи билан банд,
Суратида лоқайд, теран сукутда.
Кўз юмиб, ўй сурар авлиё монанд,
Фақат фарқи шуки, ётар тобутда.

2015 йил 24 май

УЛФАТЛАР

Поездда кетарди тўрт-бешта улфат,
Ҳар ким ўз касбини мақтарди факат.

Бирори деди-ки, катта дўхтирман,
Бири молияда, деди, ўткирман.

Ҳар кимга ёр бўлсин насибаси, бас,
Хуллас, бирор улфат бекорчи эмас.

Лекин битта шерик доим жим эди,
У ҳам тилга кириб, мақтаниб деди:

– Мен на олувчиман, на сотувчиман.
Тошга ишқибозман, тош отувчиман.

2015 йил 26 май

БОЙҚАРО

Кошонанинг кўркам боғида
Савлат тўкиб, амирлар аро,
Чоғир хўплаб гоҳи-гоҳида,
Ош ер эди султон Бойқаро.

Бирданига қисилди кўкрак,
Бирданига йўқолди ором.
Бир луқма ош – ичида сўнгак,
Томоғига тиқилди тамом.

Ахли табиб шу заҳот бокиб,
Афсунгарлар бўлдилар гирён.
Кўзидан ёш дарёдек окиб,
Аранг нафас оларди султон.

Ойу йиллар ўтдилар секин,
Юрт ҳам бунга кўниқди ҳатто.
Баъзи дард бор, ўлдирмас, лекин
Ҳамроҳ бўлар маҳшаргача то.

Эшигтан дўст албат кон ютган,
На ганимлар бундан ризодир.
Бу – султоннинг ўзи қатл этган
Набираси Мўмин Мирзодир.

2015 йил 26 май

ТЕЛЕФОН

Итга телефон бер – юраверади,
Лекин итлигича тураверади.
Агар номерига адашиб тушсанг,
“Кимсан?”, “Нимасан?”, деб хураверади.

2015 йил 26 май

СҮНГТИ МАКОН

Қайга бориб кўнар учайдиган сор,
Қайси жойда тўхтар югурик оху?
Жавоб бериб бўлмас бу гапга зинҳор,
Бу жиҳат ёпик, деб айтилган, ёху.

Узоқ йиллар яшаш ҳар кимга армон,
Гарчи дунё ўзи фоний, муваққат.
Филда ҳам бор эмиш энг сўнгти макон,
Инсонга буюрсин Ватани фақат.

2015 йил 28 май

КАПАЛАК

Бир кун яшар экан баъзи капалак,
Табиатнинг бундай ўйинига бок.
Мақсади шунчаки яшашмас, демак
Насл қолдирмоқдир, авлод қолдирмок.

Жуда раҳмим келар шўрлик бу жонга,
Кўрди тирикликни атиги бир кун.
Бокиб улгурмаган балки осмонга,
Балки йўқмиз биз ҳам капалак учун.

Етмас барчасига одамнинг акли,
Бутун олам ўзи топишмоқ гўё.
Узоқ яшайдиган икки оёкли
Ғалати зотлардан иборат дунё.

Уларнинг ишлари эгрилик аксар,
Тўғрилик устидан бўлай дер ғолиб.
Капалак икки кун яшаганда гар,
Гербарий киларди альбомга солиб.

Ушбу шеърим учун маъзур тут, жўра,
Дема, капалакдан шунчами малол?
Мудом ҳадик билан яшадан кўра,
Эртароқ кетиш ҳам афзал, эхтимол.

2015 йил 29 май

ТУШ

Олисдасан заминдан – ердан,
Етолмайди бирорта чақин.
Яқин бўлиб қоласан бирдан,
Миллиметр. Ундан ҳам яқин.

Олам бунча муаттардир, ох,
Бўйларингдан бўламан сархуш.
Кўз очаман уйқудан ногоҳ,
Кўтарилар орамиздан туш.

2015 йил 29 май

ЮРАК

Юрак мулки ичра ястаниб ётар
Гоби сахроси-ю Помир тоғлари.
Денгизлар, дарёлар қатор ва қатор,
Семирамиданинг осма боғлари.

Унга кўли етмай юрганлар қанча,
Термила-термила толган не кўзлар.
Лекин каслар ҳам бор, унга боқканча
Бор-йўғи сичқоннинг инини излар.

2015 йил 30 май

МУХБИР

Таништирма менга осмонни,
Икки кўзим ҳозирча очик.
Пеш қилмагин ҳадеб бўстонни,
Кўрдим, гуллар ғоят ярашик.

Самолётнинг гувуллаши ҳам
Билгин, менга янгилик эмас.
Кўрдим, булоқ шиддирап хуррам,
Боғда қушлар сайрап басма-бас.

Кашфиётдек кўрсатма менга
Юлдуз ҳамда ойнинг чиройин.
Энди ўзим мақтанай сенга:
Ёд биламан уларнинг жойин.

Мухбир укам, мени алдама,
Хорижлик бир сайёҳ мисоли.
Мен биламан, қайдадир дала
Ва неча бош чўпоннинг моли.

Ватанимда учраган ҳар тош,
Кўринади ўтдек кўзимга.
Меникидир шу ер, шу қуёш,
Таништирма мени ўзимга.

2015 йил 3 июнь

ЯНГИ АВЛОД

Набирам Ойбекжонга

Оламнинг бори шу: Зулмат билан Нур,
Ҳамда барчасини бунёд этган Зот.
Қанча ҳақ бўлмасин онгу тафаккур,
Мутлоқ бошқа экан яшаш ва ҳаёт.

Боённи кўргандада эмаклаб ҳар он
Кунини ўтказган қанчалар одам.
Бу кавм дўст бўлмас асло, ҳеч қачон,
Айт-чи, зарурмикан улар сенга ҳам?

Довуллар умрингни совурди бутун,
Етмади бардошинг, сабру тоқатинг.
Энди бари-бирдир кундуз билан тун,
Энди ортиқчадир қўлда соатинг.

Қофия ахтариш балки нодаркор,
Шеърдан азизроқдир ақча жарангি.
Лекин туғуруукхона деган бир юрт бор,
Унинг фуқароси тамоман янги.

У ҳали билмайди ушбу дунёни,
Билмайди савоб не, нимадир гуноҳ.
Юмуқ кўзларида асрар зиёни,
Унинг истиқболин қўриклар Илоҳ.

Шоир, тушкунликка тушмагин асло,
Тирик юрганингга шукур кил албат.
Энг гўзал, энг ноёб шеърингни аммо
Ўша, янги авлод номига жўнат!

2015 йил 4 июнь

УЧАР ЛИКОПЧА

Коинотдан келган учар ликопча
Кўкка ер ҳақида берарди хабар.
Кайда сахро ётар, қайда боғ-боғча,
Борми сайёрада ҳаётдан асар?

Гоби саҳросига қўнди у бир кун,
Чексиз-чегарасиз, куп-куруқ ҳар ёқ.
Кўкка хабар қилди самовий тўлқин:
– Бу жойда ҳаёт йўқ, бордир қум, тупроқ!

Ликопча осмонда кезиб саргардон
Уммон ўртасига келди ниҳоят.
Фалакка маълумот жўнатди шу он:
– Ер деган манзилгоҳ сувдан иборат!

Туну кун ер узра айланиб юриб,
Дафъатан Деҳлига тушди бечора.
Сим коқди юз минглаб одамни кўриб:
– Улкан бозор экан ушбу сайёра!

Охири ликопча толиқиб, беҳол,
Мингчинор бағрида тинди бир фурсат.
Қувончин етказди фазога дарҳол:
– Жаннат шу ердадир, шу ерда жаннат!

Омадсиз кимсаман дунёда, эвоҳ,
Мен ҳам ликопчамни учирдим кўп бор.
У тушди абадий музликларга гоҳ,
Гоҳ вулкон ўтига бўлди-ку дучор.

Биламан, заминда – ердадир жаннат,
Боккандада дўзахий ўйлардан қайтгин.
Чулғар хаёлимни бир орзу фақат,
Менинг Мингчинорим, қайдасан, айтгин?!

2015 йил 6 июнь

ВАТАН СЕВГИСИ

Сев Ватанни севгин борини,
Тоғларининг қоригача сев.
Хукм деб бил ихтиёрини,
Чексиз, тубсиз ғоригача сев.

Ватан мекри бўлинмас асло,
У ҳаммага баробар нурдай.
Ватандошман, деганинг аммо
Севиб бўлмас барчасин бирдай.

2015 йил 7 июнь

БОЗОР

Қўникасан, очликка, болам,
Сенга ҳеч ким бери кел демас.
Ёпик сенга пуллик ерлар ҳам,
Қондошларинг ғамингни емас.

Ер юзида шундок бир давр,
Шундок удум бўлди ҳукмрон:
Илмда йўқ заррача кадр,
Даҳолар ҳам кезар саргардон.

Бу тизимнинг номидир – бозор,
Бас келолсанг сеники марра.
Ахтармагин инсофни бекор,
Алданасан кунда юз карра.

Қайга борма, барибир, шу ҳол,
Бозор етган ҳар қандай жойга.
Бойлар бойни танийди дарҳол,
Сув, албатта, оқади сойга.

Сен турмушдан ибрат ол, болам,
Бўрини ҳам боқсан оёғи.

Чумолининг жағи мустаҳкам,
Чўпоннинг ҳам бордир таёғи.

2015 йил 8 июнь

БАХО

Бирор сени мактаса агар
Эркаланиб, ҳаддингдан ошма.
Кимдир танбех берса ҳам магар,
Ғазабланиб дарёдай тошма.

Бу дунёда кўп эрур ҳакам,
Лўттибоздири ва ёки окил.
Бахо берган сенга қай одам?
Энг аввало ўшани топгил.

2015 йил 8 июнь

ҲИМОЯ

Мени қуршаб олса мӯғул ё араб,
Агар касд қилмокчи бўлса жонимга.
Хулоса киламан теграмга қараб,
Ҳеч ким қалқон бўлмас келиб ёнимга.

Магар бўлса менда туганмас бисот,
Йўлимни кесса ҳам мушук ногоҳон.
Ҳимоя қиласди мени барча зот,
Мӯғул ҳам, араб ҳам бўларди қалқон.

2015 йил 9 июнь

ТАСОДИФ

Қорни тўйган куни дайди бир одам
Дафъатан атрофга гердайиб боқди.
Нима килмокчиидир? Номаълум, мубҳам,
Шимини дазмоллаб, галстук такди.

Баззоз дўконига кирди-ю шитоб,
Саллаликка олди беш-олти газ бўз.
Тўйлар тўғрисида топди бир китоб,
Ҳадисдан ёллади уч-тўрт оғиз сўз.

Шаҳарда нима кўп – тўй кўп, албатта,
Тўй шаксиз истеъдод кўзини очар.
Бўйнида галстук, гавда ҳам катта,
Энди ном чикарди: машхур тўйочар!

Инсоннинг орзуси ўчмагай мангур,
Бунинг мисолидир маърака ошлар.
Бошга ўраб олиб салласини у
Амри маъруф айтиб, даврани бошлар.

Бир куни жилмайди омадин ўйлаб:
– Мен-ку бир жоҳилман, аслим бетайин.
Лекин ноғорамга юришар ўйнаб,
Билмадим, уларни ким деб атайин.

2015 йил 9 июнь

ФИКР

Атроф сахро, йўқ бирор жонзот,
Булут босган, димиқкан хаво.
Лекин кайнар фикримда ҳаёт,
Теварагим гавжум мутлақо.

Атроф бозор, одамга тўлган,
Булут ҳам йўқ, очиқдир хаво.
Лекин фикрим негадир ўлган,
Мен ёлғизман энди мутлақо.

2015 йил 10 июнь

САБАБ

Кимдир ўлди деймиз ногаҳон,
Лекин бунга сабаб бор бешак.
Ё куйилган миясига кон,
Тўхтаб колган ва ёки юрак.

У шунчаки топмас-ку завол,
У шунчаки ахир ўлмаган.
Сиз билмассиз балки, эҳтимол,
Рўзгорида тинчи бўлмаган.

2015 йил 10 июнь

ИБОДАТ

Дарвозанг тагида пойлайди ажал,
Аччик дард босади кўкракларингни.
Кимлардир кўзингни юмишдан аввал,
Тозалаб қўярди чўнтакларингни.

Дерлар, ўлимнинг ҳам коидаси бор,
Икки газ ер учун жанжал, можаро.
Акчани ким тўлар? Қайси азадор?
Энди гўрков билан бошланар савдо.

Ҳали тугамайди бу аччик кисмат,
Кимдир ном талашиб ақлдан озар.
Энг мудхиш томони, ўтмай сал фурсат
Сени маҳв этганлар хотира ёзар.

Дунёда неъмат йўқ ҳаётдан азиз,
Сен унга бағишила ўлмас сатрингни.
Тирик пайтингдаки очирмади кўз,
Кимдан ҳам сўрардинг кейин қадрингни?

Яхшиси ўлмасдан яшамоқлик шарт,
Эмаклаб бўлса ҳам, ётиб бўлса ҳам.
Узун кечалари килгум ибодат,
Огирим тушмасин бировга, Эгам.

2015 йил 11 июнь

ҚАРОҚЧИ ҚУШЛАР

Деразам тагида қағиллар қарға,
Остонамда эса кезар майна қуш.
Пойлаб тош отаман қарокчиларга,
Лекин барча ишим бехуда ва пуч.

Тош отай деганда, моҳир жангчидек
Карға калласини қолади буриб.
Майна-чи, юради ўз-ўзига бек,
Парво ҳам қилмайди бизларни кўриб.

Қўшним бу ҳолатдан мирикиб қулар,
Дейди: – Мен олимман қушларга доир.
Сиздан заррача ҳам қўрқмайди улар,
Овчиларга айтинг, яхиси, шоир.

2015 йил 13 июнь

ЙЎЛОВЧИ

Мен бир йўловчиман,
Сен эса қўргон,
Бойликларинг билан зарра ишим йўк.
Мендек бўлолмассан асло, ҳеч қачон,
Мен ҳам сен эмасман, бундан кўнгил тўк.

Кўркма, ҳеч кимсага етмас зарарим,
Турфа ғавғолардан чарчадим аммо.
Менга етиб ортар дарё, тоғларим,
Бир култум сув билан бир ютим ҳаво.

Сен-чи, йўловчига қилма хархаша,
Очик чехра билан қўлингни силкит.
Уни талар йўлда барибир пашша,
Барибир ташланар ҳар хил дайди ит.

2015 йил 13 июнь

НЕТГАЙСАН

Нодўст кимсаларга қучогинг очиб,
Бегона юртларда тўйлаб нетгайсан.
Тиканли ерларга қадаминг босиб,
Чаманзор экан деб куйлаб нетгайсан.

Тенгсиз бойлик эрур Ватаннинг бори,
Дарёси ҳаётдир, қумлиги дори.
Агар киз кўринса қўшнининг ёри,
Девордан бехуда бўйлаб нетгайсан.

Ростгўйни изладим шавкларга тўлиб,
Топганда кувондим, топмасам сўлиб.
Тўғрилик турганда, шармисор бўлиб –
Ёлгон-яшикларни сўйлаб нетгайсан.

Сенга таништирай дунёни бирров,
Ҳали из тушмаган у тонги киров.
Агар сен ўтмасанг ўтади бирров,
Пасту баландини ўйлаб нетгайсан.

2015 иил 15 июнь

АБАДИЙ САДО

Менинг бир одамим, яъни соям бор,
Юради эргашиб, мудом изма-из.
Кўриниши оддий, ҳатто хокисор,
Лекин гапирмайди, айтмас бирор сўз.

Қачон бирор жойга борсам мабодо,
Буни дафтарида қайд килиб қўяр.
Тўйу ҳашамда ҳам эргашар ҳатто,
Пастда қолиб кетса, ковоғин уяр.

Менинг бир одамим, яъни соям бор,
Унинг кимлигини асло билмасман.
Балки бекорчиdir, балки ҳаваскор,
Лекин кузатади, шубҳа килмасман.

Бир китоб ўқидим – ажиб ва ажаб,
Номи ҳам қадими: “Зиндан ва Соқчи”.
Қайсиdir замонда барчани алдаб,
Қочиб кетган экан битта айғоқчи.

Калламга чақмокдек ўй келди, ҳайҳот,
Ўзимнинг дилимни ёритди ғоям.
Ўрта асрлардан қочиб келган зот
Наҳот ўша одам? Наҳотки соям?!

2015 йил 16 июнь

ТАБИБ

Табиб дер: Икки дардни
Даволайман ҳар маҳал.
Бири – темираткидир,
Иккинчиси кўтир кал.
Энг аввал юқтирингиз,
Чунки мен кузатаман.
Бир йилга етказмасдан
Албатта тузатаман.

2015 йил 16 июнь

ҚЎПЧИЛИК

Қанча шарқ шоири йиглаб ёзди шеър,
Турфа маъно берар ҳар битта сўзи.
Фурқат карвонимдан адашганиман, дер
Аслида, адашган карвоннинг ўзи.

Буюк Брунони ёқдилар ўтда,
Куёшни марказдир дегани учун.
Миллионлаб насорон бокди сукутда,
Инсон рад этганди илмнинг кучин.

Ўрис Сахаровни ўртага олиб,
Хўрлади, улуғ зот кўтартмади бош.
Во ажаб, ҳаммани ҳайратга солиб,
Ўзбек аёли ҳам отиб қолди тош.

Менинг кўпчилигим, сендан айланай,
Сени жаҳонгирлар судрашган узок.
Орангда яшаган даҳолар талай,
То ҳануз йўлингга қўярлар тузок.

Ким кимни айбларди тарих қаърида,
Деймиз-ки, мукаммал эмасдир олам.
Бордир одамзоднинг луғатларида,
Лаънати бир қавм деган сўзлар ҳам.

Аллоҳ тепамизда турибди қараб,
Асло поймол бўлмас ҳақнинг ҳуқуқи.
Шоир, қадам босгин тегрангга караб,
Гоҳо бир одамга шеърингни ўқи!

2015 йил 18 июнь

ГУЛХАНИЙ

Гулханий ўлиб кетиб жуда ёмон иш бўлди,
“Зарбулмасал” ахли-ку етим қолди бутунлай.
Сўз санъати ажнабий жонзотлар билан тўлди,
Гулханийни менсимай қўйганлар ҳам бирталай.

Қайсиdir маҳаллада анжуман бўлди катта,
Мавзуси ғоят жиддий: “Гапиравми ҳайвонлар”.
Бир тўп олим даъвосин мъқуллади, албатта,
Айнан “Зарбулмасал”дан келтиришиб баёнлар.

Бир гурухи гапида турди лекин устувор,
Чинакам фаннинг кучи кўтарди яна ялов!
Улар деди, масалан, гапирмас бирор тулпор,
Мушукнинг маърузасин эшитган эмас бирор.

Савиямиз шунаقا, узр, Гулханий бобо,
Унчалик ёқтирмаймиз қиёслашни, исботни.
Аҳли илм санайди ўзларин етуқ, танҳо,
Масал, деб камситади сизнинг адабиётни.

Мен ҳам виждон кошида ёлғончи бўлиб қолмай,
Она тилимиз ҳануз сиз билгандек тенгсиз, бой.
Тўтикушни танишар, чунки у ҳар кайда бор,
От деганда қазини тушунади, ҳойнахой.

2015 йил 19 июнь

МУЛК

Ялинтирмас ҳеч арслон,
Чегарасин сотмайди бўри.
Мулкни факат пуллагай инсон,
Камбағалнинг қурийди шўри.

Ариқдаги сувни ҳам ҳатто,
Тарқатмайди бирорга текин.
Ўзиники учраса аммо
Ҳадя килар ҳаммасин лекин.

Дарёни ҳам қай бир момосин
Сепи дейди, ғоят ярашик.
Яйловларни катта бобосин,
Даласи деб хисоблар очик.

2015 йил 20 июнь

КЕКСА ЖАНГЧИЛАР

(1941 йил 21 июнь)

Кекса жангчиларнинг орияти бор,
Уларга баланддан қараманг зинҳор.
У оғир йилларни сўрашдан кўра,
Мехру ишончига бўлинг сазовор.

2015 йил 21 июнь

ШЕЪРИЯТ

Шундай шарт қўйдилар менга бир замон:
Омонлик истасанг шеър ёзма фақат.
Ажабо, ўзлари таслим қилиб жон,
Бугун ер қаърига сингмиш бешафқат.

Гоҳ ўйлаб қоламан, киммиз ўзи биз,
Соҳиби давронми, фалакнинг қули?
Ўзга забонларга чўқмасдан ҳам тиз,
Барпо бўлганди-ку ўзбеклар тили.

Алишер эллик йил дўконни очиб,
Кулфи қалит қилиб кетганмикин ё.
Саройда шеърият дурларин сочиб,
Адо қилганмикан ёки Бойкаро.

Эл-юртнинг қалбida пинҳон оху зор
Шеър бўлиб ўзидан бергайдир хабар.
Ана, Машраб учун қурилган у дор
Бузилмай турибди шу кунга қадар.

Кимгадир ёқмаса шоир ижоди,
Душман босди дея, ҳамон бонг чалар.
Ер юзин забт этган зотнинг авлоди,
Наҳот, шеъриятдан қўрқса бунчалар.

Йўқ бунинг сабаби бошқадир мутлок,
Давр ўтиб, мукаммал бўлмади одам.
Ёвузлик тинмади, ер юзига бок,
Чорасиз хоқону султонлари ҳам.

Шу сабаб ёвларинг хуш кўрмас, шоир,
Шу боис ёзма деб қўйишгайлар шарт.
Куйлагин сен факат қалбингга доир,
Ҳеч қачон туширма виждонингга гард.

2015 йил 25 июнь

БУЮКЛИК ҲАҚИДА

Менинг бир дўстим бор, соддадек гўё,
Кўринган одамни буюксан, дейди.
Лекин ўзини ҳам унутмас асло,
Буюкман, дейди.

Буюклик аталган бу кибор туйғу
Оташин даъватга кўпроқ ярайди.
Бирор наф топдингми сен ундан, ёху,
Ерга қарайди.

Буюклик кўринмас ҳар вақт, ҳар фурсат,
Гарчи сен у ҳакда тинмай сўзлайсан.
Энг аввал, хурматли зотларни кўрсат,
Буюкларни кейин излайсан.

2015 йил 28 июнь

СОҒУНИЙ

Туркий дунёмизда тенгсиз аллома,
Адолат йўлида курашчи, ботир.
Гарчи кўлда қалам, бошда амома,
Сизни қуршаб ўтди фақат хавотир.

Шўрлик халқ қай замон бўларкан озод,
Бўларми унинг ҳам туғи, давлати.
Босқинчи зотларни титратди бот-бот,
Соғуний домланинг ўтли даъвати.

Бу сиймо неларга келмади тўкнаш,
Изма-из юрарди ажал муқаррар.
Табобат илмида Синога ўхшаш,
Тафаккур бобида Беруний қадар.

Ярадор бўлди-ю йикилмади у,
Пинҳон наъра тортди бамисли арслон.
Пайғамбар қаломи дилида мангур,
Фақат орзусидир озод Туркистон.

Зулмки, устувор бўлдими агар,
Энди ҳамроҳингдир ўқинч ва ҳасрат.
Авлодлар кечмишин то рўзи Махшар
Кузатиб тургайдир Соғуний ҳазрат.

2015 йил 29 июнь

ИМОН

Кексалик бошланиб, танни беморлик
Забтига олди-ю хору зор қилди.
Бир замон юрардим давлатлик, норлик,
Қўзимга дунёни энди тор қилди.

Шогирдлар ўстирдим жойлаб жонимга,
Махрамдек санадим хонадонимга.
Оқибат ўшалар ҳатто ёнимга
Келиб ўтиришдан гўё ор қилди.

Ҳеч ким “Бас” демайди бойлика тўйиб,
Йўқсил ҳам чидайди, ёнмайди куйиб.
Бир жуфт шеър айтишни бўйнимга қўйиб,
Оlamда йўқ эдим, Ўзи бор қилди.

Ҳаёт гўзаллигин куйладим, бай-бай,
Тулпорим фалакни қучмокқа ҳам шай.
Лекин қанча севиб, қанча ёлвормай,
Бир санам йўлига интизор қилди.

Афсус, дунё мени алдади боплаб,
Олдимга ташлади ёлғонни қоплаб.
Эккан дарахтларим кўрсам ҳисоблаб,
Ярмин бешик қилди, ярмин дор қилди.

Ношукур эмасман умримдан зинҳор,
Бирордан қолишмас қадим халким бор.
Кимнидир кўришдан қилсан ифтихор,
Ким мени кўришдан ифтихор қилди.

Нафс деган ҳаммани урди йўлидан,
Айлан авлиёнинг ўнгу сўлидан.
Ақчасиз ҳеч нарса келмас қўлидан,
Масжидни бузди-ю чўнг бозор қилди.

Мен ҳам жиловладим гоҳо фикратни,
Асл деб ўйладим сохта суратни.
Мехру муҳаббатни, илму ҳикматни
Фақат сийратимда барқарор килдим.

Ёвузлик ҳар ённи этса ҳам хароб,
Бир куни қайдадир бергайдир жавоб.
Эзгулик седана донидек ноёб,
Бўй сочиб, ўзидан умидвор қилди.

Ер юзи бўлгайдир шаксиз фаровон,
Инсонга қайтгайдир диёнат, виждан.
Шоир келажакка келтириб имон,
Шу шеърни ёзмоққа ихтиёр қилди.

2015 йил 30 июнь

ОДАТ

Бир халқда ғалати одат бор эди:
Ўлганлар азизу тирик хор эди.
Севган одамига тиларди ажал,
Ўтгач, улуғлашга интизор эди.

2015 йил 1 июль

ИМКОН

Бу гаплар бор эди Марксдан аввал,
Яъни қорни очу ва қорни тўклар.
Майли, юмшатайин ташбихни сал-пал,
Имкони борлару имкони йўклар.

Искандар Мақдуний имкони сабаб,
Бориб етган эди Бадахшонга то.
Оддий одамни-чи, калтаклаб, ҳайдаб,
Уйдан чиқариш ҳам мушкул, муаммо.

Имкони бор экан, Темурдайин зот,
Жаҳоннинг ярмини олди рўйирост.
Имкони йўқни-ку, сийламас ҳаёт,
Ўша эски ҳаммом, ўша эски тос.

Балхнинг сахросида ҳазрат Беруний,
Ўтин йигар эди йилда икки бор.
Мажбур қиласи эди имкони шуни,
Қолган барча вақти илмга нисор.

Имконинг келибди, омад йўлиқиб,
Қошингда Ҳотам ҳам қўкрак керолмас.
Кимдир ҳайитда ҳам бозорга чикиб,
Ўғлига хўрозқанд олиб беролмас.

Имкон деганлари улуғ куч ғоят,
Эплаган инсонга учрап у кўпроқ.
Унда тилсим мавжуд, бордир синоат,
Арслоннинг мўйига тегишма бироқ.

Худойим мени ҳам қўллаб бир замон,
Бенасиб қилмади илму зиёдан.
Имкон-чи бермади, йўқ бошқа најот,
Ўтдим қўл-оёғим боғлиқ дунёдан.

2015 йил 4 июль

КҮПРИК

Чегарада,
Кўприк устида,
Туарар эди мағрур бир инсон.
Гап уқтириар балки дўстига,
Набираси эса ёнма-ён.

У бир замон аждодлар топган
Худоларга ўхшаб кетарди.
Эгнига шер терисин ёпган
Пахлавондек ўзин тутарди.

Кўзларида ёнарди нафрат,
Овозида қаҳр, қалдиrok.
Ғазаб билан сўзларди фақат,
Ёш оқарди кўзидан бироқ.

– Эллар аро қўймиш чегара,
Иблисларга қолмиш бу олам.
Шу кўприкнинг ортига кара,
Катта дунё бор эди, болам.

Улар бизни камситди ҳар вақт,
Улар учун йўқ эди худо.
Саёҳатнинг ўзи-ку бир баҳт,
Ўшандан ҳам қилдилар жудо.

Давринг келди энди, болажон,
Голибларнинг сафига киргил.
Сеники ҳам ахир бу жаҳон,
Икки зотнинг биридек юргил.

Набира дер, ўзгарди дунё,
Кўринг, олам бўёқларини.
Бобо тирик туарди, аммо
Синдиришган оёқларини.

2015 йил 5 июль

ЯНГИ АСР МАНЗАРАСИ

Еганинг оғзига термилиб турмок,
Энг қабиҳ камситиш инсонга доим.
Тамшаниб ўтирган болани кўрмок,
Яхлит маломатдир, асра худойим.

Ҳамма бир-бирига бокар шукуҳсиз,
Теграсин кўрмайди, юмуқдир кўзи.
Улкан яйловдаги қалбсиз ва руҳсиз
Тўдадан иборат гўё ер юзи.

Унутиб қўйгандир заминни само,
Балки инсон учун у ҳам абасдир.
Бирорга яхшилик қилмаслар асло,
Ёмонлик қилмаса шу ўзи басдир.

Шамоллар елмайди на Шарқ, на Farbdan,
Уфурмас гулларнинг атри-нафаси.
Эллару элатлар чарчаган ҳарбдан,
Ҳар ёнда алам ва забунлик саси.

Черков қўнғирогин жарангги тинмас,
Ҳар тонг минорадан тараплар аzon.
Уларнинг борлиги лекин билинмас,
Бепоён яйловда кезади инсон.

2015 йил 9 июль

ҒАЛАТИ ОДАМЛАР

Нолойиқ кимсанинг сугориб отин
Бу ишни бехуда савоб дегайсан.
У дарҳол эслатар кимлигин, зотин,
Мутлақо сабабсиз қамчи егайсан.

Бошқаси кўролмас, дейлик, буюмни,
Балки арзимайди бир пулга ҳатто.
Қайдан олгансан деб янги кийимни,
Ечинтириб қарап шиминггача то.

2015 йил 10 июль

ЎКИНЧ

Бир вақтлар туғилган жойим бор эди,
Учсам кўнадиган ишончли ошён.
Мен учун ҳамиша ифтихор эди,
Бугун бегонадир менга у макон.

Меҳр ила мухаббат, хурмат, оқибат,
Билмадим, қайгадир бўлмишлар ғойиб.
Тепалик бағрида кўринар фақат,
Отам ва онамнинг қабри мунгайиб.

2015 йил 11 июль

МЕЪЁР

Инсоннинг қалбида бор шундай туйғу,
Ўзгармас милён йил ўтса ҳам лекин.
Тупканнинг туби дер ўзга юргни у,
Чекка қишлоқлардир Дехли ё Пекин.

Ўша хорижлик ҳам сени эслаб гоҳ,
Жилмайиб кўяди атайин, бот-бот.
Дейди, одамларни учратдик ногоҳ,
Ўша жойларда ҳам бор экан хаёт.

Оқиллар меъёрни билганлар ҳар чоқ,
Лофт гапни сўймаган ҳаддан зиёда.
Унутма, биродар, сендан ортиқроқ
Мақтанчоқ каслар ҳам кўпдир дунёда.

2015 йил 13 июль

ФЕЛЬ

– Бир умр тўсдинг-ку йўлимни,
Сира эринмадинг, қойилман, кўпрак.
– Нега эринайин? Итлик феълимни
Ахир мен намоён этмоғим керак.

2015 йил 18 июль

НУҲ КЕМАСИ

Уммонда қезади бир кема ҳануз,
Минг йилким, чарчамас, толмас эгаси.
Йироқ соҳиллардан узмайди ҳеч кўз,
У нажот тимсоли, Нуҳнинг кемаси.

Мен ҳам шу кемада сузарман борҳо,
Кўргайман, не бўлса пешонасида.
Бошқа ҳамроҳлардан фарқим йўқ асло,
Мен фақат кеманинг юхонасида.

2015 йил 18 июль

ТУГМА НОДОН

Баъзи сухбатдошнинг ўй-фикри ғалат,
Яшириб ўтирмай, очик-оидин дер:
– Бош вазир эканлар Навоий ҳазрат,
Нега шундай одам ёзиб юрган шеър?

Саволлар чулгайди уни галма-гал,
Мияси тўлади мубҳам тутунга:
– Бобур вазир эмас, шоҳ экан тугал,
Нима керак бўлган шеър ёзиш унга?

Бундай сухбатдошдан асрасин худо,
У тугма нодондир, аслини билсам.
Гар Ватан ҳакида сўз кетса ҳатто,
Қанча беради дер, химоя қилсам.

2015 йил 19 июль

УММОН ОРТИ ИЛХОМЛАРИ

БАХИЛЛИК

«Мен!» деб бонг урасан шому сахарда,
Гўё ҳакқонийдек айтар сўзларинг.
Ҳаммани бир хилда кўрсанг агарда,
Тешилиб қоларми сенинг кўзларинг.

Йўлнинг чеккасида мажруҳ бир инсон,
Мадад сўраб турар сендан эҳтимол.
Мабодо узатсанг унга парча нон,
Кўлларинг майишиб, бўлармикан шол.

Каршингда турибди ёш бир истеъдод,
Балки оламшумул бўлажак даҳо.
Бир оғиз сўз айтиб, берсанг гар имдод,
Тилларинг кесилиб қолгаймикан ё?

Бир сиймо илмнинг бўлмиш сардори,
Балли, эл-юргига олиб келмиш шон.
Сен уни қутласанг кўплар қатори,
Чикиб кетармикан танангдаги жон.

Афсуски, яхшилар тортади кулфат,
Ёмонлар ғолибдир, ётар қалашиб.
Йўқдир бундайларда зарра фазилат,
Дунёга келмишлар улар адашиб.

2015 йил 24 июль

ИМТИХОН

Сен Ватан ҳақида берма кўп савол,
Лоф урма Ватанинг муҳаббати деб.
Уни мансаб каби айлама хаёл,
Ёхуд маърузангга эмасдир у зеб.
Ватан танангдаги жондир, қондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.
Бу улуғ севгида илоҳийлик бор,
Ватанин чин фарзанд фаромуш этмас.
Менга ўз туйгумни ўргатма зинхор,
Инчунин, кибрининг бозори ўтмас.
Рост гапни ёлғондан фарқлар ондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.
Асл қаҳрамон ким ёруг дунёда?
Фоясин таъмага алмашмаган зот.
Чуғурчук кўпайса ҳаддан зиёда,
Бургут бўлиб яшаш олий мукофот.
Кул ҳам юртгин севса шоҳдир, ҳондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.
Гарчи кўхна замин умум макондир,
Инсоннинг ҳар жойда ёнсин чироги.
Мўъжаз бўлса ҳамки, кулбанг ошёндир,
Она даргоҳидек унинг кучоги.
Сен учун поёнсиз қаҳқашондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.
Азал мусоғирдир дунёда одам,
Рухим гарчи собит, муаллак таним.
Бир умр қўйнингда муқим турсам ҳам,
Софиниб яшадим сени, Ватаним.
Меҳр бир, нафрат ҳам бир томондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.
Майли, сўймасинлар мени ғанимлар,
Йўлимни тўссинлар рақиблар ҳатто.
Ватан ҳар қайда ҳам маёқдек имлар,
Ғурурим юксалар самогача то.
Ҳеч кимга бсргувсиз довруг, шондир бу,
Ватанин севмоқлик имтиҳондир бу.

2015 йил 24 июль

АТЛАНТИКА

Күш ҳам ўтолмайди Атлантикан, Ахир учолмайди муттасил бир ой. Хабар тарқаса-чи, манов чеккадан, Дақиқа етарли бунга, ҳойнахой.

Мен орзу қиласдим, буткул жаҳонда Тумандек тарқаса кўнгил ғашлари. Садо бериб турса ҳар икки ёнда Биллур қадаҳларнинг жаранглашлари.

Мен орзу қиласдим, инсон нафасин Ҳар қайда ҳис қилсанг юзга теккудак. Бу ёнда айтилган она алласин У ёнда эшитиб тин олса гўдак.

Мен орзу қиласдим, бепоён уммон Кўприкдек елкасин тутиб турса жим. Олис Самарқандда янграгач аzon Саждага бош қўйса далласлик муслим.

Орзуни олмадим асло осмондан, Бугун хаёл эмас қутлуғ сафарлар. Кушлар учиб ўтсин майли уммондан, Фақат тарқамасин нохуш хабарлар.

2015 йил 25 июль

ОСИЁЛИК

Осиёлик дўстим, борингга шукур,
Ажиб сұхбатдошсан, тенгги йўқ ҳамроҳ.
Содда феълинг кўриб, топаман хузур,
Ғалати ўйинлар кўрсатасан гоҳ.

Ўзига буюрсин ҳар кимнинг таъби,
Чорбозор эмас бу – амакинг қурган.
Ўзингни урасан шабкўр қуш каби,
Олдингда одам бор – навбатда турган.

Бунда тартиб мавжуд, бунда бор тенглик,
Хоҳлабсан, тўлкинда кўмиламан деб.
Уммон барча учун етарли кенглик,
Талашма, мен олдин чўмиламан деб.

Бироқ кўзёш кўрсанг саклайсан сукут,
Кўшилиб йиглайсан, ўқинчга тўлиб.
Ногаҳон йўлингда учраса тобут,
Изидан кетасан азадор бўлиб.

Осиёлик дўстим, шарқлик биродар,
Фоят самимийсан, мисли боласан.
Лекин дўхтирларни учратсанг агар
Навбатга қарамай, қочиб қоласан.

2015 йил 25 июль

ОСМОНДАГИ ЗИЛЗИЛА

Учардик олис юртга,
Булатлар кўп, ялтироқ.
Дафъатан самолётни
Тутиб қолди қалтироқ.

Безгакка ўхшаб кетар,
Ёхуд зилзила каби.
Биз дердик: – Субҳаналлоҳ,
Ё Яратган, ё Наби.

Бир кампир учувчини
Қарғаб, гўё тиғларди.
Калима қайтаролмай,
– Мен ҳам шу, – деб йиғларди.

Тинимсиз дерди бир чол:
– Гуноҳларга ботганман.
Ҳаж қилгани борганда,
Ул-бул нарса сотганман.

Учардик олис юртга,
Булатлар кўп, ялтироқ.
То ҳануз самолётни
Қўйвормасди қалтироқ.

Бир олим ғўлдиради:
– Худо, ҳолимга боккин.
Ҳай аттанг, кўп едим мен
Талабаларнинг ҳаққин.

Қандайдир танқидчи ҳам
Бор эди бу салонда.
Ўлим-ку барҳақ, лекин
Ваҳимаси ёмон-да.

У дерди: – Кун кўрай деб,
Корани ҳам оқладим.

Ўзимга ҳеч ёқмаган
Китобларни ёқладим.

Фақат битта болакай,
Коракўз, озғин, нимжон.
Онасига биқиниб,
– Кўрқманг, – дерди, аяжон.

Талваса ўтиб кетди,
Тинчланди самолёт ҳам.
Худога минг шукур деб,
Ўтирар кампир хуррам.

Бозорчи ҳожи ҳамон
Қовриларди хисларда.
Дерди: – Тижорат мумкин,
Айтилган ҳадисларда.

Олимнинг-чи тинчи йўқ,
Аланглаб тураг кўзи.
Дерди: – Нетай, талаба
Келтириб берар ўзи.

Танқидчи очик-ойдин
Талмовсирап, тушмай паст:
– Макта, деб қўйишмайди,
Адиблар шухратпараст.

Самолёт учиб борар,
Босилганди ҳаяжон.
Фақат коракўз бола
– Кўрқманг, – дерди, аяжон.

2015 йил 26 июль

БАЁТ

Кўлинг очик кетма дунёдан, жўра,
Бир ўтов, тўрт эчки майли бисотинг.
Ҳар кимга мингашиб юргандан кўра,
Қирчангি эса-да бўлсин ўз отинг.

Балки торгинчоқдир фарзанд – аржуманд,
Дўстлар ҳам кўкдаги кушларга монанд.
Бири новвот бўлса, бирори-чи қанд,
Улар бор шириндир тахир ҳаётинг.

Олис сафарларда ёлгиз қолсанг ҳам,
Умидсиз ўйларни дилга солсанг ҳам.
Мадорсиз йиқилиб, буткул толсанг ҳам,
Элу юрт бўлгайдир синмас қанотинг.

Ўкинма, лафзи йўқ номардни кўриб,
Муттасил алдайди ёнингда туриб.
Нодонлар юрсалар давронин суриб,
Чидайсан барига, бордир саботинг.

Сенинг бошқалардан фарқинг йўқ асло,
Сен ҳам бандадирсан бандалар аро.
Бир кун орзуларинг чорласа аммо,
Бошлиб борғусидир шеъринг – баёting.

2015 йил 28 июль

ЮК

Замин дер: – Инсонни атарлар буюк,
Лекин у мен учун эмасдир суюк.
Тириги бўйнимга миниб олгандир,
Ҳатто ўлгани ҳам елкамдаги юк.

2015 йил 28 июль

АКТЁР

Эрига нозланиб дерди бир хоним:
– Билиб кўй, санъатинг менинг ҳам шоним.
Уйда кўп актёрлик қиласаверма, бас,
Бир кун одам каби яшагин, жоним.

2015 йил 28 июль

ТҮФОН

Неча бор айтдилар, бу дунё ўтар,
Пайт келиб, ўзга бир оламлар кутар.
Во ажаб, уфқда түфон кўринди,
Шошил, душманликни орадан кўтар.

2015 йил 28 июль

УММОН ҚОШИДА...

Йигитлик ёшида бўлсайдим агар,
Сен каби солардим балки фалаён.
У кунлар яшадим туткиндан баттар,
Юртдан чиқармасди бизларни замон.
Энди мен учун ҳам очикдир дунё,
То ҳануз қалбимда бордек журъатим.
Эй уммон, қошингда турибман, аммо
Фалаён солишга етмас қудратим.

2015 йил 31 июль

ДИАЛОГ

- Отанг билан онанг хаётми, укам?
- Улар юрибдилар саломат, ўқтам.
- Сенга қилмадими дўстлар хиёнат?
- Ҳозирча, ўргада бордир диёнат.
- Қийнаб кўймадими турмуш ва рўзгор?
- Оила куришга ҳали вақтим бор.
- Айтгин, энг муҳими, соғмисан ахир?
- Шукур, нолимасман соғликдан, тақсир.
- Омад ўзи сенга боккан экан заб,
Укам, энди менга ўргатмагин гап.

2015 йил 31 июль

УЗР

Ҳангома кўп учрар ҳаётга доир,
Кекса бир қаламкаш одам бор эди.
Сизга кўп ёмонлик қилганман, шоир,
Кечиринг, узримни сўрайман, деди.
Балки раҳмат дейсан шунисига ҳам,
Гуноҳин бўйнига олмиш-ку инсон.
Сен гугурт чаққанда ёнсаю олам,
Узрингдан не фойда, эй сўқир, нодон.
Аттангки, қайдадир ношуд шифокор
Кимнингдир дилбандин айлади нобуд.
Унга узрларнинг не кераги бор,
Қўлма-кўл кетмоқда кичкинтой тобут.
Сиз менинг умримни қилдингиз адo,
Турфа пучмоклардан бўлган хужумлар.
У темир панжалар юракни борҳо¹
Анорни сикқандек, эзиб ғижимлар.
Кун-бакун тараққий этмоқда дунё,
Ногоҳ одамкушни топмоқ ҳам қийин.
Хозирги маданий жаллодлар хатто
Аввал узр сўраб, сўйишишар кейин.

2015 йил 31 июль

ҲАЁТ АЖОЙИБОТЛАРИ

Бир умр яшадинг кўзингни ёшлиб,
Ўзи йўқ омаддан нолидинг сесин.
Атай келтирдилар дарёни бошлиб,
Сув сенинг ҳовлингта чиқмасди лекин.
Ахир пўлат эмас бу жону бу тан,
Аёз ва изғирин ялайверади.
Ҳимоя қилишар нуқул бомбадан,
Қумурскалар эса талайверади.

2015 йил 2 август

ЎЗБЕК БЎЛИБ КЎРИНАВЕРАР

Бу жойда ҳам турфа миллат бор,
Мехнат қиласар, уринаверар.
Қай бирига қилсан эътибор,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Бирорининг кулиши ўхшар,
Бирорининг туриши ўхшар,
Бирорининг юриши ўхшар,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Йўл бўйида икки кизалок,
Бири кора, бирори-чи, оқ.
Ўйнашарди ахил ва иноқ,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Чол алантлар излаб салқин жой,
Исиб кетган шўрлик, ҳойнаҳой.
Кимдир унга тутди сувми, чой,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Қарамасдан ирқи-конига,
Миллатига ё унвонига,
Ким чорласа дастурхонига,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Эргаштириб бола-бакрасин,
Сарф айласа сўнгги чақасин,
Сўнг “уф” дея очса ёқасин,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.
Ҳануз феълинг билишмас балким,
Фазилатинг кўп эрур, халким.
Мехр билан қараса ҳар ким,
Ўзбек бўлиб кўринаверар.

2015 йил 3 август

МУЛОҲАЗА

Китобхонлар ичра кўпдир билимдон,
Хат ёзар, ижодинг текшириб обдон.
Дейди: – Менга ёқди манов шеърингиз,
Бироқ маълум эмас нима дерингиз.
Кимга атагансиз анови шеърни,
Юртдош деганингиз хотинми, эрми?
Мана бу байтингиз кимга баҳшида,
Бизлар тафсилотин билсак, яхши-да.
Эски ков-ковлардан қотгандир бошим,
Майли, яна бир бор тингла, қондошим:
– Барча багишловлар катта бобонгга,
Марсиялар эса ўлган момонгга.
Мақтовлар онангга тухфа, албатта,
Чунки волиданинг хизмати катта.
Мисралар амма-ю холангга ҳам бор,
Шахсий тарихчингман, амрингга тайёр.
Кийик ахтарасан ҳар гапдан доим,
Гўёки бўлгандек қиёмат қойим.
Хоҳлайсан, ёзсаму бирор раҳбарни,
Ўқиб маза қилсанг тагдор гапларни.
Янгилик эмасдир бу ҳолат асло,
Колган шўролардан энг мудхиш бало.
Шеър айтдим мен одам болаларига,
Уларнинг кувонч-у нолаларига.
Фаҳминг етмаса гар, энди нетайин,
Ўпка-гина қилиб, қайга кетайин.
Агар тушунмасанг қалбни, юракни,
Уни ёриб кўриш шартми, керакми?
Оддий, тўғри сўзни англайсан қачон?
Сендан бошқа дардим йўқми, эй, нодон.

2015 йил 6 август

ДАХЛСИЗЛИК

Термилиб қарасанг, Осмон дахлсиз,
Ерда унинг акси – Уммон дахлсиз.
Мурувват айламиш бандасига Раб,
Яралмишлар ичра Инсон дахлсиз.

2015 йил 6 август

НАСА¹

Мен ҳайрон қоламан,
Одамзод гоҳо
Кўрган мўъжизасин бирдан унугтай.
Искандар, Магеллан довруги ҳатто,
НАСА игнасининг кўзидан ўтгай.
Қандок бунёд бўлган ҳазрати Одам,
Ҳеч кимса кўрмаган илохий дамни.
Лекин машқ қилганилар минг йил муқаддам,
Ойда Армстронг² қўйган қадамни.
Конрад коржомаси осиглик турар,
Марҳум фазогирлар кўргазмасида.
Шоҳларнинг либоси яхлит сийму зар,
Барибир, илингай унинг пастида.
Тоғнинг этагида ўтирган сайёҳ,
Унинг маҳобатин кўрмас ҳеч қачон.
Асрлар қаъридан ташласанг нигоҳ,
Инсон қуриб олмиш янги бир жаҳон.
Низолар йўқолур бир кун, албатта,
Одамзод ўзлигин топар қайтадан.
Шонли ўтмишини эслаб у пайтда,
Келгай маъракага ҳар битта Ватан.
Башар болалари фахрга тўлиб,
Тафаккур тўйида кўтаргайлар жом.
Ишонгум, ўша кун биринчи бўлиб,
Ёдга олинажак Улуғбек бобом.

2015 йил 7 авгууст

---

¹ НАСА – Хьюстонда жойлашган АҚШ фазогирлар тайёрлаш ва на-
зорат қилиш маркази.

² Армстронг, Конрад – Ойга қадам қўйган дастлабки фазогирлар.

ПОЛИЗ ҚЎРИҚЧИСИ

Чайламиз бор эди,
Далада эдик,
Жайралар ўч бўлар ковун-тарвузга.
Хар ҳолда, чўчитиб туради дедик,
Кўрикчи ўрнатдик бир кун полизга.
Ўриснинг хочидек бутани чопдик,
Ерга қадаб қўйдик оёқ-дастакни.
Қайдандир эски бир шляпа топдик,
Эгнига кийгиздик яғир пўстакни.
Ғаройиб қўрикчи бўлганди пайдо,
Довдирап, тушса гар шайтоннинг кўзи.
Узокдан қорасин кўрганда гоҳо,
Жуфтакни ростларди болалар ўзи.
Энди у жойларда ковун полиз йўқ,
Жайра ҳам, тарвуз ҳам йўқдир, албатта.
Баланд иморатлар кўкка урап дўқ,
Фақат саклангандир чинорлар, катта.
Биз ҳам улгайганмиз, улғайди дунё,
Қолди хотиралар мисоли етим.
Ўша гузарлардан ўтганда аммо,
Кўрикчини эслаб, жунжикар этим.

2015 йил 7 август

ТАРҚОҚ ҚАВМ

Бир қавм бор эди, гоятда тарқок,
Ҳар кайси ўзича кўтарган байроқ.
Қўшни қўшни билан сирлашмасдилар,
Тўйу азада ҳам бирлашмасдилар.
Бир куни ёғилди кўқдан фалокат,
Килиб бўлмас эди офатга тоқат.
Қавм-чи, дод солди, тинчидан жудо,
Аллоҳ, Аллоҳ, дея қиласди нидо.
Бало тушмоқдайди ҳануз ҳаводан,
Шундок садо келди бирдан самодан:
– Тегманг, тўрт тарафга, майли, чопишсин,
Ҳар ким ўзи учун Аллоҳ топишсин.

2015 йил 8 август

ТЕХАС ПАХТАЗОРИДА

Ўтган бобосини кўргандек ўзбек,
Югурди Техаснинг пахтазорига.
Аввал атрофига разм солди тек,
Хаёли кетганди бадбўй дорига.
Хоргин кипригига чарчоқ ҳам инмай,
Ҳатто мусофирининг ўзгарди туси.
Чаноқни олиб у хидларди тинмай,
Холбуки, пахтанинг йўқ эрур иси.

2015 йил 9 август

ТЕЛЕФОН СУҲБАТЛАРИ

Ҳар замоннинг ташвиқоти бор,
Ҳар давроннинг тарғиботи бор.
Ер юзида турли қитъалар,
Тўрт тарафга муштин ўқталар.
Кўришмасдан бир-бири билан,
Яшайдилар ўз сири билан.
Сиёsat ҳам телефон, аммо,
Важоҳат ҳам телефон, аммо.
Буни қаранг, ўтиб замонлар,
Ерга тушди кўқдан давронлар.
Қолишмасдан президентлардан,
Ошиб уммон, ошиб кентлардан.
Гаплашади оддий одамлар,
Отамлашар хоҳлаган дамлар.
Нью-Йоркка учганди куёв,
Келин пошшо сим қоқди дарров:
– Бордингизми? Нечук ҳолингиз?
Буюмларга қараб олингиз.
Нарсаларнинг бари етибди,
Кўк галстук қолиб кетибди.
Куёв дейди: – Келдим, жуда соз,
Уммон узра айладик парвоз.
Мени ўйлаб, бўлмангиз дикқат,
Етишмайсиз ўзингиз факат.
Давом этар суҳбатлар шундок,
Шамол тинар, у тинмас бирок.
Дипломатлар, бир гапни туйинг,
Одамларни ҳолига қўйинг.
Бўлсин майли турфа фуқаро,
Тил топишар улар ўзаро.

2015 йил 10 август

ОРЗУ

Набираларимга

Илм олаётган қоракўз ўғлон,
Ҳали сен бўлгайсан минг қўшчига бош.
Эртанги кунингни ўйлаган замон,
Қувончдан келади кўзларимга ёш.
Ҳали сен элингнинг корига яраб,
Тарихда энг тоза сўзлар айтурсан.
Эҳтимол, замоннинг зайдига қараб,
Юртингга Беруний бўлиб қайтурсан.
Балки Сино каби ҳар қайдада суюк,
Аллома бўлгайсан, ҳалол ҳамда пок.
Гарчи дунёмизда зотлар кўп буюк,
Лекин доим ноёб илохий идрок.
Мунис ота-онанг қилгудек фахр,
Кўзингда даҳолик уриб турсин барк.
Боболар машъали ўчмаган ахир,
Сизга интизордир десам бўлгай Шарқ.
Мозий саҳросида кезди аждодлар,
Гоҳида ғолибу гоҳи саргардон.
Орзу қиласар эдик, зора авлодлар,
Яна бизлар учун келтирсалар шон.
Мудом инсонийлик энг улуғ хислат,
Узукка қўйилган ёқут бир кўздек.
Десинлар, ўстирган ҳалқингга раҳмат,
Десинлар, шу йигит ҳақиқий ўзбек.

2015 йил 11 август

ИНСОН ХИМОЯСИ

Техасда бор экан ажиб бир орол,
Одамлар яшаркан бериб қўлга қўл.
Лекин ким камситса уларни, дархол
Жарима тўларкан, анчагина мўл¹.
Мен бундоқ конунни эшилдим илк бор,
Унга бўйсунаркан шоҳ ҳам, гадо ҳам.
Айбдорнинг кутулиб кетмоғи душвор,
Нарёғи, жиноят томон бир қадам.
Гоҳ эллар кечмишин оламан ёдга,
Нақадар аянчли, машъум нақадар.
Қайдадир бандалар келиб ҳаётга,
Бир умр камситиш домида яшар.
Кўчанинг боласи, тирранча, саёқ,
Ўзини тутади киборларга хос.
Мўйсафид дехқонни қўрган ондаёқ,
Қишлоқи чол, дея тахқирлаши рост.
Бу иллат ер юзин қопламиш ёмон,
Ҳеч ким парво килмас бундайин холга.
Улар йўли тушиб Техасга томон,
Келиб кетсайдилар ўша оролга.

2015 йил 11 август

---

¹ Техас штатининг бир оролида, махаллий аҳолини ҳакорат килган кимса конун бўйича жуда катта жарима тўлар экан.

БЕГОНА ОДАМ

(Эсдаликлардан)

Сахро қўйнидаги тап-такир кирлар,
Сокин, осойишта, мўъжаз бир қишлоқ.
Тарқалиб қоларди шивир-шивирлар,
Мусоғир йўловчи келганда бироқ.
Дерди, бир-бирига одамлар мубҳам:
– Қишлоқда юрибди бегона одам.
У қайдан келмишdir? Балки, эҳтимол
Уйидан бош олиб кетган қаландар.
Ўғридир, каззобдир, молингга завол,
Ё жонни олгувчи ажалдан баттар.
Ишқилиб, бўлмасин ёвуз, шум қадам:
– Қишлоқда юрибди бегона одам.
Бир вақтлар келарди айғоқчи меҳмон,
Ҳамманинг бисотин рўйхат қиларди.
Қанчалаб шўрликни айлаб қатағон,
Қайга жўнатишни ўзи биларди.
Ёш-қари боқарди атрофга пурғам:
– Қишлоқда юрибди бегона одам.
Элу юрт колганди қўрқиб, безиллаб,
Йўлда кўтарилган чангдан ҳадик бор.
Яшарди юраги мудом сизиллаб,
Ўлиб ўлмаганди, тириклиайн хор.
Очма эшигингни, Хизр келса ҳам:
– Қишлоқда юрибди бегона одам.
Сен мендан хавотир олма, қишлоғим,
Мен ҳам ўзинг каби озурда жонман.
Тикандан тилиниб кетган ҳар ёғим,
Туғилган гўшамсан, сенга меҳмонман.
Демагин шу лаҳза, демагин шу дам:
– Қишлоқда юрибди бегона одам.

2015 йил 12август

ҲАЁТ КЕЧИНМАЛАРИ

Умрим қиёмига етган чоғида,
Қўғирчок ўйинин кўрсатма менга.
Шуҳратинг балқса ҳам Олимп тогида,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Турфа вазиятда яшайди инсон,
Кимдир ватанда ҳам юргайдир сарсон.
Ниятинг соф бўлса, пок бўлса виждан,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Неча савдоларни кўрди бу бошим,
Гоҳо заҳарларга қотилди ошим.
Оқди халқим десам қўзимдан ёшим,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Замин бир ва лекин одамлар ҳар хил,
Мен озор беришни истамайман, бил.
Шундок шиква билан яралмиш кўнгил,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Бир сабаб бўлдию дилимни очдим,
Дунёга ўзимча меҳрлар сочдим.
Талотўп жойлардан минг фарсаҳ кочдим,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Қалбимни юпатар азиз бир туйғу,
Шошилма, олдинда уйку бор мангур.
Ҳаётнинг мардона кечинмаси бу,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.
Юзларга киргайман мен ҳали, валлоҳ,
Ундан нарёгин ҳам билгайдир Аллоҳ.
Эсласа эслайди халқим, иншоллоҳ,
Ўзингни ҳурмат қил, ўргатма менга.

2015 йил 12 авгууст

ОШ

Каттакон қозонда пиширдик палов,
Тун бўйи тинмади ўчоқда олов.
Тонг отай деганда дамланди-ку ош,
Қозонни куршаб биз бўлдик кўзу қош.
Ва лекин бир кимса, дилимиз ғашлаб,
Қочди курбақани қозонга ташлаб.
Нима бўлса бўлди, кўрдик биз баҳам,
Кетмасди хаёлдан лекин бақа ҳам.

2015 йил 12 август

МУЛҚ

Олинг, ҳамма нарса Сизники бўлсин,
Суви қочиб кетган кудук ҳам ҳатто.
Сизнинг мулкингиз бу, кўнглингиз тўлсин,
Қишлоқнинг қирчанғи отигача то.
Ҳаддимиз сифарми сиздаги зарга,
Жарангги олдидা ўчгай унимиз.
Лекин парво қилманг, набираларга
Коровуллик қилиб ўтгай кунимиз.

2015 йил 13 август

РУХЛАР

(Ҳазил)

Рухлар ҳамма жойда ҳозир бўлганлар,
Бу ҳолни тириклар яхши билганлар.
Муттасил тушимга киришар, ажаб,
Улар қайси рейсда учиб келганлар.

2015 йил 14 август

ЁЛЧИШ

Магар тайин бўлса бировга жазо,
Майдонга тўп каби оширманг уни.
Балки дилида бор сўнгги муддао,
Дуч келган кимсага топширманг уни.
Яхши-ку, жаллоди бўлса гар одам,
Ачинса маҳкумга майли сўнгги дам.
Барибир, кетажак у курсон пурғам,
Дуч келган кимсага топширманг уни.
Қашқирдай ёвузлар бисёр-ку ахир,
Оғиз-бурунлари қон билан тахир.
Тирикни тириклай айлагай таҳқир,
Дуч келган кимсага топширманг уни.
Афсуски, зулмга бўлдик кўп ҳамроҳ,
Гумроҳнинг ёнида юрган ҳам гумроҳ.
Инсон туғилса ҳам қайта баногоҳ,
Дуч келган кимсага топширманг уни.
Одамзод мардликни қилмасин канда,
Пичогин чархлар-ку ҳеч бўлмагандা.
Кўйинг, жаллодга ҳам ёлчисин банда,
Дуч келган кимсага топширманг уни.

2015 йил 14 август

СЕҲРЛИ ДИЁР

Осмондан қарама,
Ердан қарама,
Одамдек назар сол сен бу диёрга.
Унинг корларига майли ярама,
Тош ҳам отиб юрма лекин бекорга.
Уни ким қашф этган? Тортишмасдан тур,
Ҳар ҳолда, падари Ҳазрати Одам.
Арши аълодаги ялт этган бир нур
Етиб ортмасмикан барчамизга ҳам.
Одамзод шундоқдир: шовкиндан қўркса,
Илондан сўраркан: – Нега сен жимсан?
Нега филсан, деркан гар филни қўрса,
Чумолига қараб айтаркан: – Кимсан?
Бир-бирин етаклаб келгай карвонлар,
Сафари тинч ўтса, шунинг ўзи бас.
Комил бўла олса агар инсонлар,
Низолар бартараф, иғволар абас.
Асло ўргатмасман бирорвга акл,
Мутлоқ меникидир қўлдаги созим.
Хозир Сизга атаб айтилган нақл,
Менинг залдан туриб берган овозим.

2015 йил 14 август

ЯНГИ АСР МҮЙЖИЗАЛАРИ

Қизим Мавлудага

Фалак гардишдирми, гардиш эмасми,
Мени бу савдолар қизиқтирмас кўп.
Инсоний саодат етарми, басми,
Демакким, толенинг этагидан ўп.
Бу шундок асрдир, коққунча киприк
Овозинг янграгай сайёralарда.
Юз йил режа тузиб, солгунча кўприк,
Юлдузга етгайсан тайёralарда.
Бир қултум сувингни ютиб, ютмасдан,
Нафасинг боргайдир Тошкентга қадар.
Самолёт қўнишин кутиб, кутмасдан,
Ошни сузгаймиз, деб бергайлар хабар.
Хотиринг жам бўлсин, энди одамзод
Қайта кириб олмас эски горига.
Агарда Аллоҳим айласа имдод,
Бергай осмонларни ихтиёрига.
Башарнинг мулкидир замин, ҳойнаҳой,
Кимгадир аталган томорқа эмас.
Хонангга сигмайди қуёш билан ой,
Харобот узра ҳам порлайверар, бас.
Ўтган даврларнинг асоратлари
Кўзиккан ярадай битиб кетгайдир.
Иншоллоҳ, энг олий муродлар сари
Ўзбек аёли ҳам бориб етгайдир.
Мен фаҳр килурман, ҳак айлаб назар,
Сенга ҳам юз буриб турибди олам.
Улуғ аждодларни эсласанг ҳам гар,
Бахтлиман, дейишга ҳаққинг бор, болам.
Жажжи фарзандларинг ўзи бир давлат,
Ҳалол жуфтинг билан давронингни сур.
Дейман, она қизим, қалбингда фақат
Ҳеч қачон сўнмасин Ватан деган нур.

2015 йил 15 август

ОҚ КИШМИШ

Дўконда сўрайман: – Борми оқ кишмиш?
Дунёда мен севган энг ширин неъмат.
Ўзбеклар ютида ҳозир гарқ пишиш,
Самарқанд ёкларда учрайди фақат.
Олис Амриқонинг Хьюстонида
Мен уни кўрдиму лол қотдим ҳатто.
Асли файз шу элнинг дастурхонида,
Бизлар ўйлагандек тор эмас дунё.
Бежиз фазогирлар тановул қилмас,
Тип-тиниқ қаҳрабо, офтоб қатраси.
Ўзбек палови ҳам кишмишсиз бўлмас,
Ошга кўрк бергайдир майиз сараси.
Ўйламанг, кишмишдан шунчами ҳайрат,
Қайсиdir юртларда балки у хордир.
Мен эса завқланиб кетаман ҳар вакт,
Аллоҳнинг неъмати ҳар қайда бордир.
Гўё анор каби думалоқ олам,
Унугинг торликни, кибрни, ранжни.
Ахир қувонмасми амриқолик ҳам,
Олой бозорида кўрса оранжни.

2015 йил 15 август

БЕОЗОР КИБР

Кибру ҳақоратнинг хиллари бисёр,
Ҳатто кўринишдан жим ва беозор.
Кўнсангиз шудир, деб юз қадам йўлни
Уч кунда босувчи кимсалар ҳам бор.

2015 йил 15 август

БАҲО

Адашармиз майли гоҳо биз,
Беражакмиз холис баҳо биз.
Ярим дунё қичкирар лекин:
– Асл даҳо, асл даҳо – биз!

2015 йил 16 август

ҲАЁТ ДАРСЛАРИДАН

Одамзод қавмига кирмас ётларни
Тагин таклиф этиб, даврангга қўшма.
Бу икки оёқли манфур зотларни
Кўп ҳам эркалатма, олдига тушма.
Кўзида маънойўқ, маймунга ўхшаш
Кас улар, ўтказма уйинг тўрига.
Магар манфаати келмаса тўқнаш,
Фишт қалаб кетади отанг гўрига.

2015 йил 16 август

ИНСОН УЧУН ЖАНГ

Тулпор эдинг, ҳаммадан ўзган,
Таладилар қашқирлар ёмон.
Наҳанг эдинг, уммонда сузган,
Найза санчди ёвлар беомон.
Ботир эдинг, шонларга тўлик,
Чоҳ қаздилар оёқ остингда.
Сен донишманд зот эдинг, улуғ,
Нодон юрди мудом қасдингда.
Бўлиб ўтди Инсон учун жанг,
Асоратин билолмассизлар.
Ҳали йиллар ўтади, аттанг,
Ўзингизга келолмассизлар.

2015 йил 16 август

ЁШЛИК

Йўл четида,
Дарё бўйида,
Тураг эдим асо таяниб.
Ҳаёт исин туймоқ ўйида,
Дунёларга боқсам, деб қониб.
Ўша маҳал узок-узоқдан
Кўринди-ку бир гурӯҳ шодмон.
Келмоқдайди ёшлар у ёқдан,
Ўйин-кулги авжида чунон.
Ўтишдилар, гувоҳдир кўзим,
Мени согинч туйғуси енгди.
Қолдиммикан туманда ўзим,
Ёки улар туманга сингди.

2015 йил 16 август

ҒАШЛИК

Ҳаётимда нимадир қилсам,
Хонадоним бўлса ё обод.
Сен билмаган неники билсам,
Ғашинг келди менга умрбод.
Тонгда туриб уйқусиз, нолон,
Дарвозамга бокурсан гирён.
Бугун иўқлар қанақа мәҳмон,
Ғашинг келди менга умрбод.
Ҳайитларни нишонлай қолсам,
Болаларга ҳадялар олсам,
Чалпак ҳидин сезсанг ҳам шу дам,
Ғашинг келди менга умрбод.
Дўстларим бор дунёлар қадар,
Чўктираслар кўнглимга қадар.
Саломлашса улар ҳам магар,
Ғашинг келди менга умрбод.
Юрагимни дард қилса пора,
Роса кутдинг кетгай, деб зора.
Бошқа ишинг иўқми, бечора,
Ғашинг келди менга умрбод.
Узоқ умр кўрсам ҳам ҳатто,
Сўнг этсалар ҳурматим бажо.
Куйсанг керак Маҳшаргача то,
Ғашинг келди менга умрбод.

2015 йил 16 август

ГҮРКОВЛАР ҚЎШИГИ

Қабристонга, демангиз, тирик келди, ёр-ёр,
Қувонтириб бизларни, ўлик келди, ёр-ёр.

Ёпиб қўйиб устига чопонини, ёр-ёр,
Ечинтириб оламиз кафанини, ёр-ёр.

Шу тариқа ёмонни тиглаймиз ҳам, ёр-ёр,
Яхшиларни кўмганда, йиғлаймиз ҳам, ёр-ёр.

2015 йил 16 август

МУЛЛА ВА БЕМОР

Чилёсин ўқирди беморга мулла,
Бемор иссигидан ёниб, жўшарди.
Суф, деса танига кириб ғулғула,
Безгак тутган каби, сапчиб тушарди.
Мулла чарчамади тонгга қадар то,
Ха, қадим дунёнинг синоати кўп.
Култум сув гоҳида бўларкан шифо,
Нишолда ковлар-ку оддийгина чўп.
Нима десангиз ҳам, кушойиш аён,
Бемор юзин бурди берига қараб.
Майда-чуйда гаплар кетмас бундай он,
Муллага шарафдир, bemorga шараф!
Курбонлик қилдилар кора кўчкорни,
Кириб-чиқиб юрди амма – холалар.
Мулла қўлдан бермай турар виқорни,
Мўъжиза кўргандек хурсанд болалар.
Бу гаплар бировга келмайди малол,
Ширин ҳам эмасдир, эмасдир тахир.
Бир гўдак юз марта йиқилиб, алҳол,
Ўрнидан юз карра тургайдир, ахир.
Асли сир қаёқда? Билмасди ҳеч ким,
Ёғли шўрвада ҳам балки ҳикмат бор.
Бемор бирдан деди: – Маъради эчким,
Ўшани тушовлаб келмоғим даркор.

2015 йил 17 август

ОТА-ЎГИЛ ТОРТИШУВИ

Ота-ўгил тортишарди Маҳшар куни,
Қоғозга ҳам ёзиб бўлмас ҳатто буни.
Ота дерди: – Гўдакликдан сени боқдим,
Байрамларда йийинчоклар этдим тақдим.
Еган барча овқатларинг ҳисоби бор,
Рўйхат килиб кўйганман мен, сен – қарздор!
Ўғил дерди: – Мен уларни узгум албат,
Маҳшар куни берса бўлди имконият.
Бироқ, Сизнинг гуноҳингиз ғоят катта,
Каллангизни узишса ҳам оз, албатта.
Қилмишингиз кўриб, билиб ўлтиргансиз,
Мени ёлғон шу дунёга келтиргансиз.

2015 йил 17 август

САФАРДОШ

Сен билан заминни кезардим албат,
Баҳам кўрар эдим мушкул чоғларни.
Фақат чиқиб қолар ғалати холат,
– Бу нима? – дер эдинг, юксак тоғларни.
Сен билан баҳрга буран эдим юз,
Денгизлар қўйнида ураддим жавлон.
Фақат қўрқаманки, бошлар эдинг сўз:
– Нима дегани у, денгиз ва уммон?
Сен билан ўтардим сахролар оша,
Офтобда қорайиб, қизартириб тан.
Фақат барчасини қилгач томоша,
– Бу қандай қўргилик? – дердинг дафъатан.
Баҳт деган туйғу бор оламда тансиқ,
Балки излар эдик биз уни узок.
Баҳтни мен ўзим ҳам билмайман аниқ,
– У қандай емишдир? – дердинг сен, бирок.
Охири қайтардик, йўл босиб тинмай,
Кимсасиз, бенаво, ғариб ўлкангга.
Ҳафсаланг пир бўлиб, энди бутунлай
Кириб кетар эдинг мўъжаз кулбангга.

2015 йил 17 август

РУХ

Менинг ишим йўқдир бу дунё билан,
Менинг ишим йўқдир у дунё билан.
Яхши-ёмон нима? Дардим йўқ асло,
Улар бир пўчоққа бўлғусидир жо.
Мен на тирик тараф, на ўлик тараф,
Улардан рухимга борми бирор наф?
Майли, мен ҳакимда эртаклар тўки,
Факат, вақтинг бўлса, шеъримни ўқи.

2015 йил 17 август

ЁЛГОНЧИ ҲАҚИДА БАЛЛАДА

Балки кўрдим мен узок умр,
Кўп нарсадан чарчадим, нетай.
Бошим эгиб, сўрайман узр,
Ёлгон айтма, садағанг кетай.
Яширайин кемтикларингни,
Артиб кўяй этикларингни.
Йўқот ўша ўтриклиарингни,
Ёлгон айтма, садағанг кетай.
Шу чикдими камтарин жондан,
Шайтонликда ўтдинг шайтондан.
Худодан кўрк, кўрккин иймондан,
Ёлгон айтма, садағанг кетай.
Дейсан, ўйнаб, кулган мен – ўзим,
Роса кучга тўлган мен – ўзим.
Ким бўлсам ҳам бўлган мен – ўзим,
Ёлгон айтма, садағанг кетай.
Эслайсанми, ёшлик паллангни,
Айттолмасдинг ҳатто яллангни.
Ишлатдилар қовоқ каллангни,
Ёлгон айтма, садағанг кетай.
Одамзодга лойик ишни қил,
Бордир сендан бошқалар ҳам, бил.

Неслар десмас сүяксиз бу тил,
Ёлғон айтма, садағанг кетай.
Икки дунё бўлмассан обод,
Сен соғларнинг белидаги бод.
Келтиргайсан ҳар жойда иснод,
Ёлғон айтма, садағанг кетай.

2015 йил 18 август

ҚАЛҚОН

Ҳаётда беморнинг ўзидан кўра,
Унинг боқувчиси тортгай кўп азоб.
Буни рафикамдан яхшиси сўра,
Бунга ҳамшира қиз бергайдир жавоб.
Дўсту ёронлар-ку тинмай эрта-кеч,
Сенга ҳаёт тилаб қилурлар дуо.
Уни такрор этиб, чарчамаслар ҳеч,
Миллиард мартабали муслим ҳам ҳатто.
Мен ҳайрон қоламан, ҳар бало келса
Доимо дуони килганлар қалқон.
Наҳот, зулм охир тантана қилса,
Наҳот, қарғиш унга ўтмас ҳеч качон.
Оlamда кўрмадим жумбоқ бу қадар,
Оддий ҳол ва лекин теран шунчалик:
Дунё табибларин йиғсанг ҳам агар,
Бўлгайми ўша бир ҳамширачалик.
Кулфатнинг эшиги ёпилмас нечун,
Чалкашиб кестгандир турфа муддао.
Кўйинг яхшиларни, ёмонлар учун
Инсоф берсин, дея қилингиз дуо.
Гардун айланади Инсон бошида,
Лекин, мартабаси ҳамиша кушод.
Ёвузлик олдида, Иблис қошида
Тор-мор бўлмаслиги шартдир, одамзод.

2015 йил 18 август

АБАДИЙ ЖАРАЁН

Ажабо, уммоннинг бағридан кетиб,
Уммонга қайтадан ёғади ёмғир.
Гүё хисларим ҳам мени тарқ этиб,
Бошқатдан куйилар қофозга охир.
Борлик аввал бошдан яралмиш шундок,
Мисоли шамол ва сукут аралаш.
Ойнинг ёғудусида бир юзи оппок,
Бир юзи қорайған девларга үхшаш.
Бахтни ваъда килди тақдир бир замон,
Кулфатни юборди ўрнигаammo.
Баҳорда насимни кутгандим шодон,
Афсус, изғиринни кўрдилар раво.
Дўстларинг кўп бўлар, дея мулоим,
Башорат қилганди лўли киз бир вакт.
Аттанг, кечикдилар дўстлар ҳам доим,
Садоқат эшигин қоқди хиёнат.
Улуғ ҳодисотлар юз бергай бари
Ёлғиз Худойимнинг ҳукмига кўра.
Хаёлим кетади асрлар сари,
Орзу қилмоклиқдан толмасман сира.
Ҳозир-чи, тентирап саргардон бу рух,
Ҳозир-чи, оламда шунақа ишлар.
Факат режасини бузмагай андуҳ,
Факат ўз вактида келгай ташвишлар.

2015 йил 19 август

МУВОФИҚЛИК

Фоят ранг-барангдир иши оламнинг,
Мувофик келмагай йўқ билан бори.
Жуда оғир гапдир, икки одамнинг
Гар тўғри келмаса феълу атвори.
Бирори иссикка ўзини урар,
Лекин шеригига ёқар қаҳратон.
Виждони қошида улар тенг турар,
Санаар иккиси ҳам ўзин қаҳрамон.
Турфа эл босгандир чексиз дунёни,
Унда ёлғиз бир кас юрмаслиги рост.
Бириси танганинг олдги томони,
Бошқаси ўшанинг орқаси, холос.
Илтижо айладим дунёга келиб,
Илоё, бергин сен лойиқ суҳбатдош.
Яшайнин ҳар қайдада ўзимни билиб,
Топилсин мени ҳам англовчи йўлдош.
Тўрт қавм туну кун тортишар, ажаб,
Аслида йиғилган узум егани.
Палахмон отишар йўқликка қараб,
Азиз-ку энг аввал Инсон дегани.
Тафаккур чиқажак охири ғолиб,
Ўрин қолмагайдир нозга, фироқса.
Фақат, тушунгандар йўргаклаб олиб,
Фақат, тушунгандар қўйсин тупроқка.

2015 йил 19 август

МАҚТАНГ, АМАКИ

Бироннинг эркатой боласи бу ҳам,
Ҳали қитмирликнинг маънисин билмас.
Шу митти бандангга раҳм этгин, эгам,
Унинг қиликларин ҳазм этиб бўлмас.

Кимдир қофияни ўргатмиш атай,
Кўлида бир тўп шеър, ғализ, хомаки.
Эшикни тирнаган мушукваччадай
Овоз чикаради: – Мақтанг, амаки.

2015 йил 19 август

КЎЗЛАР

Дунёда энг ноёб, энг тансик сўздек
Битта каломимни айтаман сенга.
Ўзбекистон десам, десам гар ўзбек,
Иккита қоракўз кўринар менга.
Мисоли оловдек ўтли бир нигоҳ,
Асрлар қаъридан боқар жавдираб.
Кўрса, бехуш бўлиб Лайли ҳам ногоҳ,
Мажнун ҳам кетарди даштга довдираб.
Бу кўзлар шодликдан, ғамдан зиёда,
Унда пок юраклар ўқурлар ваҳий.
Маъносиз назарлар тўлиқ дунёда,
Бу кўзлар илоҳий, чиндан илоҳий.

2015 йил 20 август

ТАФАККУР МАДХИ

Беруний шаънига йўқ асло таъриф,
Колумб ҳам даврига ярашган кўздек.
Бирок ҳанузгача қалам кўтариб,
Ўзича келмаган бу жойга ўзбек.
Сирли юрт санчиқдай берганди азоб,
Шўронинг кибрли салтанатига.
Дердилар, бормангиз, бўлгайсиз хароб,
Буржуйнинг чириган мамлакатига.
Магар келса ҳамки бирорта сайёх,
Ёзғириб ёзарди етганча кучи.
Эмишки, кўчалар тўла оху воҳ,
Машақкат карвонин кўринмас учи.
Гўё пайқашмади ғалабани соғ,
Армстронг ой узра кўйганда қадам.
Ё фалак, бандангда борми ҳеч инсоғ,
Шунчалар ҳасадгўй бўларми одам.
Эплай олмаган у ўзини асло,
Бутлаб ҳам бермаган бировнинг камин.
Шу боис, дунёда тўхтамас ғавғо,
Шу боис, ўнгланмас шўрлик бу замин.
Ва лекин ўзбекка тафаккурдир зеб,
Маърифат меросдир чунки конида.
Агар керак бўлса, илму фанни деб
Тўй берар Самарқанд Регистонида.

2015 йил 20 август

ОҚЛОВЧИ

Оқловчилик килади котиб,
Кўпчиликдан килманг, дер гина.
Ёмонларни бўлдик йўқотиб,
Қолганлари уч-тўрттагина.
Учраб турар балки бюрократ,
У ҳам юрар ўргадагина.
Порахўр-ку арзимас иллат,
Борлари ҳам уч-тўрттагина.
Сиз ваҳима килманг, эй шоир,
Йўлингизда йўқолса зина.
Гап чиқарманг уларга доир,
Безори ҳам уч-тўрттагина.

2015 йил 21 август

ТАВСИЯ

Менга турли юмуш ёқавермас, бас,
Майли, айтиб қўяй дилда ниятни:
Сенга салом бериш вазифам эмас,
Олмаганман бундоқ мажбуриятни.
Майлига, аҳволим бўлса ҳамки танг,
Майли, ҳайъатингга қўймагин сайлаб.
Умримнинг қоқ ярмин ўтказдим, аттанг,
Ҳар хил кимсаларга такаллуф айлаб.
Сохталик жонимга теккан шу кадар,
Менга тинчлигим бер, оромимни бер.
Кўчада нима кўп – тош кўп, биродар,
Яхшиси, боргину ўшаларни тер.

2015 йил 21 август

ҒУРУР

Горнинг ичида ё қудук тубида,
Айтма ашулангни, қилмагин пастлик.
Ақчанг мўллигига, пулинг кўпида,
Сенга тўғри келмас латтапарастлик.
Бозорга кирдингми, жоноқи қолиб,
Харидор бўлмагин эшак олмага.
Назаринг баланд кил, ҳимматинг ғолиб,
Бўз кўйлак ярашмас сочи толмага.
Қул сўзи ортиқдир ўзбекка энди,
Исмингдан бу тубан қўшимчани от.
Қай бир дам камолот отига минди –
Ҳатто чумоли ҳам чиқазди қанот.
Оlam вакиллари жам бўлган фурсат,
Гуноҳ иш қилгандек, юрма қисиниб.
Кимлардир сендан ҳам олсинлар ибрат,
Оловинг тафтида турсин исиниб.
Ахир бир замонлар Соҳибқироннинг
Теграсин ўраган эллар, бўлиб ёй.
Удуми яшайди ҳар бир давроннинг,
Мисоли сойларга оққан каби сой.
Мен-ку умр кўрдим, айтмасдан бир сўз,
Дуч келган кимсани сизлаб ўтганман.
Олис шухратимдан узолмасдан кўз,
Кетган ғуруримни излаб ўтганман.

2015 йил 22 август

ЭВЕРЕСТ ВА УММОН

Эверест тоғида яшар бир одам
Ва Баҳри Мұхитнинг эң тубида ҳам.
Чүккида турган у, албатта, сенсан,
Уммон остидаги, шубҳасиз, менман.
Асло құлым етмас юксак поянгга,
Эверест аталмиш баланд қоянгга.
Лекин сен түхтовсиз тошлар отгайсан,
Мудом камситувчи сүзлар қотгайсан.
Бир вақтлар дердилар: – Инсоф, Виждон бор,
Минг афсус, бори ҳам гарип ва noctor.

2015 йил 25 август

ОЛИС ҚИРЛАР СОҒИНЧИ

Сен жимгина ўтиргин, Ҳасан,
Ҳусан, сен ҳам сўз дема зинхор.
Бетакаллуф бўлсанг бўларсан,
Илтифотга эмас булар зор.
Исмига ҳам ...вичларни қўшиб,
Айтишларинг жуда ғалати.
Булар ҳали осмондан тушиб,
Беланмаган лойларга пати.
Худо хаки, олифта бир сўз
Барчасига масхарадай гап.
Қўёш чикса очадилар кўз,
Ой ботганда қолурлар ухлаб.
Мол-дунёси кўпайган дамлар
Тўй қиласи, берар кўпкари.
Тўйиб еса бўлди одамлар,
Мардлик эрур топган пиrlари.
Ўзи эга бепоён кирга,
Ҳавас билан бокурман такрор.
Кўз қисарлар бахши шоирга:
– Айт-чи, жўра, қанча қўйинг бор?

2015 йил 25 август

ВАТАНПАРВАР

Мен илғор лекторман ҳозир ғоятда,
Мени келажакка ғайратим бошлар.
Ватанпарвар бўлгай ярим соатда,
Менинг маърузамни тинглаган ёшлар.
Тонгдан савол қўяр катта набирам,
Формага ўраган миқти савлатни.
Дейди, чикишим бор, долзарб жуда ҳам,
Бобо, сўкиб беринг бирор давлатни.
Сал ўтмай киради набира қизим,
Лицейнинг олдидир, кувноқ, сухандон.
Дейди, семинарда бор муҳим сўзим,
Душман топиб беринг менга, бобожон.
Қўймас ҳеч мен каби бир кўнгли бўшни,
Ҳамсоям доим маст, юради аранг.
Дейди, ювмаймизми ўрисни, қўшни,
Ракетаси қулақ тушибди, каранг.
Хабарлар таркайди йилдиримсимон,
Ўсал ётган эмиш араб подшоси.
Қандайдир мўғулни чақибди илон,
Элга уйку бермас шулар ғавгоси.
О, сен – майдакашлик, о, эски ҳамдам,
Мени кора замин қаърига отгин.
Сенга бўлгунимча бир зум ҳамқадам,
Мени бу дунёдан майли йўқотгин.
Айтгин, ниманг қолди ўзи мукаррам,
Туну кун очгайсан ёлғон фолингни.
Ҳануз хаёлпарамаст, ҳануз биринг кам,
Билмайсан, ўзингнинг ҳасби ҳолингни.
Буюклик камарин белингга илиб,
Назар сол, тарихнинг ўнг-сўлларига.
Бир нўён Темурбек кошига келиб,
Қирқ йил киролмабди қабулларига.
Сен ҳам қалам тортиб, керак бўлса гар,
Иншо килиб юбор Ғарбни ва Шарқни.
Ҳамонки, улуғлик бўлмиш мұяссар,
Раво кўраверма ҳар кимга шарҳни.

Битта чўғни топиб, машъала дея
Айюханнос кўтармок бизга хос эмас.
Кимки Афлотундан олмиш тарбия,
Алдар Кўсани у устозим демас.
Лекин мен ушбу кун лекторман, тайин,
Эсга солманг ўтган салтанатларни.
Яхшиси, мен сизга топиб берайин,
Майда-чуйда, хар хил мамлакатларни.

2015 йил 25 август

«ОЗОДЛИК»

Озодлик дегани – эгрилик эмас,
Қилган қилмишларинг тўғрилик эмас.
Ошинг ҳалол бўлса кўчада ичгин,
Мусулмоннинг иши ўғрилик эмас.

2015 йил 26 август

ҮТГАН ТАРИХЛАР

Сўйлайн ажойиб воқеотлардан,
Азиз авлиёлар, ўтган зотлардан.
Яхлит бўшлиқ экан олам бир замон,
Яъниким, аралаш замин ва осмон.
Бўлган на тартибот, на ўй, на ният,
Таги билан йўқдир ўзи жамият.
Тўрт-бешта қароқчи юрган қўрқитиб,
Ўтган-кетгандарни талаб, хуркитиб.
Арз қиласай десалар подшолари йўқ,
Ҳатто арзигулик гадолари йўқ.
Сайраб юрар экан бир кушча хушҳол,
Сўйиб ейишганлар уни ҳам дархол.
Охир ёлвордилар йиглаб Худога,
Кулок солгин, дея бизнинг нидога.
Яратган яратди сўнгра бир давлат,
Риоя қилинг, деб конунга фақат.
Мудом эзгуликка айлангиз амал,
Балки бўлажаксиз етуқ, мукаммал.
Ох, нечоғ гўзалдир орзу ва армон,
Комил бўлолмади ва лекин Инсон.
Асло аримади ғам-ташвишлари,
Энди рухсат билан битгай ишлари.

2015 йил 26 август

ҲАЁТ ЙЎЛЛАРИДА

Икки гурух бордир асли дунёда,
Бирорининг оти Яловчилардир.
Лекин фаолликда ундан зиёда,
Иккинчисин оти Таловчилардир.
Биринчиси бўлса, туну кун ётиб,
Хожасин оёғу кетин ялади.
Иккинчиси эса, хужжат кўрсатиб,
Куппа-кундуз куни сени талайди.
Қанча фиръавнлар келиб кетмаган,
Ер юзин қақшатган қанчалар хоқон.
Ва лекин уларга кучи етмаган,
Балки киши билмас, кўллаган пинҳон.
Мен-ку ёқтириласман ғалвани асло,
Эҳтимол, ҳаётда йўқ каму кўстим.
Ҳақсизлик балосин кўрганда, аммо
Юрагим эзилиб кетади, дўстим.
Бир умр соғиниб ўтдим зиёни,
Бандидек мен унга талпиндим, бўзлаб.
Ёруғ кўрай, дедим шу тунд дунёни,
Мудхиш совукларда қолсам ҳам музлаб.

2015 йил 27 август

БҮЮК САБР

Балки инсондирсан оддий ва камтар,
Балки саркардасан – жангларда ҳодий.
Бирони яккалаб, камситсанг агар,
Лаънатлар айтурман сенга абадий.
Билиб кўй, Аллохнинг кенг даргоҳида
Шафқат бўлмагайдир кибрга асло.
Жойинг жаҳаннамнинг туби -чоҳида,
Ҳатто, Иблисга у кўрилмас раво.
Гоҳ ҳайрон коламан дунёга караб,
Тавба, деб ёкамни ушлайман бот-бот.
Бир умр маломат комида яшаб,
Ўзгариб қолмаган нечук одамзод?
Бу ҳолга чидамиш ботирлар нега,
Нега даф қилмаган ноҳақни ахир?
Наҳотки, эзгулик қолган беэга,
Наҳот, тириклиknинг ҳамрохи таҳкир?
Англадик, раҳм этиб ўзи Худойим,
Аршларга кўтарди олий кадрни.
Кўллаб турсин дея ишончин доим,
Бизларга ўргатди буюк сабрни.

2015 йил 29 август

БАХШИЁНА

Шоир Усмон А

Усмон шоир, ёш бўлсанг ҳам
Кўллаб юбор,
Бахшиёна шеърга мени
Йўллаб юбор.
Бу дунёда нима кўпдир –
Ташбих кўпдир,
Ажабтовур образларни
Мўллаб юбор.
Баъзи бирор, сену менга
Кумсан дейди,
Мен гапирай, ўтирабер,
Жимсан дейди.
Устозни-ку назар-писанд
Қилмас улар,
Ўрни келса, отасига
Кимсан, дейди.
Йўлда ногоҳ учраб қолса
Бирор раҳбар,
Содик итдай эргашади
Балхга қадар.
Керак бўлса, кузатади
Ҳаммомгача,
Тиз чўкади, буйругини
Берса агар.
Бой зотини кўрганда-ку
Учар хуши,
Қолиб кетар қариндошу
Тенгу тўши.
Дунё топган тентак каби
Кувонади,
Сарқитидан кўз узолмас
Кўнгил куши.
Шоирман, деб чиққанларнинг
Ярми пўкдир,

Хўрозчадай қичқиради,
Қорни тўқдир.
Рамазонда равган айтган
Болалардан,
Ўлай агар, тирноқча ҳам
Фарки йўқдир.
Бир мактабда ҳаммамиз ҳам
Сабоқ олдик,
Ёлғон-яшик мактобларни
Ишга солдик.
Во ажабо, илжайишиб,
Тиржайишиб,
Ўзимиз ҳам ўшаларга
Ўхшаб қолдик.
Усмон шоир, умрим ўтди,
Энди нстай,
Пайти келди, пушаймоним
Баён этай.
Энг яхшиси, Бойсун тоғдан
Бирор ғор топ,
Чоригимни судраб унга
Кириб кетай.

2015 йил 30 август

АВГУСТ

Беармон суздим мен уммон бағрида,
Зериккан чогимда набиралар дўст.
Олис Амриқонинг чет бир шаҳрида,
Хайр-хўш қиласман сен билан, Август.
Мевалар гарқ пишган юртимда ҳозир,
Кундуз жазирама, салқиндир тунлар.
Ишкомлар ҳосилин кўтаргай базур,
Тугаб кетгандир ҳам гурвак қовунлар.
Мен бугун мусоғир, саргашта сайёх,
Балки кумлокларга сингмиш сўзларим.
Сен ҳам соғиндингми, эй она даргоҳ,
Мени кутгайсизми, хумор кўзларим.
Ватандан йирокда кечди кўп дамлар,
Байтларим ўхшади кўприкларимга.
Дўрмон боғларида тоза шабнамлар,
Кўниб турган каби киприкларимга.
Мана, оқшом тушди уммонга аста,
Олис самоларда юлдузлар бодрок.
Шундок жўш уради Жайхун ҳам пастда,
Саҳро кўйнига ҳам тун чўкар шундок.
Рахмат, қўймадинг сен мени толдириб,
Август, ҳали сенга шеърлар битурман.
Қалбимнинг бир қисмин бунда қолдириб,
Юртга сиҳатимни олиб кетурман.

2015 йил август

УММОН БҮЙИДАГИ ЎЙЛАР

Уммон соҳилида кезаман бедор,
Тонг қолиб Тангрининг мўъжизасига.
Кулогим тутаман такрор ва такрор,
Ҳаётнинг абадий, ўлмас сасига.

Эзгу дийдор учун айтаман раҳмат,
Мавжларга қўшилиб кетади сўзим.
Тутган бир қўлимдан куёвим Аҳмад,
Бир қўлимдан эса Мавлуда қизим.

Шукурлар дейману кўзим ёшлайман,
Жажжи набиралар меҳрига қона.
Ирим, деб уммонга танга ташлайман,
Зора, қайтиб келсам сен томон яна.

Менинг кўз ўнгимдан ҳар лаҳза, ҳар дам
Асло кетган эмас юртим жамоли.
Узок бу уммонда сузиб юрсам ҳам,
Юзимга урилди гўё шамоли.

Ҳамиша ўзингдан олдда бўл, Инсон,
Бу дунё барчага баробар, билгил.
Тепангда турган шу думалоқ осмон,
Шарқда ҳам мавжуддир, тасаввур қилгил.

Аллоҳ даргоҳига рухсатин бериб,
Таклиф этилсайди жами одамзод.
Бошқалар қатори кўксини кериб,
Ўзбек ҳам юрарди мамнун ҳамда шод.

Худо яратмаган сарҳадлар ясаб,
Бандаси орттиргай ўзига малол.
У юксак бўлмади тоғларга ўхшаб,
Кенг ҳам бўлолмади уммонлар мисол.

Ўзга маъволарга келдим мен нечун,
Бетона жойларга меҳримни сочиб.
Олис йўллар босдим сиҳатим учун,
Балки ғавғолардан нарига қочиб.

Бир мантиқ ҳаётда учрайди бирок,
Қошида милёнлар ўйга толгайдир.
Ёмонлик тилаган яшайди узок,
Яхшилик қилганлар ночор қолгайдир.

Кўшнининг мушуги эринмай асло,
Бизнинг ертўлада овлайди сичқон.
Ҳозирча туш менга мансубдир, аммо,
У ҳам қўлга тушгай, топсалар имкон.

Афсуслар чекаман Маҳшаргача то,
Унутдим ўз арким кўнгурасини.
Нима деяримни билмасдан ҳатто
Чалдим бирорларнинг дўмбирасини.

Бугун ҳеч кимсага келтирмас шараф
Ясама шухрату сохта савлатлар.
Лекин иймон келтир тегрангга караб,
Бордир буюк зотлар, улуғ давлатлар.

Жаноб Расулуллоҳ айлаб марҳамат,
Чакирмиш умматин бардош, сабрга.
Дедилар, ўтганни қарғаманг минбаъд,
Тегманг улар ётган гўрга – қабрга.

Мени-ку тириклай маҳв этди улар,
Ҳатто бездирилар буткул оламдан.
Бундай қабоҳатдан тоғлар ҳам қулар,
Денгизлар шўр тортар бундай аламдан.

Қирғиј учиб юрса ҳовлинг узра гар,
Товуқда қоларми бирорта жўжа.
Юртни таладилар неча- неча ғар,
Неча қорача-ю, неча бир хўжа.

Менга ажабланиб қарама, болам,
Ҳамроҳинг бўйолсин бардош ва токат.
Мен балки кексайиб, чарчаган одам,
Холислик излаган қуйчиман фақат.

Топсам эзгуликни чулғади сурур,
Баробар туюлди ёзим ва қишим.
Адолат қалбимга баҳш этди хузур,
Бошқа юмуш билан йўқ зарра ишим.

Мудом ҳәёлимда у қутлуғ аждод,
Муборак тафтлари қуёшлар қадар.
Магарким, уларга эканман авлод,
Нега йўқолайн номсиз ва бадар?

Зурёдим эрурсан ўзинг, набирам,
Олгин юлдузларни қўлингни чўзиб.
Ахир қоним жўшар танингда шу дам,
Нега сен кетмассан мендан ҳам ўзиб.

Бир умр курашдик орзулар учун,
Ҳавойи сўз айтиб, ўртама жонни.
Дунё карвонининг бошида бир кун
Кўрсам старлидир Ўзбекистонни.

2015 йил 1 сентябрь

ТОР ЭТИК

Хатто майда-чуйдага
Килолсин ақлинг бовар,
Хаётда яхши-ёмон
Юрмас асло баробар.

Гар этигинг тор бўлиб,
Оёғингни кисганда,
Дунёнинг кенглигидан
Нима фойда, биродар.

2015 йил 2 сентябрь

САЙЁХЛАР

Кеча хитой эдинг,
Бугун-чи япон,
Эртага ҳиндусан
Ва ёки цейлон.
Кафтгирни қўлга ол,
Қани, ош пишир,
Бир кун ўзбек бўлиб
Тургайсан, ўғлон.

2015 йил 2 сентябрь

ҚАЙМОҚ

Техасдек иқлими
Қайноқ йўқ экан,
Шунданми, айик йўқ –
Маймоқ йўқ экан.
Жаннатга ўхшайди
Манзилим, лекин
Сигир кўп экану
Қаймоқ йўқ экан.

2015 йил 2 сентябрь

ЁЛҒИЗЛИК

Афсус, ўтиб кетди
Умр муваққат,
Дунёда бир ўзинг
Қолдинг сен факат.

Демишлар, ёлғизнинг
Ёри Худодир,
Дўстдан муҳаббат кут,
Душмандан шафқат.

2015 йил 2 сентябрь

КУЗ ТАШРИФИ

Қайдадир самода ўқилар баёт,
Кулоғим тутаман сирли овозга.
Кўрдим, ўн йил олдин ўтиб кетган зот
Келди Тиллашайхга – жума намозга.

Айни куз, боғларнинг пишган меваси,
Чумоли сафига ташлайман разм.
Олма туршагининг бордир эгаси,
Қари ажиналар қилурлар базм.

Порлаб кўринади Кутбда юлдуз,
Осмон ҳам қорамтири – ранги аслидир.
Сарик чакмон кийган Хизр каби куз,
Чиндан у донишманд руҳлар фаслидир.

Афсус, баҳорларим ўтдилар кетиб,
Терга ботганича қолди саратон.
Буюк томошанинг сўнггини кутиб,
Фасллар оралаб кездим саргардон.

Нимани изладим кундуздир, тундир,
Барча кўрганларим наҳотки абас.
Шамолни ғорларга қамаш мумкинdir,
Қайта олинмагай “пuf” деган нафас.

Ибтидо бор экан бордир интиҳо,
Чигал ҳисларингга куз бергай барҳам.
Балки ўн йил ўтар, юз йилдир, аммо
Жума намозига келурман мен ҳам.

2015 йил 2 сентябрь

ҲАЁТ СИНОВЛАРИ

Менга кибр билан ташлайсан назар,
Сенинг кўнглинг бутун, меники ярим.
Розийдим, дардимни сўрасанг агар,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

Мен ҳам азиз эдим, инсон фарзанди,
Бир вақтлар ҳалқимнинг эрка дилбанди.
Лекин қисқа бўлди тақдир писанди,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

Билурман, этмассан номим ҳимоя,
Чунки ўзга эрур қалбингда ғоя.
Тулпоринг солмасин устимга соя,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

Афсус, ер юзида оз эмас бизлар,
Махқум бечоралар, сўлиган юзлар.
Эшиги тиқ этса қарап бу кўзлар,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

Хасталик енгмоқда пинҳону ошкор,
Шукурким, қайдадир халоскорлар бор.
Уятдир, қолмаса номус билан ор,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

Ишонгум, бизларга раҳм этур Аллоҳ,
Ҳаётнинг бағрига қайтурмиз, валлоҳ.
Бегона бўлслайдинг чекмас эдим оҳ,
Сени қандоқ севай, айтгин, жигарим.

2015 йил 3 сентябрь

МАСЬУЛЛАР

Ерда тарақкиёт авжига минди,
Эга топилгайдир ҳар қандай корга.
Аввал битта қассоб етарди, энди
Үнта қассоб бордир битта қўчкорга.

Илгари замонлар довруғи баланд,
Бир баҳши яшарди овулда голиб.
Бугун катта-кичик ижод билан банд,
Куйлар, халаҷўпни қўлига олиб.

Қачондир каттакон маҳалла-кўйни,
Уддалаб келарди ёлғиз оқсоқол.
Ҳозир рота бўлиб бошқарар тўйни,
Басдир, ёдда қолган уч-тўртта мақол.

Гапларим киноя, пичингдан йироқ,
Бу – янги асрнинг мутойибаси.
Масъуллар янада бўлсалар кўпроқ,
Шаклланиб борар халқ тоифаси.

Гўдаклар ўзини посбон дейди чўнг,
Ўйинчоқ милтиғин отиб толмайди.
Ҳамма кўриқчига айлангандан сўнг,
Кўриқланадиган нарса қолмайди.

Хўш, ундан кейин-чи? Юз берар не ҳол?
Яна мажлис килиб, йўриқлашади.
Вазифа кўриниб турибди яққол:
Энди бир-бирларин қўриқлашади.

2015 йил 3 сентябрь

УЧИНЧИ ЙЎЛ

– Қаёққа йўл олдинг?
– Борса келарга.
– Қаёққа йўл олдинг?
– Борса келмасга.
Учинчи йўл элтар лекин қайларга?
Ўзимни оламан билмасга.

Захирага ўхшар учинчи бу йўл,
Ҳар кимса юролмас, берилмас ҳукуқ.
Бу йўлдан ботирлар қатнайди нукул,
Хоҳласа қайтади, хоҳламаса йўқ.

2015 ийл 4 сентябрь

ИЖОД САБОҚЛАРИ

Ҳаётни тизгинда бўлмайди ушлаб,
Зилзила, ёнғинлар учрайди бари.
Мушук боласини бўйнидан тишлаб,
Ҳар хил кулфатлардан қочади нари.

Ярим аср бўлмиш бу гапга, мана,
Билмайман, бирорвга нима деримни.
Лекин мушук каби излаб бошпана,
Кўтариб чопаман мен ҳам шеъримни.

Нафақага чиққан эринмас муҳбир
Ва ёки ҳаваскор синчи – талаба.
Жами бисотингни текширап бир-бир,
Кусур топа олса – катта ғалаба.

Ҳеч кимса ўйламас, сатрлар аро
Кўз ёшлар, аламлар окиб ётганин.
Бирор хаёлига келтирмас асло,
Армонлар қаърига шоир ботганин.

Асли жаҳолатдир бу ҳолнинг сири,
Ўзини ҳакам деб санайди ҳар ким.
Ойболта кўттарган Лукмондир бири,
Бири найза туттан Сукротдир, балким.

Улар осмон қадар олис ҳаётдан,
Маъно тополмайсан кўзига караб.
Дейдилар, ҳаммасин биламиз ёддан,
Сочини ўстириб юргандир Машраб.

Бу ғамсиз касларга ҳурмат нораво,
Лўттибоз мисоли сургайлар даврон.
Соқовин атарлар булбулигўё,
Салла патак бўлса – қолма ҳеч ҳайрон.

Ҳар банда ўзини ахтаргай ҳар чоқ,
Чўкинар – омадин кутиб, ҳойнаҳой.
Қудуқ қазганида шўр чикар бироқ,
Ювib кетаверар кулбасини сой.

Эзгу ният билан бошласа бир иш,
Афсуски, ғовларга дуч келар доим.
Наҳот, унга мудом ҳамроҳдир ташвиш,
Наҳот, қадамида қиёмат-қойим.

Шоир, мақтанасан ўзингча нега,
Нодонлар ичиди қилиб ифтихор.
Шеърингга мушукдай бўлолгин эга,
Машрабнинг, яхшиям, кучукчаси бор.

2015 йил 5 сентябрь

КУНДАЛИК ҲАНГОМАЛАР

Бу не кундир, атрофингга боқсанг сесин,
У ҳам керак, сен ҳам керак, мен ҳам керак.
Барчамизни даврасига тўплаб, лескин
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, бир-бирига керак ҳамма,
Бировимиз тога бўлсақ, биров амма.
Бир чойнакдан чой ичамиз, чайнаб шама,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, ўз айбини очар биров,
Қўринганга ғазабини сочар биров.
Ит қувлаган соков каби қочар биров,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, қарз олганлар қайтармайди,
Судхўрга ҳам бирорта важ айтолмайди.
Чўнтагини уриб кетар ҳар хил дайди,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, таъмагирлар келса ғолиб,
Теварагинг ўраб олар, дўстлар қолиб.
Ҳайдаб юрар сўнг олдига молдай солиб,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, мезбон қочса меҳмонидан,
Нима килсин? Тўймаган-ку ўз жонидан.
Пора деган гап чикади ош-нонидан,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, коринни ҳам тўқлаб олдинг,
Хатто, кўни-кўшиниларни йўқлаб олдинг.
Ухламасдинг, роса тўйиб ухлаб олдинг,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, ғам-ташвишлар ортда қолди,
Юрагингга умидларинг кувонч солди.
Рахбар уканг саломингга алик олди,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, осмонларинг бўлдилар соф,
Кўксинг гўё Помир тоғи ё Кўхи Коф.
Худойимдан тушган эмиш ерга инсоф,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

Бу не кундир, хурсандчилик қилгин, шоир,
Бамисоли Зухросини топган Тоҳир.
Яхши гап ҳам тарқалиби сенга доир,
Бир ўтириб ўйлайдиган одам керак.

2015 йил 6 сентябрь

ХОНАКИ ФИЛ

Йилларим ўтдилар,
Ўргандим қўлга,
Айландим сиз кўрган
Хонаки филга.

Гарчи хўжайиним
Қилтириқ, ориқ,
Жонимни сұғуриб
Олмоғи аник.

Фириб тушмасайди
Агар ёнига,
Улоктирас эдим
Ҳинд уммонига.

Қамчин ва таёқнинг
Захрин билмабсиз,
Дунёга келмабсиз,
Ҳали келмабсиз.

2015 йил 4 сентябрь

КОИНОТ

Кўм-кўк яилов, кўринмайди
Бошқа ҳеч бир зот,
Ёлларини силкитганча
Ўтлайди бўз от.

Ялтири-юлтири учиб ўтар
Капалак баъзан,
Сирли олам мана шулдир,
Шулдир коинот.

2015 йил 9 сентябрь

РОСТГЎЙЛИК

Мени лакиллатиб,
Айтаверма сўз,
Мана бу оташдир,
Мана бу-чи, муз.
Курбака эмасдир
Малика асло,
Яхшини яхши де,
Ёвузни ёвуз.

2015 йил 9 сентябрь

ТЕХАС ҲАНГОМАЛАРИДАН

Техасга боргандা икки ҳамроҳим,
Мени куни бўйи қилдилар сарсон.
Дейишар, бу жойни кўрингиз токим,
Мана бу заминдир, мана бу осмон.

Ажабо, кимнингдир шляпаси бор,
Кимлардир иштонлик, тўнлик экан-да.
Рост гап, соддалиқдан кутулмок душвор,
Жўнлик ҳамма жойда жўнлик экан-да.

2015 йил 9 сентябрь

ОРОЛ

Бир қуруқлик пайдо бўлди,
Денгизда, не ҳол?
Менини деб эълон қилди
Кимлардир дарҳол.

Охир келиб карашсалар,
Ҳеч вақо йўқдир,
Шунчаки у сузиг юрган
Кит экан, «орол».

2015 йил 9 сентябрь

АГАР СЕНСИЗ...

Куёш чиқиб чараклайди тенгсиз бу олам,
Кушлар сайрап, эсар тонгнинг шамоллари ҳам.
Бамисоли қайта бошдан туғилгай одам,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

Ой балқади, биллур кўкни шуълага чайқаб,
Ол шафақни симиради булутлар чанқаб.
Юлдузлар ҳам рақсга тушар, ненидир пайқаб,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

Битта сен, деб бу дунёда юрган мен ўзим,
Гардларингни тўтиёлар айлагай кўзим.
Исминг айтсан, садоларга тўлади сўзим,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

Мен ошиқман, меҳр кўргаз, назарга илгил,
Сендан ўзга қиблам йўқдир оламда, билгил.
Азал қасбинг раҳмдилсан, раҳмлар қилгил,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

Умид ёрким, фақат сенсан ой ва күёшим,
Махшаргача тик боколмас, эгилган бошим.
Саклан, жоним, то тутмасин кўздаги ёшим,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

Фалакларнинг саломига чиққин сен кулиб,
Бахра олсин замин, осмон шавкларга тўлиб.
Остонангда турибман мен, Абдулло бўлиб,
Агар сенсиз ўтар бўлса, онларим бекор,
Тандаги бу жоним бекор, шонларим бекор.

2015 йил 8 сентябрь

ЎТАР ДУНЁ

Ўзингни ҳар лаҳза азобга шайла,
Шунчаки пўписа эмас машаккат.
Зулмнинг борлигин эътироф айла,
Фоят кулгилидир гина, кудурат.

Арслон панжасини уриб турган дам,
Ахлоқдан дарс бериб, қилаверма дўқ.
Демакки, савиянг шулдир, эй одам,
Сенга бошқа таъриф топиб бўлмас, йўк.

Мен ҳам куйлагандим замонни тўлиб,
– Ассалом! – деб турдим, отмасидан тонг.
Босқинчи ҳаққимни олса ҳам юлиб,
Таъзим бажо айлаб, чалавердим бонг.

Дунёда энг баланд, йиқилмас дорни,
Аввал алданганга қурмоқ керак, рост.
Бўйнига олдими магар икрорни –
Мардона иш тутсин, ботирларга хос.

Кўрдим, йўл четида турарди бир чол,
Ёшу тажрибаси етган анчага.
Бажаар ишин у англатди дарҳол,
Топшириқ бераман, дейди, барчага.

Ўтмишин ўзига ростлайди Инсон,
Чингизнинг зулмидан зарра қилмас ор.
Кўзига кўринмас дарё-дарё қон,
Энди унга факат шон-шуҳрат даркор.

Ўтиб кетар экан барибир дунё,
Ёмоннинг умри ҳам ўчган нафасдир.
Мен унинг исмини билмайман, аммо
Яхши одам бўлган, десалар басдир.

2015 йил 8 сентябрь

АСР ФОЖИАСИ

(Ўтмиш эсдаликларидан)

Етмиш тўрт йил умр кўрди мудҳиш бир тузум,
Бунақаси тарихларда учрамаган ҳеч.
Гоҳ ишониб, гоҳ ишонмай эслайман ўзим,
Гап пойларди фуқароси эртадан то кеч.

Павлик деган бола буни берганди бошлаб,
Үнга бутун мамлакатда қўйғанлар ҳайкал.
Ўз отасин қулоқ, дея сотган у боллаб,
Шу тариқа, авжга мингандан жадал.

Шохлар ўтган, Ироддан то Неронга қадар,
Тулпорини сенатига сайлаган бири.
Павликчилар ҳаммасидан бўлдилар баттар,
Милён-милён бегуноҳнинг йўқ ҳатто гўри.

Боғчадаги болага ҳам, керак бўлса гар,
Гап ташишни ўргатарди хушёр энага.
Дер эдилар, бундан чиқар зўр ватанпарвар,
Инсоф сўзин, шарт бўлмаса, кўлламоқ нега?

Ишга солмиш чердақдаги капитарларни ҳам,
Миш-мишларни тарқатарди, боғлаб патига.
Динлар абас, эътиқодлар топганди барҳам,
Дарз кетганди улуғ халқнинг садоқатига.

Арслон деган сўз аслида турагар хуркитиб,
Ёвузликнинг асорати ўзидан ёмон.
Сўнгсиз таъкиб шўрликларни қўймиш қўрқитиб,
Бахтлимиз! – деб, кийқиарди тун-кун оломон.

Йиллар ўтди, бугун чиндан ўзгардинг, юртим,
Замин узра фарзандларинг фикри бор, пойдор.
Байрогингни кўзга суртиб, бош эгиб турдим,
Жаҳон тузган машваратда сенинг ўрнинг бор.

Кўрганларинг кечмиш бўлсин, энди, илоё,
Йўлларингни ёруғ килсин ўзи, каҳкашон.
Кўлин очиб, пирлар сени айлагай дуо:
Топталмасин элнинг қадри асло, ҳеч қачон.

2015 йил 11 сентябрь

БАШОРАТ

Раҳматли устозлар,
Домлаларим, Сиз,
Дорилфунундаги билим таянчи.
Қабрингиз кошида дейман чўкиб тиз:
Умрингиз якуни ғоят аянчли.

Башорат қилдингиз нималарнидир,
Уларнинг ҳеч бири топмади исбот.
Бошга кўтарардик Сизни барибир,
Чунки билмас эдик, қанақа ҳаёт.

Бизга уқтиридингиз, буткул ср юзи
Кетиб бораётир нотўғри йўлдан.
Тарихни ёритар Маркснинг сўзи,
Бошқалар баҳтини бой берган қўлдан.

Бизга уқтиридингиз, эътиқод, имон,
Кўп борса, чилимнинг тутуни, холос.
Сира дўст бўлмайди қорни тўқ инсон,
Дунёни янгилаш бизларгадир хос.

Бизга уқтиридингиз, уммон ортида,
Бир тузум ёстибли, тагидан чириб.
Охир тонг қолдингиз тарих олдида,
Айтган гапларингиз аксини кўриб.

Наҳот, ўйин эди инсон тақдири,
Наҳот, ўтган умр таваккал яккаш.

Наҳот, жаҳолатдир бу ҳолнинг сири,
Колди бўйнингизда башарни алдаш.

Рахматли устозлар,
Домлаларим, Сиз,
Аччик қисматингиз ибратдир бирок.
Узр сўрамоқлик шарт экан сўзсиз,
Башоратдан аввал, фолдан олдинроқ.

2015 йил 12 сентябрь

ЎҒРИЛАР ҲАҚИДА БАЛЛАДА

Гўзал ҳислар тухфа бўлмиш бизга баробар,
Уйимизни бозагаймиз бериб оро, зеб.
Бошқаларни камситмагин асло, биродар,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Энг аввало, ўғриликни кўяр жойига,
Хумчаларни тўлдиради илик мойига.
Сўнг жўнайди майшатга – тоғнинг пойига,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

У албатта ўйлаб кўрап ҳамма ёғини,
Май ичишга топар ҳатто бош чаноғини.
Отарчилар ўраб олар сўлу соғини,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Сулувларни қадрлайди бу қавм хушхол,
Кўзи тушса, қўргонига келтиргай дархол.
Қийшик жойи бўлса агар босгайдир дазмол,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Акли бутун, яхши билгай недир гунохи,
Юрагини тилкалайди гўдаклар охи.
Ажаб ҳолдир, шоирларга тегмайди гохи,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир деб.

Зўрлари бор, мардман дея кўкрагин керар,
Дуч келганни олабермай, яхшисин терар.
Уй эгаси касал бўлса, дорисин берар,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Моданинг у олдидадир, кийинар башанг,
Эгнидаги лиbosлари талашади ранг.
Ўла қолса, туфлисига қўндиrmайди чанг,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Ҳар жойда ҳам иш вақти бор, беш-олти соат,
Хизматчилар шунга аранг қилгайлар тоқат.
Фақат ўғри юмушидан топгайдир роҳат,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Барча соҳа олға қараб кетмоқда борҳо,
Томни тешиш шарт эмасдир энди мутлақо.
Қўйсанг басдир керак жойда ўхшатиб имзо,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

Ўйлаб боқсам, кўп нарсанинг эгаси шулар,
Буюк-буюк шаҳарларда яшайди улар.
Ўғри деб кўр, ўша куни паймонанг тўлар,
Ким айтади, ўғриларнинг қалби йўқдир, деб.

2015 йил 13 сентябрь

МАСЛАХАТ

Шоир укам Алишерга

Ишинг сира юришмайди, Алишер Назар,
Ҳолбуки, сен яхши шоир, тўғри сўз инсон.
Ташхисингни қўйиб берай, хоҳласанг агар,
Хушомадни билмагайсан, бу – катта нуқсон.

Лекин уни ўргатувчи йўқ бирор мактаб,
Бехабарсан оддийгина ишлардан, аттанг.
Биринчидан, рухсат олмай айта кўрма гап,
Иккинчидан, хўжайининг маънавий отанг.

Тонгда бориб идорага, йўлини пойла,
Чунки ўзинг очмоғинг шарт эшикни ахир.
Ёрдамчисин алдаб-сулдаб, бартараф айла,
Таъзим килиб туравер сўнг, мисоли факир.

Эртаси кун етказ унга кўрган тушингни:
Куёш билан чиқканмишсиз кўкка баробар.
Аста-секин тутиб олгин, укам, ўзингни,
Энди содиқ хизматчисан, ҳатто биродар.

Ходимларни текширишар баъзан атайин,
Сен ҳақингда гап бошлиса хўжайн ногоҳ.
Сира-сира паст тушмагин, дегил, нетайин
Сизга хизмат қилиш учун жўнатган Аллоҳ.

Қарабсан-ки, обрў энди бормоқда ошиб,
Номинг атроф-теваракка танилди анча.
Котиба ҳам кўрганида қолади шошиб,
Хўжайнинг одами, деб ҳайикар барча.

Уйингизга бозор қилиб бордим, деб айтма,
Уйимизга ўтдим, дегил, бозорча қилиб.
Камтарлик ҳам иш беради энг нозик пайтда,
Шукур, деб кўй, шляпасин илгакка илиб.

Ҳаёт жуда катта уммон, билмайди сарҳад,
Шу жумладан, хушомаднинг йўқ учи-кети.
Ушбу гапдан хўжайининг қувонар беҳад:
Сизнидек хуролмайди қўшнининг ити!

Мана, охир стиб келдинг улуғ маррага,
Босиб ўтган шонли йўлинг зафарга далил.
Мақтовларни оширгину милсан каррага,
Бошқаларни ёмонлашни бошлайвер дадил.

Маслаҳатим кимларгадир ёқмас муқаррар,
Лескин ёз, деб қистайвсрар тажриба мени.
Хўжайининг нафақага кетса ҳам агар,
Ҳеч шубҳасиз, колдиради ўрнига сени.

2015 йил 15 сентябрь

ВАТАН

Ватан қадрин белгиламас олтин ё олмос,
Уни бирор сотолмас ё сотиб ололмас.
Кунчикарда Худойимнинг олий мақоми
Кунботарга борганингда пасайиб қолмас.

2015 йил 16 сентябрь

ХАЛҚ

Халқ гоҳида толиб эрур, гоҳ устоз даҳо,
Бир карасанг, бешикдаги гўдакдир ҳатто.
Боболаринг бобоси ҳам унга авлоддир,
Ибтидони билмайди у, билмас интиҳо.

2015 йил 16 сентябрь

ШАЙТОН

Сен дарёга чўмилгани боргандинг, Инсон,
Сувдан чиқсанг, йўқолибди кўйлак ва иштон.
Либосингни излаб тағин овора бўлма,
Аллақачон олиб кетди уларни Шайтон.

2015 йил 16 сентябрь

МАНГУ ПАНОХ

Озроккина меҳр бергил,
Бизларга, Аллоҳ,
Озроқкина шафқат ҳам бер,
Қодир Худойим.
Ер юзини қоплаб борар
Фақат оҳу воҳ,
Ҳамма жойда бамисоли
Қиёмат-қойим.

Ошёнига яқин келмас
Кушлар ҳам асло,
Дараҳтини чирмаб олса
Агарда илон.
Уясига қадам босмас
Бўрилар ҳатто,
Агар сезса шу атрофда
Борлигин қопқон.

Инсон ахир Инсон эрур,
Яширмок нега,
Кун кўрар у хонадонин
Ҳолига караб.
Агар бир кун мушук каби
Қолса безга,
Юрмас ахир нола чекиб,
Эшикни тирнаб.

Фарзандлардан буюрмаса
Фожиадир бу,
Ота энди ўз-ўзига
Қилгай маломат.
Бир замонлар қартайганда
Падарин, ёху,
Форга элтиб ташлаганлар,
Қандоқ жаҳолат!

Қадрдонлар ажраб кетар,
Бирдан, ногаҳон.
Айри тушар балки машъум
Манфаат сабаб.
Бундай чоғда одам кимга
Сүянсин нолон,
Наҳот, дўстлик рӯё эрур,
Кечиргин, ё Раб.

Қашқирларнинг тўдасида
Қолса бирор гар,
Ким ҳимоя қилас эди
Уни шу фурсат.
Бир ожизга беришмаса
Мадад муқаррар,
Ғолибман деб бонг ургайдир
Ёвузлик албат.

Кўз ташлайман олис ўтмиш
Қаърига гоҳо,
Тарих мудом ботирларнинг
Ёнини олган.
Енгиб чиқсан курашларда
Алпомиш борҳо,
Прометей ўт-оловни
Сақлаб қололган.

Парвардигор, сен бандангни
Қилдинг ҳимоят,

Яна ўзинг муруватлар
Айлагил эҳсон.
Одамзодга эзгуликни
Қайтиб бер фактат,
Ёлғиз сенинг паноҳингда
Бахт топгай Инсон.

2015 йил 18 сентябрь

КИЙИК ОВИ

Тонгда овчи сайдга чиқди,
Деганча, “Ё, Ҳак!”
Бир кийикни таъкиб этди
Қисганча тоққа.
Ўқи тегди ўлжасининг
Қулоғига нақ,
Иккинчиси теккан эди
Айнан туёққа.

Овчи ростдан тушган эди
Ўлжа кетига,
Эринмасдан қараб чиқди
Яқин-йироқни.
Кийик эса, ола қол, деб
Йўлнинг четига,
Ташлаб кетмиш бир қулоғу
Битта туёқни.

2015 йил 18 сентябрь

БАЛИҚЧИЛАР

Балиқ овлайдиган
Улкан кема-ю,
Ҳаваскор балиқчи
Турарди қатор.

Бундай пайт ҳаммада
Ягона орзу,
Ишлари юришиб
Омад бўлса ёр.

Вакт ўтди, назар сол
Яна бу ёқка,
Томоша айлагил,
Бўлиб ҳангуд манг.
Ксманинг тўрлари
Тўлмиш чавокқа,
Ва лескин ҳаваскор
Тутганди наҳанг.

2015 йил 18 сентябрь

НОДОНЛАР ҲАҚИДА БАЛЛАДА

Қайдадир юз берса бирор фалокат,
Тушар таҳликага жамики ҳайвон.
Мухбир снгамиз, деб жар солар албат,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Амир қушбегининг кетига тепди,
Шу зум Петербургни оламан, дебди.
Шаксиз у – бскорнинг бештасин сбди,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Зилзила Тошкентнинг ярмини бузса,
Кимдир ўша куни ёзганмиш кисса.
Ҳис эт, фожиадан чикаргин хисса,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Ер юзин забт этган улар чинакам,
Ё довдир, ё лофчи ёки муттаҳам,
Чопиб чиқаман дер Эверестга ҳам,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Пайт келиб, қасамлар ичади ҳатто,
Ўзининг фойдасин унумтас аммо.
Тинмайди, дўзахга тушгунича то,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Турфа форумларда катнашар баъзан,
Уни юборганмиш гўёки Ватан.
Тугатар, қўлига тушса илму фан,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Худойим, ҳамиша ҳолимизга бок,
Сенинг панохингда яшайлик узок.
Таъмагир ҳукмига топширма бирок,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Тарихда ўтгандир ботирлар бисёр,
Неча саркарда-ю шохлар пурвикор.
Авлис зотларнинг назари ҳам бор,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Инсон боласига хушёрлик одат,
Юртига киритмас ёвларни минбаъд.
Токи, бошланмасин қирғин ва офат,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

Балки унинг даври эмасдир мангур,
Лекин яшаб келар тинч ва бекайгу.
Бир кун тупутика тойиб ўлар у,
Бундан фақатгина қўрқмайди нодон.

2015 йил 20 сентябрь

МУАЗЗАМЛИК

Улуг дарё билан кўйсанг баробар,
Айтилмас, мана бу муаззам арик.
Бахайбат фил турса ёнида агар,
Муаззам чумоли дейилмас, аник.

Муаззам шоирдир Фирдавсий ҳамон,
“Шоҳнома” оламда тенги йўқдир, бас.
Қанчалик чиройли бўлмасин дўкон,
Колизей сингари муаззам эмас.

Магар чиқиб қолса бирор ҳаваскор,
Муаззам даҳо, деб ёзар хабарчи.
Ёлғоннинг наҳотки жозибаси бор,
Чойхона паловга қўйилмас жарчи.

Ўзбек мухтоҷ эмас ўтрикка, аммо
Жаҳон минбарида ўқий олур дарс.
Киминг бор, деганда бирордан асло
Буюк инсонларни олмагаймиз қарз.

Хаёл суриш яхши болага ўхшаб,
Орзу ярашади кекса-ю ёшга.
Ўзини муаззам дейиш бошқа гап,
Муаззам бўлмокқа интилиш бошқа.

2015 йил 21 сентябрь

КОШКИ

Ёшларга

Сен ёшсан, эртанги қунингга боқай,
Дарё кеч, сахро кез, довонлар ошки,
Қараб юрар эдим ортимга токай,
Сенинг камолингни кўрсайдим, кошки.

Афсус, равон эмас бу мубҳам йўллар,
Ҳар бир қадамингда шунчалар тошки,
Топтаб ташлангандир ўнг билан сўллар,
Сенинг камолингни кўрсайдим, кошки.

Истеъдод олдида паст тушар осмон,
Коинот ўз сирин айлагай фошки,
Юксак парвозингга келтиргум имон,
Сенинг камолингни кўрсайдим, кошки.

Олдда кутиб турар давраи сарвар,
Тафаккур то абад кўз билан қошки,
Зора шонинг чикса боболар қадар,
Сенинг камолингни кўрсайдим, кошки.

Инсон дастидадир ғов ҳам, сийлов ҳам,
Ахли диёнатта ул ўзи бошки,
Яратган кўлласин ҳар нафас, ҳар дам,
Сенинг камолингни кўрсайдим, кошки.

2015 йил 21 сентябрь

ТОЙЧОҚ ВА ЎҒЛОН

Тойчоғингни авайлагин,
Азиз йилқибон,
У тулпорга айланади,
Вакт ўтиб ҳали.
Минглаб одам оёғига
Қалқар бегумон,
Майдонларда келбатини
Кўрган маҳали.

Ота, сен ҳам дуолар қил
Ўғлонинг учун,
Боланг балки ўспириндир,
Балки жуда ёш.
Эҳтимол, у юрт сўрайди,
Улғайиб бир кун,
Валлоҳ, сенинг ўзингга ҳам
Бўлгусидир бош.

2015 йил 23 сентябрь

КИЙИК ВА ТОШБАҚА

Тирикликнинг сирлари кўп,
Кузатсанг агар,
Тоқат билмас, бу дунёга
Келганда инсон.
Бешикда ҳам тинч ётмайди,
Фоятда ўжар,
Кийик каби сакрайди сўнг,
Толмас, чопағон.

Йиллар ўтиб, охирлайди
Фоний бу дунё,
Инсон учун жаннатлардан
Асло кам эмас.

У дунё гар чорлаб қолса,
Эшиитмас гүёс,
Тошбақадек имиллайди,
Боргиси келмас.

2015 йил 23сентябрь

ИНСОН ШАРАФИ

Эскирган ковушни ёки жандани
Қайга ташласанг ҳам, нима фарқи бор.
Тупрокка жо бўлган мархум бандани
Мармартош маҳлиё этмоғи душвор.

Юксак сағана-ю безаклар бари
Азадор бир зотнинг ҳиммати, холос.
Балҳда қаровсиздир Беруний қабри,
Бу айни нодонлик жаҳолатга хос.

Замин фарзандидир, шубҳасиз, Инсон,
Фоялар меваси эмасдир асло.
Ғаними чоҳ қазса унга ҳар бир он,
Дўстлари бошига кўтаргай аммо.

Ва лекин холислик мудом омонат,
Ўзини ҳакам дер салла, бесалла.
Бандаси Аллоҳга ёлворар фақат,
Худога солдим, деб айтар баралла.

Нозим Рус срида жой топди мангу,
Аммо сатрлари ҳад билмай яшар.
Энг аввал, дунёнинг шоиридир у,
Сўнгра сиёсатчи, билиб қўй, башар.

Оlamda дахлсиз бир мантиқ мавжуд,
Унга даф қилолмас вақту замона.
Бироннинг хочи бор, бирорда-чи бут,
Лекин Яратганга бари парвона.

Миллат деганлари бир дарахтсимон,
Илдизи заминнинг қаърига етган.
Кишилик бошига тушган хар тўфон,
Унинг ҳам бутогин синдириб кетган.

Инсонга икки ҳис доимо ҳамдам,
Бири – Отамакон, бириси – Дунё.
Баъзан ўзи чиққан тепани одам
Хисоблаб юради олам, деб гўё.

Гарчи ер юзида кўп эрур жонзот,
Турларин санаб ҳам бўлмас, эҳтимол.
Тарихни яратар факат Одамзод,
Тафаккур уйининг меъмори мисол.

Бу туйғу менинг ҳам умримда ғолиб,
Йўқолмас, сувга от, ташла ўтларга.
Ватан тупроғидан бир сиқим олиб,
Кейин боражакман ўзга юртларга.

2015 йил 24 сентябрь

МЎМИЁ

Ажиб ҳол юз бергай,
Тириклай туриб,
Мўмиё нусхамни яраттирсам гар.
Амал кресломда ўша ўтириб,
Бир кун иш юритса, оқшомга қадар.

Арзагўй дод солиб келса, барибир,
Мендан садо чиқмас, сўзлайди ўзи.
Ёрдамчим тушунмас, англамас, не сир,
Чунки тик бокмаган ҳеч қачон кўзи.

Эҳтимол, бекорчи қулоқни излаб,
Олдингга бир олим киргай шу куни.

Узун маъruzасин ўқийди бўзлаб,
Жимгина тинглайди мўмиё уни.

Кассир қиз кутишдан чарчади охир,
Тирқишдан мўралар сенга атайин.
Сўнгра бош чайқайди: – Иши кўп оғир,
Қорайиб кетибди шўрлик хўжайн.

– Тепадан сўрашди! – дейди ногаҳон
Котиба эшиқдан бокқанча киё.
Мўъжиза юз берар хонада шу он:
Жонланиб кетади бирдан мўмиё.

2015 йил 27сентябрь

ШИКОЯТЧИ ҲАНГОМАСИ

У миршабхонага қиласар қўнғироқ:
– Жиноят юз берди, чорасин кўринг.
Ўзим санаб чикдим эрта тонгданоқ,
Битта товуғим йўқ, топтириб беринг.

Ишлаган одамнинг иши кўп, мана
Товуқ масаласи очиқдир ҳамон.
Ҳафта ҳам ўтмасдан, сим қоқар яна:
– Итим ғойиб бўлди, нетай, миршабжон.

У шеърлар тўкирди отарчи учун,
– Талантинг йўқ, – дебди юзига биров.
– Оҳ, менинг талантим йўқолди бугун!
Ўша идорага сим қоқар дарров.

Кимлардир уни деб доим овора,
У ҳам чарчамасди, билмасди тиним.
Бир кун ўзи келди: – Тез кўринг чора,
“Сенинг аклинг йўқ”, деб айтди хотиним.

Кўринмай кетди у, нечук ахволи?
Миршаблар йўқлашди, ўйларга толиб.
– Дунёдан ўтдилар, – деди аёли,
Қаранг, энди ўзи қолмиш йўқолиб.

2015 йил 27сентябрь

РАНГ-БАРАНГЛИК

Заминга баробар кулфати, баҳти,
Мажнунтол ёнида заққум дараҳти.

Саҳролар белибос, ўрмонлар башанг,
Делфиннинг ҳамрохи одамхўр наҳанг.

Шодлик бир томонда, бир томонда ғам,
Икки хил балодир сув билан ўт ҳам.

Лекин қозонда сув, тагида чўғдир,
Бирови бўлмаса таом ҳам йўқдир.

Яхшилар бор жойда ёмон ҳам мавжуд,
Бу – қадим боболар қолдирган ўгит.

Мен ҳам ўз фикримни айтай якунда:
Қайсига мансубсан – ҳамма гап шунда!

2015 йил 27сентябрь

ТЕНГЛИК

Қачон бойваччалар бу ҳолни англар:
Рақиби бўлолмас ахволи танглар.
Арслон чикмас сира сичқон овига,
Унга ярашади фил билан жанглар.

2015 йил 27сентябрь

ЁР ВА АҒЁР

– Шеър кимга аталган? – сўрайсан такрор,
Жавобим мана бу, унутма зинхор:
– Қара, рўпарангда турибди борлик,
У сенга ёр эрур ва ёки ағёр.

2015 йил 27сентябрь

МАРДИКОР

Бажаргин ўзингга мансуб юмушни,
Овчи ҳам ўлжасин бир ўзи овлар.
Агар ёқтирмаса қандайдир ишни,
Мардикор ёллайди баъзи бировлар.

Эҳтимол, ҳашардир, шанбаликдир ё,
Махалланг чорлайди – ёрдаминг даркор.
Бундай муаммодан кўрқмагин асло,
Ҳамёнинг бор экан – мардикор тайёр.

Ўқишига кирмокчи фарзанд бесавод,
Унга сувдек зарур баҳолар – баллар.
Ота чорасини топар шу заҳот,
Билағон болани мардикор ёллар.

Пайдо бўлган эмас бу одат дарров,
Шохлар ҳам ишлаттан қиёфадошин.
Келинга топилар мардикор күёв,
Тўйида ўтирас эгтанча бошин.

Бандага раҳм этсин Аллоҳнинг ўзи,
Қандоқ ҳукм қилас – унда ихтиёр.
Марҳумнинг бўлмаса ўғил ё кизи,
Ё тавба, мардикор йигичилар бор.

Мададсиз қолганда инсон боласи,
Кўллаган зотларга минг бора раҳмат.
Савобни маҳв этар таъма балоси,
Бехуда кетмагай чекилган заҳмат.

Ҳеч кимнинг кўргонин босмасин хатар,
Ҳатто зор қолмасин ҳамсоясига.
Ватаннинг бошига иш тушса агар,
Мардикор боргайми ҳимоясига.

2015 йил 2 октябрь

ТАҚДИР ТУХФАЛАРИ

Сендан ризк сўрадим ҳамиша, тақдир,
Бойлик ўтинаидим лекин муҳташам.
Ол, дея бутун нон юбординг, шукур,
Балки бошқалардан айламадинг кам.
Сендан дўст сўрадим, ёлвориб яна,
Тўғригўй ҳамроҳлар дуч келди, қуллук.
Улар ҳам мен каби юрибди, ана,
Чайқов бозорингга киргилари йўқ.
Сендан саломатлик сўрадим, тақдир,
Ахир ҳар кимсага мукофотдир бу.
Тўрт мучанг соғ бўлса, шу ўзи баҳтдир,
Қариган чоғингда етар күш уйқу.
Ғаним юборгин, деб ким айтар сенга,
Эси бор ҳар banda бу гапдан қулар.
Негадир, бир тўпин жўнатдинг менга,
Сигмай қолганниди ҳовлингга улар.
Барибир, лутфингдан розиман мен ҳам,
Қайларга бораардим тақдирсиз-сенсиз.
Энг аввал, онадан туғилганим дам,
Ватан ато этдинг, қадим ва тенгсиз.
Сенинг битта номинг, эҳтимол, қисмат,
Хато қилган бўлсак, бизлардан қўрма.
Тепангда Эгам бор, шошилма факат,
Умрни ўзингча қискартиб юрма.

2015 йил 4 октябрь

ЮПАНЧ

Паймона жом эрур,
Бир кун тўлғувси,
Кимки туғилибди –
Охир ўлғувси.
Хозирча тирикман,
Йиглама, болам,
Ҳали кўз ёшларинг
Керак бўлғувси.

2015 йил 10 октябрь

АРМОН

Хайр, Атлантика,
Хайр, эй уммон,
Сендан айро тушмоқ
Гумондир, гумон.
Менинг ҳам қалбимда
Бир уммоним бор,
Фақат, унинг номи
Армондир, армон.

2015 йил 10 октябрь

ЗИНАЛАР

Дедилар: – Кўкларга қилурсан парвоз,
Биринчи зина бу, чикқин, сеники.
Шу заҳот атрофдан тарагди овоз:
– Бу зина меники, зина меники.
Ўрлаб боравердинг тепага ўқтам,
Бундайин маррага етишгай озлар.
Лекин эшитилиб турди дам-бадам,
Бу зина меники, деган овозлар.
Энг юксак пояга чиқолдинг у кун,
Уҳ тортдинг, сочингга қировлар инган.
Во ажаб, ўчганди энди турфа ун,
Меникидир, деган овозлар тинган.
Бироқ кимларнингдир имкони бисёр,
Ҳаттоки, омадни айлаб олгай қул.
Умрида машаққат чекмаган бир бор,
Чунки зиналари бошкадир буткул.
Сени ҳам қайдадир англашар, балким,
Орттирган тажрибанг бехуда кетмас.
Пастда бўлсанг агар, топтайди ҳар ким,
Баландликда турсанг – кўллари етмас.

2015 йил 11 октябрь

ЙЎҚОЛГАН БЎРИ

Ҳайвонот боғидан

Йўқолди бўри,
Шу заҳот эфирда
Берилди эълон:
– Бўри қочиб кетган,
Жайдари тури,
Тутиб келтирганга
Мукофот фалон.
Бўри-ку топилди

Ва лекин бу иш,
Ташаббус сингари
Кўрсатди кучин.
Ҳануз давом этар
Бўри топшириш,
Албатта, айтилган
Мукофот учун.

2015 йил 11 октябрь

“ИККИЧИ” БОЛА

Физикадан “икки” олиб,
Бола қайтди мактабдан,
Остонада туриб деди
Отасига дафъатан:
– Отажоним, хафа бўлманг,
Ахир бизга омад ёр,
“Икки” олсам олибман-да,
Беруний бобомиз бор.
Энди тилдан “икки” олиб
Қайтди бола мактабдан,
Отасига яна деди
Остонадан ўтмасдан:
– Отажоним, хафа бўлманг,
Ахир бизга омад ёр,
“Икки” олсам олибман-да,
Навоий бобомиз бор.
Бу гапларни тинглайвсериб
Отанинг боши котди,
Ҳар кун шу хол такрор бўлар,
Бор тинчини йўқотди.
Охир деди: – Бас қил, бола,
Ҳаммамизга омад ёр,
Боболарни пеш қилма кўп,
Ҳамёнимда ақчам бор.

2015 йил 13 октябрь

ДОН КИХОТ

Мудом бошқаларнинг ғамини ейсан,
Сендек ғамгусорни бирор кўрганмас.
Нечун ҳайдовчига тезроқ юр, дейсан,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Ҳар ким саёҳатга чикқай, албатта,
Дунё кенг, манзил кўп, сарҳадлар катта.
Тез юрар поездга олгайсан патта,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Минбарга чиқасан, ўхшаб оловга,
Зарбалар берасан қандайдир ёвга.
Ёқдинг ё ёқмадинг ҳозир бировга,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Текшириб ўтирмай туғилган ерин,
Ўзингча мақтадинг шоирнинг шеърин.
Ўйлаб ҳам кўрмадинг, у нима дерин,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Гоҳо адолат деб кўйдирасан жон,
Тилингдан тушмайди Ҳазрати Инсон.
Нимага эришдинг шу билан, нодон,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Китобий қаҳрамон – номи Дон Кихот,
Шамол тегирмонга қарши сурган от.
Дегайлар, биздан ҳам чиқмиш шундай зот,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Эшитдинг, қайдадир тошибди дарё,
Тун бўйи оҳ чекдинг, мирабдай гўё.
Эл-юртни асра, деб килдинг илтижо,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Софломсан, тер тўкиб, шавққа тўлгайсан,
Лекин қариб-чуриб, бир кун ўлгайсан,
Билиб қўй, шу заҳот унут бўлгайсан,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.
Дунёдан безмагин, сўниб ҳафсаланг,
Кимлардир от минган, ким оёқ яланг.
Мадад сўраб додлар, ҳоли бўлса танг,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.

Магар шундок экан, не қилмоқ даркор?
Болам, ушбу гапни унутма зинҳор:
Фақат, таъмаси йўқ савоб устувор,
Ахир, сени ҳеч ким кутиб турганмас.

2015 йил 14 октябрь

КОТИБА ХОНИМ

Бирор савол чиқса – майдами ё чўнг,
Рахбарга айтгин, деб қўймас имоним.
Тўрт ёки бешинчи уринишдан сўнг,
Гўшакни кўтарап Котиба Хоним.
Ҳали салом-алик қилмасдан аввал,
Сўроқни бошлайди, терговчи гўё.
Қанча тиришмагин, бермайди ҳеч гал,
Дейсан, автоматдан фарқи йўқ асло.
– Отангиз тирикми? Онангиз борми?
Бобонгиз қанақа касалдан ўлган?
Жуфтингиз ишларми ёки бекорми?
Қайси ресторонда тўйингиз бўлган?
Қандай ўтказасиз бўш қолган дамни?
Қачондир СПИДга чалинганимисиз?
Ўлдирганимисиз ҳеч бирор одамни?
Боғчада ҳибсга олинганимисиз?
Сизга тегмаганми лўлининг кўзи?
Маошингиз қанча? – буни ҳам айтинг.
Қаёкка кўнфироқ қилдингиз ўзи,
Шикоят бўлса гар, бу йўлдан қайтинг.
Энди чиқай, девди танимдан жоним,
Тилига бол бўлсин, оғзига қандлар.
Гапни қисқа қилди Котиба Хоним:
– Хўжайнин бандлар.

2015 йил 14 октябрь

ТАЪЗИЯ

Сен кетдинг, қолганлар
Ўйнасин, кулсин,
Маконинг, илоё,
Нурларга тўлсин.
Аслида, бу дунё
Ташвишларидан
Кутулиб кетганинг
Муборак бўлсин.

2015 йил 14 октябрь

УМР ДАФТАРЛАРИ

Кўргингиз келса гар баҳтли одамни,
Қайга борардингиз, ахир нетгайсиз?
Келинг хузуримга, унутинг ғамни,
Яйраб ўтиргайсиз, мамнун кетгайсиз.
Кўрмоқчи бўлсангиз баҳтсизни агар,
Юрманг йироқларда, келинг мен томон.
Ҳасратли умримнинг ўзи бир дафтар,
Ўқиб, йиғлай-йиғлай, қайтгайсиз нолон.

2015 йил 15 октябрь

ҲАСБИ ҲОЛ

Йўқотаман, дейди ҳасадгўй номард,
Таслим бўлмас лекин аклу тафаккур.
Эзгу умидингга қўндиримайди гард,
Хайрихоҳ дўстларга минг бор ташаккур.
Мен-ку, юргандирман ўз ғамимни еб,
Чидаҳ хижронларга, соғинч, фироқقا.
Кимнинг ҳисобидан сафар килдинг, деб,
Ҳатто аллакимлар тутар сўроқка.
Қўлинг ишга бормас улар дастидан,
Во дариғ, тинчгина юриб ҳам бўлмас.
Билдирмай чоҳ қазар оёқ остингдан,
Косанг оқармайди, толеинг кулмас.
Ҳайронлар коламан бир ҳолга доим,
Зарра улгаймаган гўёки Инсон.
Уни бандам деган бир вақт Худойим,
Афсус, тарк айламиш бандасин иймон.
Шеъримни дафъатан арз-додга йўйма,
Пойингда ётибди пажмурда таним.
Мени ўшаларга талатиб қўйма,
Ўзинг қўлла яна, халқим, Ватаним.

2015 йил 17 октябрь

ЗАМОНЛАР

Ўзимизнинг гап, деб бошлайди сўзин,
Кўрсаткич ғармоғи лабида турар.
Эшикдан бир лаҳза узмайди кўзин,
Кимдир кириб қолса, мавзуни бурав.
Одамлар тўп жойдан қочар минг қадам,
Ҳатто, радиони тинглайди пинҳон.
Магар, об-ҳаводан гап кетса, шу дам
Дейди: – Газетани ўқинг, ўртоқжон.
Бирор таъзияга бориб қолса гоҳ,
Тиловат қилмайди, мўлтирап гирён.
Ҳеч кимса кўрмаган чекканини оҳ,
Собиклар тўйига бормас ҳеч қачон.
Кундузи Қомусни қўйнига солиб,
Чорлар огоҳликка яхши-ёмонни.
Тунлари кўрпага бурканиб олиб,
Қироат қиласи йиглаб, Куръонни.
Шу қадар шафқатсиз эдингми, хаёт,
Кўлим ёқангдадир, Махшаргача то.
Қуёндек беюрак, кушдек бесабот,
Соқов қилганмидинг халкимни, Шўро.
Болажон, сен бундай кунларни кўрма,
Шукур, сеникидир замона бу пайт.
Маглублар сингари бош эгиб юрма,
Сен энди ғолиблар қўшигини айт.

2015 йил 17 октябрь

ҲАНГОМА

Бир кун шогирдига деди устози:
– Майли, шеъриятда қаср қурмагин.
Ҳатто, ёзмасанг ҳам, майли мен рози,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Қодирий, Чўлпонга муҳлис бўлганлар,
Гуллаб турган чоғи бевакт сўлганлар.
Ёхуд Магаданда музлаб ўлганлар,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Шеърини ўқигинг келса агарда,
Ўқи-ю, нуқсон кўр ўша асарда.
Турсин оралиқда темирдан парда,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Керакли одамнинг изидан қолма,
Унга хизмат қилиб, ҳеч қачон толма.
Фойдасиз кимсага қулоқ ҳам солма,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Мени огоҳ қилди эски бир ошнам,
Боқсанг посангига ҳеч бўлмайсан кам.
Виждоннинг ўзи йўқ, чекма сира ғам,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Дунё ўткинчидир, яъни муваққат,
Ҳамиша мавжуддир ўша ҳакиқат.
Олдингда гов бўлса, йўқот шу фурсат,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Шунда танбехлардан бўлгайсан озод,
Ўт босган пайкалинг аталгай обод.
Сулаймон ўлди-ю, девлар демак шод,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Мудом иш беради бизларга ёлғон,
Билиб турибдими содда оломон.
Сени Фирдавсий, деб қилгаймиз эълон,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Бошликлар келганда, чиққин югуриб,
Тинмай, поёндозни тургин супуриб.
Талантли дейдилар ишингни кўриб,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.

Давра кур, хеч кимдан ҳайикма аммо,
Рўйхатлар тузгаймиз, янги мутлақо.
Унга бегоналар кирмайди асло,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Хеч кимса ўйламас, – сен қайси тараф,
Тарихнинг корига колдик-ку яраб.
Бўйларин ўлчайди бизларга қараб,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Ҳатто нуксонимиз бўлгай фазилат,
Саводсизлик эса олий маърифат.
Манманлик айб эмас, балки жасорат,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Содик итларинг кўп – сени қўллайди,
Гарчи, ҳар замонда бир бор туллайди.
Хурсанд бўл, ижодий боғинг гуллайди,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Эҳтимол, китобинг ўқимас бирор,
Бозорчи пистасин ўрайди дарров.
Лекин нописандлик бизнинг кудрат, дов,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Эгалари кетса – тул адабиёт,
Ҳаёсиз жойларда пул адабиёт.
Колди ўтмишларда ул адабиёт,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Бизнинг ҳам шубҳасиз ўз режамиз бор,
Исковуч, чақимчи кадрлар бисёр.
Закот бериб турсанг ҳамма сенга ёр,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Альбомлар ясаймиз кўркам, улуғвор,
Ойбекнинг ўрнига мана, биз тайёр.
Факат Қаҳхор домла тўғри сўз, айёр,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Ва лекин чўчитар ўзга бир даҳо,
Ўрнидан қўзғалмас Навоий бобо.
Тухфа килсанмикан бошқаларга ё,
Абдулла Орифга якин юрмагин.
Бульдозер қўйса ҳам ўрнингдан жилма,
Унча-мунча гапга парво ҳам килма.

Сендалар кўп хозир, даврон сур, ўлма,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.
Рўпара келса ким, суришажакмиз,
Шубха йўқ, орзуга эришажакмиз.
Кўп борса, Дўзахда кўришажакмиз,
Абдулла Орифга яқин юрмагин.

2015 йил 19 октябрь

ОНА ТУПРОҚ

Бир вақт Ватанимдан кетдим кўп узок,
Келдиму заминга эгилдим шу чоқ.
Орада қандайин мулокот бўлди
Битта мен биламан ва билгай тупрок.

2015 йил 24 октябрь

САФАРДАН СҮНГ

ИЖОД

Зулмат бўлса срнинг ҳар ёғи,
Тош бодомдай сикилса юрак.
Шундай пайтда, булбул сайроғи
Кимга керак, нимага керак.

Қоп-қорайиб оқади дарё,
Гувуллайди тубанда бенур.
Унинг ваҳший садоси аммо,
Кимга керак, нимага зарур.

Юмилгандир гулларнинг лаби,
Чирмовуқлар деворлар оша.
Боғни аёз ургани каби
Бутун борлиқ сўкир томоша.

Булар бари табиатга хос,
Хозир тундир, эрта-чи нурлик.
Яна гуллар очилар қийғос,
Яна кушлар сайрайди турлик.

Сен-чи шоир ўзингга қара,
Сен омадсиз ва ўжар жонзот.
Керагинг йўқ ҳеч кимга зарра,
Шу холда ҳам қилурсан ижод.

2015 йил 27 октябрь

ХАЁТ ИБРАТИ

Ўтган йўлларимга кўз ташлаб гирён,
Гоҳида ўзимга қоламан ҳайрон.

Руҳим замин узра учса ҳам баланд,
Таним бир умрга бўлди занжирбанд.

Элу юрт номини қўйиб ўртага,
Алдаб юришдилар мени жўрттага.

Баъзан дуч келганга айтдим ширин сўз,
Лекин сийратини билмадим, афсус.

Ёш дўстим, волиданг қадрига етгин,
Майли, ўзгаларни фаромуш этгин.

Она-ю Ватандир асли беминнат,
Бошқалар шерикдир, ҳамроҳлар фақат.

2015 йил 28 октябрь

ДЎСТЛАР

Ерга тўкилади шафтоли ларzon,
Кимдир босиб ўтар, тасаввур этгин.
Дўст сўзин нархини мен килдим арzon,
Укажон, сен унинг қадрига етгин.

Ўйлардим, ҳамроҳим дўст, деб албатта,
Мени кутгувчи ҳам содикдир, ёрдир.
Бирида бор экан лекин ойболта,
Унисининг эса кургани дордир.

Окшом дўстлашади ғаним давлатлар,
Низо бошлайдилар тонг отмай бироқ.
Дунёни забт этган соҳта даъватлар,
Гоҳо севгининг ҳам лофлари қўпроқ.

Кимнингдир таянчи, шубҳасиз, мансаб,
Ишонган тоғидир бойлик – сийму зар.
Балки дўстим, дейди юзингга қараб,
Аммо ичи тўла заққум ва заҳар.

Дер эдим, дўст топиб, кирдим шу ёшга,
Афсус, улар бугун кетдилар бадар.
Нон дўсти бошқадир, жон дўсти бошқа,
Одам болалари турфа нақадар.

Илоё, ўчмасин дилдан илтифот,
Басдир, қўшилмаса ўртага ёлғон.
Ҳатто, хайриҳоҳни сиғдирмас ҳаёт,
Дўст эса, то абад энг ноёб инсон.

2015 йил 28 октябрь

МАСХАРАБОЗЛАР

Ҳавас қилма менга сира ҳам,
На хўжаман ва на сайдман.
Йўқдир менинг мансаб-мартабам,
Нари борса, қари бир итман.

Ҳаваскорлар, қичиса тили,
Иғво қилиб, ҳоврини босар.
Агар шумлик истаса кўнгли,
Деразамга тош отиб қочар.

Мақтанар сўнг уйига бориб:
– Рейхстагга байроқни илдик.
Бор-ку, шоир Абдулла Ориф,
Шуни боплаб масхара қилдик.

2015 йил 31 октябрь

САВОД

Эҳтимол, шеърингга кимлардир зордир,
Агар зор бўлмаса ижодинг хордир.
Бундай пайт, дафтаринг дарёга ташла,
Чунки балиқларнинг саводи бордир.

2015 йил 2 ноябрь

ЧУМЧУҚ

Деразамга қўнди бир чумчук,
Англадимки, унинг қасди йўқ.

Чумчук факат чириқлар эди,
Ўз тилида гўёки дерди:

— Ётавер, эй бечора шоир,
Шеърингни ёз ўзингга доир.

Биз-чи сендан қўрқмасмиз асло,
Дўк ур, тош от – қилмасмиз парво.

Чунки сенинг қочгандир кучинг,
Хеч нарсамас ғазабинг, ўчинг.

2015 йил 2 ноябрь

ЯХШИ ГАП

Орзу-ҳавасларим йўқ эди ҳали,
Парвосиз кезардим майса-ўтларда.
Ёшим ўсмирикка етган маҳали
Учгим келиб колди самолётларда.

Йиллар ўтиб кетди гоҳ худ, гоҳ бехуд,
Айрилик, ҳижронлар енгдилар мени.
Энди барчасидан узгандим умид,
Кўргим келиб колди дафъатан сени.

Кечди-ку ҳаётим ёвузлар аро,
Бахтсизлик сўзига кўниқдим беун.
Дердим, меҳмондирман дунёда, аммо
Бахтли бўлгим келди ажойиб бир кун.

Ишонмай қўйгандим дўсту ёрга ҳам,
Бирдан юрагимда уйғонди ишонч.
Қайгадир йўколди, ғойиб бўлди ғам
Қайтди унутилган шодлик ва кувонч.

Ажиб ҳол юз берди умримда гўё,
Кўнглимни тоф этди қандайин сабаб?
Жимиб қолгандилар ғанимлар ҳатто,
Чунки эшитгандим мен ҳам яхши гап.

2015 йил 3 ноябрь

ЮПАТИШ

Мени ёзибди, деб ўйлайсан гўё,
Шундан безовтасан, корнинг гар тўқдир.
Ғам чекма, тарихда номингни асло,
Абадий қолдириш ниятим йўқдир.

2015 йил 22 ноябрь

ТИРИКЛИК ҚИЙМАТИ

Укам Абдуваҳоб Орипов хотирасига

Бешикдан чиқибоқ химояга ўт,
Дурустдир, тириклик ғамини есанг.
Ҳар лаҳза ёвузнинг тажовузин кут,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Ҳовлинг деворини терак бўйи қил,
Кучукнинг ўрнига боғлаб кўйгин фил.
Танк ҳам сотиб олсанг, тинчиди кўнгил,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Ергўла қаздириб, шунга кириб ёт,
Атрофга элекстр симларини торт.
Шуни талаб қилас, афсуски, хаёт,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Темурнинг ўқ ўтмас совутини кий,
Ўрта асрлардан келгандек ҳарбий.
Кўзни эҳтиёт қил, тепангда киргий,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Қотил бажаради ишин қотириб,
Ўлдирап, бошингни сувга ботириб.
Хушёр бок, қайдан бу найранг ва фириб,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Буткул ср юзининг аҳволи шулдир,
Сени ўлдираплар ёки сен ўлдир.
Кулогинг кар бўлсин, кўзларинг сўкир,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Худойим негадир бандасин урган,
Инсон кўп, бир-бирин пойлашиб турган.
Ҳеч курса, бекиниб яшашни ўрган,
Агар бу дунёда соғ юрай дессанг.

Шарқда ҳам, Ғарбда ҳам бир хил муаммо,
Муфтий, кардиналлар қилсинглар дуо.
Қўлласин Тангрининг ўзи, аввало,
Агар бу дунёда соғ юрай десанг.

2015 йил 6 ноябрь

СЎРОВНОМА

Кўркмагин, олмасман заррача сафо,
Сенинг на кундузу кечаларингдан.
Аждодлар номини ёдда тут, аммо
Рухсат бер, ўтайин кўчаларингдан.

Сен улуғ шоирсан, мен-чи ҳаваскор,
Зўрға аравасин тортгувчи ночор.
Майлига, писанд кил бизни ҳам бир бор,
Рухсат бер, ўтайин кўчаларингдан.

Сен тенгсиз олимсан, мен-чи нодонман,
Сен – Сино, мен эса мухтож бир жонман.
Ҳеч кимга даъвом йўқ, кўздан ниҳонман,
Рухсат бер, ўтайин кўчаларингдан.

Сен буюк санъаткор, кўкдадир бошинг,
Оlamга татийди тарқатган ошинг.
Қуёшинг олтиндир, олтин – қуёшинг,
Рухсат бер, ўтайин кўчаларингдан.

Мухтарам мухаррир, чўчирсан балким,
Унумта, ҳалқ эрур менинг ҳам ҳалқим.
Эҳтимол, шу юртда бордир-ку ҳакқим,
Рухсат бер, ўтайин кўчаларингдан.

2015 йил 12 ноябрь

ФАРИШТА ҚИСМАТИ

Бир фаришта, каноти синиб,
Кулаб тушди заминга охир.
Тоғ бағрида, күзлари тиниб,
Ётар эди оҳ чекиб оғир.

У, фалакда учаркан доим,
Одамзодни дуо қиласарди.
Боргин, деса агар Худойим,
Мажрухларнинг бошин силарди.

Энди эса фаришта танҳо,
Атрофида кўринмас нажот.
Кумга кўмар шамоллар гоҳо,
Гоҳ бўрилар куршайди, ҳайҳот!

Қизикишди одамлар унга,
Келишдилар гурас ва гурас.
Лекин тегманг, дейишди бунга,
Чунки бизнинг қавмдан эмас.

2015 йил 13 ноябрь

ТАНИШ ТУЙГУЛАР

Мени ерга урасан ҳар он,
Муродингни англаб етганман.
Билмайсанки, мен аллақачон
Оёқости бўлиб кетганман.

Мақтайсан ҳам сен мени гўё,
Осмонларга кўтарасан, бас.
Менга таниш сен айтган само,
Мақтовинг ҳам янгилик эмас.

2015 йил 16 ноябрь

ХАЁТ ТУҲФАЛАРИ

Сеники дедилар ёруғ жаҳонни,
Ҳатто сеникидир Инсон деган сас.
Сенга қолдирдилар орзу, армонни,
Лекин борлик ўзи сеники эмас.

Абад сеникидир меҳнат заҳмати,
Лой билан, кон билан қоришиқ дунё.
Сеники, турмушнинг барча кулфати,
Сеники эмасдир роҳати аммо.

Одамлар унугтган номус ва орни,
Кашфиёт яратдинг – қуёндек овлар.
Боккин, сен эгарлаб қўйган тулпорни,
Ҳар кун миниб чопар бошқа бировлар.

Мовий кўллардаги мафтункор оқкуш,
Сенинг ховузингдан учганлиги рост.
Энди у сен учун бамисоли туш,
Сенга буюргани патлари, холос.

Не-не орзу билан қазсанг ҳам қудук,
Сенга култум сувин кўрмаслар раво.
Сен-чи, шукур дейсан, зарра даъвонг йўқ,
Яна бошқа қудук ковлайсан, аммо.

Хаёт тепкилайди ёқангдан тутиб,
Йифлайсан ўкиниб, чиқармай овоз.
Гўё бирор учун рўзангни тутиб,
Гўё бирор учун ўкийсан намоз.

2015 йил 22 ноябрь

ҲАЁТ ЖУМБОҚЛАРИ

Дўст ахтариб кезма жаҳонни,
Бугун уни кўрдинг, эҳтимол.
Эслайсанми, ёш бир ўғлонни,
Салом берди бекатда хушхол.

Душманни ҳам излама асло,
Ёнингдадир кўрсатар фириб.
У, номингни эшитган асно
Радиосин қўяр ўчириб.

Мухаббатни кўмсайсан ҳар чоқ,
Сенинг учун мисли диёнат.
Пайти келиб, ўксирсан бироқ,
Мен ўшаман, деса хиёнат.

Самолардан гина қилма ҳеч,
Лақиллатар турмуш шунчаки.
Бир юзингга қўндими ўпич,
Бир юзингга тушар тарсаки.

Бу жумбокнинг ечими фақат
Юракдаги саботингдадир.
Пешёнагга ёзилган кисмат,
Яшаб турган ҳаётингдадир.

2015 йил 24 ноябрь

ҲАМШИРА

Ҳаётингга зомин бўлдим мен,
Орзуларинг қолди беадо.
Тун-кун бемор тепасида сен,
Ўлтирасан, уйкудан жудо.

Келган одам беморни кўргай,
Хабар олар якин ва йирок.
Гарчи улар ёнингда тургай,
Сўрашмайди ҳолингни бироқ.

Бирдан қўшни палатадан ҳам,
Овоз чиқар “Ҳамшира” деган.
Югурасан у томон шу дам,
Осма укол тугаган экан.

Қовоқларин уйганча гоҳо,
Пайдо бўлар бир тўп шифокор.
Аслида, сен бергайсан даво,
Аслида, сен ҳаммага даркор.

Бир беморинг соғайди у кун,
Қутулганди касалдан шўрлик.
Байрам бўлди бу ҳол сен учун,
Энди ҳорғин юзларинг нурлик.

Фурсат етиб, бешафқат ажал,
Бошқа бирин айлагай одош.
Қариндошу эл-юртдан аввал,
Сен тўқасан аччиқ-аччиқ ёш.

Ҳамма нарса ҳаётда керак,
Рухни кўтар, яшагин кулиб.
Ўзингсан-ку нажоткор малак,
Ишлайпсан ҳамшира бўлиб.

2015 йил 28 ноябрь

ЗАМОНАВИЙ ҲИКМАТ

Мана бу гапимни тингла, биродар,
Мазмуни соғликка келгай баробар.
Билгил, алам қилар, касалдан эмас,
Ичилган доридан ўлиб кетсанг гар.

2015 йил 4 декабрь

АДОЛАТ

Менинг битта армоним бор,
Кимлигинг билмай,
Сен ҳакингда чиқармасин бирор хулоса.
Лекин юзсиз ракибларинг андиша қилмай,
Титкилайди таржимаи ҳолингни роса.

Кўзи очик ҳар нарсани албатта кўтарар,
Ажратолмай колар гоҳо рух ва жисмни.
Бир карасанг, шайтонлар ҳам кўтариб юрар,
Ота-онанг Абдулла деб қўйган исмни.

Ташна чоғинг намакобни узатса тақдир,
Дейсан, ушбу ишорада маъно бор, катта.
Балки сувни ичолмассан, лекин барибир,
Шукроналар айтмоғинг шарт дилдан, албатт:

Бу дунёга келгандаёқ башар фарзанди,
Қўл-оёғин бешигига қўярлар боғлаб.
Улғайгандай фикрини ҳам этурлар банди,
У бир умр ўтажакдир қўксини доғлаб.

Олдда эса кутиб турагар поёнсиз хилқат,
Рост далага куппа-кундуз экурлар ёлғон.
Ақлни-чи, оёқ ости қилгайлар ҳар вакт,
Лекин бу сўз нодонларга бўлгайдир қалқон.

Ҳасрат билан кўз ташлайсан яйдок оламга
Хаёлингга кела бошлар ҳар хил бадбин ўй.
Ҳатто йўлда кетаётган айбсиз одамга,
Дабдурустдан тош отади худбин ҳасадгўй.

Қўйсалар-да сени ипак кўрпага ўраб,
Орасига кириб олиб, чақар чаёнлар.
Ахир қайга борар эдинг ҳимоя сўраб,
Ўз ичингдан чикар бўлса ўша ёмонлар.

Қанча-қанча назмчини кўрдим дунёда,
Тиши ўткир, аммо лекин қалами эмас.
Сохта шухрат аслиятдан доим зиёда,
Афсус, улар бир ҳаводан олгайдир нафас.

Аравамни ўзим тортдим, очик айтганда,
Чумолига озор бермас озурда жонман.
Билатуриб, найзаларинг санчасан, банда,
Ўйламассан, мен ҳам ахир сендек инсонман.

Агар чиндан одил бўлсанг пойингда дунё,
Мана оғоч, мана арқон, билганингни қил.
Иродангга қарши чиқмас ҳеч кимса асло,
Дор тагига ўзи боргай, шуни яхши бил!

2015 йил 7 декабрь

ФЕРМЕР КУДАМГА

Солиқчилар фермернинг
Молларин тортаб олди.
Эчки-улок, сигирин
“Камаз”га ортиб олди.
Фермер ҳам бало экан,
Машинасини пуллаб,
Солиқчидан молларин
Қайтадан сотиб олди.

2015 йил 17 декабрь

КАЛАМУШ

Кекса бир шоирга
Ўқталасан мушт,
Гоҳо минғирлайсан,
Гоҳ урасан жўш.
Сени кўрмагандим
Шу маҳалгача,
Қайда юрган эдинг,
Мурдор каламуш.

2015 йил 18 декабрь

ОТНИНГ ДУМИ

Тўғри гапни гапирсанг,
Эгрилар ғамга ботар,
Мехрингни изҳор этсанг,
Фараз тошини отар.
Сен миллат тулпорини
Миниб олға чопурсан,
Кимдир орқадан келиб,
Отнинг думидан тортар.

2015 йил 18 декабрь

ЛАЙЛАК ҚОР

Аллоҳимнинг жамолин
Кўрмокчи бўлсанг,
Наинки, ёзу куз
Ва баҳорга бок.
Астойдил талпиниб,
Софинчга тўлсанг,
Декабрда ёқкан
Лайлак қорга бок.

2015 йил 20 декабрь

ТОШ КИЙИК

Минг бора ўтганмиз шу довон оша,
Ёш эдик, соғ эдик – йигитлик замон.
Гоҳ севги бошларди, гоҳи томоша,
Бетакрор Фаргона водийси томон.

У пайтлар дилимга яқин эдинг сен,
Ҳатто тоғу тошинг хуш, дилдор эди.
Ҳар ҳолда Отабек эмас эдим мен,
Менда на Кумушу Зайнаб бор эди.

Қүёш чаракларди кўкда барқ уриб,
Фаромуш айлардик тор гўшаларни.
Бу жойда – Тош кийик пойида туриб,
Бўшатдик қанчалаб май шишаларни.

Теграда водийлар ястанган буюк,
Мен бошқа ҳолатдан шод эдим лекин.
Ҳеч курса, довонда битта Тош кийик,
Кўриниб турарди мағрур ва эркин.

Йиллар ўтиб кетди, энди мен мажрух,
Лабимни тишлайман, қонимни ялаб.
Ўша Тош кийикдек, аммо озод рух,
Шукур, қашқирлар ҳам туришар талаб.

2015 йил 20 декабрь

ЯНГИ ЙИЛ

Мехру муҳаббатга ташна кўнгилни
Ҳатто дақиқалар айлар экан зор.
Бир ўзим билурман, ҳар янги йилни
Қанчалик кутганман бўлиб интизор.

Ундан омонликни кутдим аввало,
Сўнгра осойишта онларни кутдим.
Бир қултум сув билан бир ютим ҳаво,
Тандирдан узилган нонларни кутдим.

Кутдим, набиралар бўлишсин, деб жам,
Ҳар бирин лабида табассум қалқсин.
Ёғсин оппоқ қор ҳам гупиллаб шу дам,
Кишининг куёши ҳам йилтираб балқсин.

Кўни кўшнилару дўсту биродар
Бир-бирин кутласин кувончга тўлиб.
Кекса-ёш бағрини очиб баробар
Йилни қарши олсин жамулжам бўлиб.

Гина-кудуратлар оркада қолсин,
Янги яралгандай бу вужуд – бу тан.
Севиб ва авайлаб бағрига олсин
Ҳар битта фарзандин шу она Ватан.

Самовий нур билан чулғансин юрак,
Шоирлар байтида умидбахш накл.
Ахир, ортиқчалик қилмаса керак,
Кибрга чегара, нодонга ақл.

Бўлса пешонада даврини сурсин,
Бандаси умрини этмасин исроф.
Кўзичок уч-тўрт кун ўйноклаб юрсин,
Чўпон ва чўлиқдан кетмасин инсоф.

Жомга шароб қўйсанг лиммо-лим тўлгай,
Тагига тўкилгай ундан ортиғи.
Виждон ҳар лахзада қўрикчи бўлгай,
Насибанг – тақдирнинг тухфа, тортиғи.

Учар осмонларда баҳт деган бир күш,
У юртлар устида қанотин қоқсин.
Ғам-ташвиш гўёки босириқ бир туш,
Бесамар ҳаёллар сувларга оқсин.

Кичкинтой набирам талпинар менга,
Шу соат у билан эрурман тенгқур.
Куллик айтажакман, тириклиқ, сенга,
Берган куни учун Тангрига шукур.

2015 йил 27 декабрь

ТЎРТЛИКЛАР

* * *

Ташна қултум сувни орзу этгайдир,
Олтин пиёлани ахир нетгайдир.
Беморга мол-дунё вайда айлама,
Бир оғиз ширин сўз унга етгайдир.

* * *

Ночорнинг устидан кулма ҳеч қачон,
Билмасдан камситма, бойвачча ўғлон.
Топган акчасига нон олгайдир у,
Кекса онасига ё дори-дармон.

* * *

Дунёда шундайлар учрайди, билсанг,
Алиф ҳам чиқмайди қорнини тилсанг.
Ҳаммани ўзига ўхшатади у,
– Қанча олдинг, – дейди, яхшилик килсанг.

* * *

Мағизни пўчоққа қарши қўяр у,
Оловни ўчоққа қарши қўяр у.
Иккиси то абад бирлашмасин, деб
Ўртоқни ўртоққа қарши қўяр у.

* * *

Дунёда тириклик эмасдир осон,
Худкашлик эса-чи, ёмондан-ёмон.
Фақат Яратганинг исмин такрор эт,
Бошқа чора йўқдир, йўқ ўзга имкон.

* * *

Дўстнинг қадри баланд икки дунёда,
Топилмас ўзга зот ундан зиёда.
Бир ҳожи қувончдан йиглаб турарди
Дўстини учратиб Маккатиллода.

* * *

Навоий ҳакида кимлардир гоҳо
Таъблари нозик деб қилган иддао.
Лекин ўзларининг феъллари қандоқ?!
Ўйлаб кўрмаганлар буни мутлақо.

* * *

Сени кўрай дедим — тонгларим отди,
Оразинг ёришиб, тунни йўқотди.
Лекин қора сочинг юзингга тушгач,
Яна тун бошланди, қуёш ҳам ботди.

* * *

Жами одамлардан етса-ю ҳатар,
Ёнингда дўст қолса ҳатто бир нафар,
Билгилки, дунёда ёлғиз эмассан,
Даврингни суравер, то рўзи Маҳшар!

* * *

Одам тушмагандир юлдуздан, ойдан,
Балки бунёд бўлган заминдан — лойдан.
У бир кун ўлжасин яшириб қўйди,
Одамлик бошланди ана шу жойдан.

* * *

Муз ҳам эриб бир кун майинланади,
Тарозу бордирки — шайнинланади.
Авлиё бўлиши мумкин ҳар одам,
Фақат пайгамбарлар тайинланади.

* * *

Кимнидир қарғашар: – Кўзинг оксин, деб,
Кимнидир алкашар: – Омад боқсин, деб.
Бирор кўшнисини ёзғирап эди:
– Ёпмаган томингга ёмғир ёғсин, деб.

* * *

Совга берсанг мезбонга – пора дейди,
Тўн кийгазсанг меҳмонга – пора дейди.
Товуқ сўйсанг бобонгнинг арвохига,
Бу ишни ҳам осмонга пора дейди.

* * *

Ёмон аёл деган бир ибора бор,
Ҳеч кимга тегмасин бу тамга зинхор.
У аввал эрининг бошини ейди,
Сўнгра болаларга ўтади, маккор.

* * *

Айланар тегирмон тоши саросар
Бошим ўргадаги донга баробар.

Менга ҳавас қилма, турмуш зулми бу,
Метин ҳам чидамас унга, биродар.

* * *

Кўрдим, ғолиб экан мудом ёлғонлар,
Турмуш жиловини кўлга олганлар.
Мархумлар гапирмас, лескин номидан –
Сайраб юрар экан тирик қолганлар.

2013–2015

УНУТИЛГАН ТУЙҒУЛАР

Дарёлардан талаб килма сув,
Дараҳтлардан сўрама соя.
Унут бўлган бундайин туйғу,
Бадар кетган бу каби ғоя.

Мехр нима – билмайди одам,
Оқибатга қолмаган ўрин.
Манзилингга стиб ол, болам,
Ҳали оқшом тушмасдан бурун.

2016 йил 5 январь

ҒАЛАТИ КИМСАЛАР

Шундай одамлар бор
Юрмаслар тўғри,
Албатта, гапида бор чимдим заҳар:
Дейдилар: – Фалончи найновнинг ўғли,
Фалон идорага бўлибди раҳбар.

Бирор тўй ўтказар йиғиниб, териб,
Меҳмон қилсан, дея маҳалла-кўйни.
Кимдир камситади ошин еб туриб:
– Сенга ким қўйибди карнайли тўйни.

Фалончи мукофот олибди кеча,
Радио номини уч бор қайтарди.
Дейдилар: – Онаси фалончи чечা,
Тўйма-тўй юрарди, лапар айтарди.

Кибр куни кеча бўлмаган пайдо,
То абад иғвонинг нонин ейишган.
Бола Алишерни камситиб ҳатто,
Кичкина Ғиёснинг ўғли дейишган.

Кўчадан ўтади бир тобут оғир,
Дейдилар: – Етибди бунга ҳам навбат.
Тирик юрган эди аzonда, факир,
Ҳатто қилган эдик тўпланиб ғийбат.

Мудом бундайларга боқдик ҳайратда,
Ажабо, иссиқ ҳам, совук ҳам ёқмас.
Ўзларин кимлигин билмас, албатта.
Демак, ўзгага ҳам одамдай боқмас.

2016 йил 11 январь

ҲАЁТНИ СЕВ

Ҳаётни сев,
Борлигича сев,
Бир ён кулба, бир ён қалъалар.
Осмонларнинг дарғасиман, деб
Учиб юрар лочин, қарғалар.

Ҳаётни сев,
Шодлик, кулфатда,
Бир ён оғу, бир ёнда табиб.
Бир ёнингда ганим, албатта,
Бир ёнингда дўстлар бор, ҳабиб.

Ҳаётни сев,
Ёзми, қаҳратон,
Ҳар лаҳзада шукроналар айт.
Ҳатто Ҳажга боргину, шу он
Совимаган тўшагингга қайт.

Ҳаётни сев,
Тўйиб ва тўйиб,
Ота-онанг, фарзандинг қадар.
Десинларки, сен кўнгил қўйиб,
Сўнг ўзинг ҳам бўлдинг мўътабар.

Ҳаётни сев,
Боғлагин қанот,
Фазога ҳам учгин таваккал.
Қаттиқроқ сев, сени шул ҳаёт
Ёмон кўриб қолмасдан аввал.

2016 йил 12 январь

ХОНАДОН ШЕЪРИ

Каттакон шу дунё қўйнида
Яшнаб турар бизнинг хонадон.
Эртанги кун мудом ўйида,
Ҳар биттамиз орзуманд чандон.

Соғлиқдадир менинг хаёлим,
Тун ва куним ўтар имиллаб.
Ёнимдасан, мунис аёлим,
Куйманасан тинмай ғимиллаб.

Яширасан ҳолингни доим,
Эмасмиз-ку ахир туйгусиз.
Гувоҳ эрур ёлғиз Худойим,
Мен уйқусиз, сен ҳам уйқусиз.

Мендан олиб қочасан кўзни,
Жилмаясан лабларинг титраб.
“Тузаласиз”, деган бир сўзни
Шивирлайсан ёнингга қараб.

Дастурхонга келганда таом
Термиласан, бир сўз демассан.
Мен очликка банди батамом,
Сен ҳам бирор луқма емассан.

Туш қўрибман дейман, кун порлаб,
Ёритибди бизларнинг уйни.
Энтикасан ўғлингни чорлаб,
Сўйсин, дейсан боғланган қўйни.

Тонгда баъзан кузатаман мен,
Телефонда манзил сўрайсан.
Биламанки, шу кетишда сен
Фолбинларга бориб учрайсан.

Нега шундоқ маҳзун кунни ҳам
Кўролмайсан, бадкирдор ғаним?
Хоҳлайсанки, енгса мени ғам,
Тупрокларга қоришса таним.

Қайта бошдан туғилмокни гар
Тангри менга кўрсайди рано.
Йўлатмасдим сени мукаррар,
Ёнигга ҳам бормасдим асло.

Ер юзининг қай бир буржида
Кун кўрардим, хаёлим билан.
Яшар эдим баҳт илинжида,
Ўша мунис аёлим билан.

2016 йил 15 январь

ТАНҲО ҚУШ

Осмонда бир танҳо қуш учар,
Юракларни ўрттар овози.
Гоҳ варрақдек баландлаб ўтар,
Гоҳо пастлаб кетар парвози.

Бирор билмас, учмиш у қайдан,
Қайга қўнар? Бу ҳам номаълум.
Ноласи бор – узилган найдан,
Ғойиб бўлар ўтмасдан бир зум.

Ўша күшдек яшадим чўчиб,
Сизни хавфдан айладим огоҳ.
Кетолмадим кўкка ҳам учиб,
Тополмадим с尔да ҳам паноҳ.

2016 йил 27 январь

ҲАЁТ МУАММОЛАРИ

Ота-бала кезади сарсон,
Юраклари тўлганча оҳга.
Яқин бориш эмасдир осон,
Иш берувчи бирор даргоҳга.

Кимларгадир ялинмоқ учун,
Зўр ирода керакдир, ростдан.
Унут энди илмнинг кучин,
Ақча сени кўтаргай пастдан.

Ноёб эрур авлиё қадар,
Саховатли, бетаъма одам.
Имконини тополса агар,
Ҳақ сўрашар чумолидан ҳам.

Таъмирласанг Каъбани ҳатто,
Кўрмаганга оларлар ўзни.
Фазилатинг пайқашмас асло,
Нуқсонингга тикарлар кўзни.

Тафаккурдан мосуво инсон,
Нафснинг қули бўлгайдир, наҳот.
Бир чеккада Инсоф ва Виждон,
Секингина чекади фарёд.

2016 йил 1 февраль

ФОЖИА

Боласин дафн этган учта сухбатдош,
Бир давра бўлишиб йиғлашар эди.
Бу ғамга тоғлар ҳам беролмас бардош,
Қалбларин беаёв тиғлашар эди.

Тўртингчи сухбатдош боласин қучиб,
Қалт-қалт титрар эди: – Бермайман, дея.
Ўлим боқар эди ранги кув ўчиб,
Эски дарвозани очганча қия.

2016 йил 3 февраль

КАМОЛОТ

Сен эслай олмассан,
Хаёлан аммо
Бешикда ётган у чоғларингга қайт.
Ким сени овутди сахаргача то,
Ким сени оёққа турғизганди, айт.

Қайси зот тил бериб, чикарди йўлга,
Шеър айта бошладинг бирдан чулдираб.
Инсонлик юқмаса агар кўнгилга,
Юардинг Маугли каби гўлдираб.

Кекса гўдак бўлиб, силаб соқолинг,
Давранинг тўрида ўлтирмоқлик ор.
Сен ҳам тушун энди бошқалар ҳолин,
Ахир шуъла кутган гўшалар бисёр.

Агар бир мўйсафиид сўраса мадад,
Йўлдан ўтказиб қўй, ҳеч бўлмаганда.
Шаклга солинган эт эдинг фактат,
Улғайиб, толеинг гар кулмаганда.

Шукур қил, камолот келса яраклаб,
Ярашгай тулпору камар билан түн.
Бир лаҳза бўлса-да порлаб, чараклаб,
Элу юрт кўксига юлдуз бўлиб қўн!

2016 йил 16 февраль

ҚЎҒИРЧОҚЛАР

Уйда набиралар ўйнар қўғирчоқ,
Бири пластмасса, бири латтадан.
Орқадан калитин бурасанг бироқ,
Қимирлаб чиқарар овоз дафъатан.

Ойнаи жаҳонни қўйсанг ногахон,
Ўнта қўғирчокни ўйнатар кимдир.
Бири бўри бўлса, бирори қуён,
Бири бола бўлса, бошқаси кампир.

Қай бир идорага боқсанг гар ўтиб,
Қўғирчоқ шовқини келар ростакам.
Сакраб ўйнашади ўзидан кетиб,
Бошлиқ бураб турар мурватин ҳар дам.

Асло ишим йўқдир бу билан, аммо
Ногоҳ дикқатимни тортади улар.
Ўйлардим, қўғирчоқ эмасдир дунё,
Камаяди десам ортади булар.

Мен бу ўйнингоҳга қарайман ҳайрон,
Қўғирчоқлар билмас борар срини.
Жойи циркдамикин ёки ғаладон,
Кутади ўзининг Шекспирини.

2016 йил 22 февраль

ШАРҚ ҚИСМАТИ

Шарқликман,
Эмасман йўлидан озган.
Санъатга ўрайман айтар сўзимни.
Тагор хинду бўлиб мадҳиям ёзган,
Мулла Тўйчи айтган “Кора кўзим”ни.

Кашфиёт қилай, деб уринмай ҳарчанд,
Йўлимни муттасил тўсди хурофот.
Фикрим коинотни кучса ҳам гарчанд,
Мудом ҳамроҳ бўлди ароба-ю от.

Мен ҳатто куёшнинг ҳидини сездим,
Юлдузлар ифорин туйдим бехато.
Гар севсам, Карбало даштида кездим,
Кирди тушларимга Тожмаҳал танҳо.

Бошқалар яратди, мен эса тун-кун,
Унга мафтунликдан айламадим ор.
Афсус, энг чиройли гулнинг ҳам бир кун,
Сўлиб, оёқ ости бўлмоклиги бор.

Бойлик казиб олдим ернинг остидан,
Тугаб қолишини ўйламай асло.
Тўй килиб, айрилган бор бисотидан,
Ношуд бойваччанинг ўзиман гўё.

Энди англаб етдим, шуҳрат-шонимни
Таъмин этган экан буюқ даҳолар.
Ёвларнинг ўқидан хонадонимни
Асраб келмиш доим эзгу дуолар.

2016 йил 2 марта

ОСТОНА

Ватан оstonадан бошланар, болам,
Буни рад этолмас бирорта одам.
Бироқ, билмасдирсан, шул оstonадан
Гоҳо бошланади мусофирик ҳам.

2016 йил 14 марта

ТОИФАЛАР

Сизга баб-баробар ёқмасман сўзсиз,
Гарчи шеър ёзаман ёқмоқ қасдида.
Бирингиз нарвоннинг тепасидасиз,
Иккинчингиз эса унинг пастида.

Бир жойдан чикмаган фикрингиз асло,
Бирингиз тегирмон, иккинчингиз дон.
Мен-чи, тегирмончи кимсаман гўё,
Гапим уқтиrolмай, ўртада сарсон.

Бирингизга ёқар офтобли кунлар,
Бирингиз ёмғирли кунга ошиқсиз.
Бирингизда мудом ҳасратли унлар,
Бошқангиз ҳамиша кўнгли очиқсиз.

Сиз шайдо ва лекин фарқингиз анча,
Дилингиз турлидир, ҳатто қоришиқ.
Бир вақтнинг ўзида, уринмай канча,
Айтиб беролмасман икки хил кўшиқ.

Балки қалбларингиз англамоқ учун
Йиллар ўтиб кетар секин ва оғир.
Келишиб олгайсиз, иншоллох, бир кун,
Қолмас орангизда жумбок билан сир.

Ҳозир-чи дардингиз турфадир мутлок,
Рози ҳам бўлмайсиз мендан шу фурсат.
Бировингиз учун кўринсам-да оқ,
Иккинчингиз учун кораман факат.

2016 йил 16 марта

ҲАЁТ ИБРАТЛАРИ

Кўчадан келдиму ҳовлимда ногох,
Ари уясига бошимни тиқдим.
Қайси кун, жарчи күш қилса ҳам огох,
Қашкир тўдасига бирдан йўлиқдим.

Ёз пайти сафарга чиқиб бир замон,
Дафъатан тушганман қишининг забтига.
Аёзда йўл босдим, эгнимда чопон,
Бироқ дучор бўлдим ёзниң тафтига.

Жаннатни кўрай деб, мен шўрим қуриб,
Қанча синовларга айладим бардош.
Ва лекин дунёдан кетмасдан туриб
Дўзах аҳли билан бўлдим даврадош.

Ахир эзгуликка тиккандим-ку кўз,
Дилимда яшарди улуғ ибодат.
Барча юкунишлар ҳайф экан, афсус,
Агарда бўлмаса улар ижобат.

Кирқ йил камситдилар эринмай, сскин,
Кирар эшигимни қаттиқ ёпмадим.
Ўзимча барчани тушундим, лекин
Мени англайдиган зотни топмадим.

2016 йил 29 марта

УМРИМИЗ ЙЎЛЛАРИ

Окшом чўкар аста,
Бошланади тун
Тошкентнинг ўрда-ю гўшаларида.
Ўғлим иккаламиз кезамиз беун,
Улкан бу шаҳарнинг кўчаларида.

Самодан тушгандек миллионлаб чирок,
Фаройиб нур билан чулғана замин.
Бу жойда жам бўлар яқин ва йироқ,
Мен бунда тотғанман ёшликнинг таъмин.

Улуғ давраларда чархланди руҳим,
Кўрдим дўстларимдан иззат, эътибор.
Сирли шеъриятга тўлди шукуҳим,
Балки зиналарда изларим ҳам бор.

Энди ёшим ўтган, қадрдонлар кам,
Билмайман ногаҳон борар еримни.
Торайиб қолгандек кўринар олам,
Гарчанд эъзозлашар ҳамон шеъримни.

Болам-чи, во ажаб, у ҳам bemanzil,
Гўёки соҳилда қолдик икковлон.
Шаҳар қайнаб ётар, одам турфа хил,
Омад боқмас лекин бизларга томон.

Умрнинг бепоён йўллари бўйлаб,
Қайгадир жимгина ташлаймиз қадам.
Мен-ку ниманидир юрибман куйлаб,
Фарзандим кўнглида нелар бор, билмам.

Инсон тафаккури, бахту иқболи
Жўн бир тасодифга боғланмасин ҳеч.
“Оlam заволидир олим заволи”,
Буни Расулуллоҳ айтган эрта-кеч.

Ҳикматни уқмади лекин одамзод,
Оёқ ости бўлди онг билан шуур.
Заминда юрсак ҳам бепар, беканот,
Ҳар нечук ҳаётмиз, шунга ҳам шукур.

Ўғлим, фақатгина Ҳақнинг йўлини тут,
Мудом эзгулик деб қилгин ибодат.
Бир кун бу синовлар бўлгайдир унут,
Буюк иродангга таянгин факат.

Ҳамдамдек қувончим ва фарёдимга,
Яна кўринади қуёш тонг-саҳар.
Олис ёшлигимни солиб ёдимга,
Бошимни силайди онамдек шаҳар.

2016 йил 7 апрель

АВЛИЁ ҚИССАСИ

Чилла ўтирмокни килди-ю ният,
Форга кириб кетди бир кун авлиё.
Мухиблар дедилар гувраниб ғоят:
– Дуонгиз ижобат бўлсин, илоё.

Лекин авлиёни вакт ўтган сайин,
Унута бошлади муриду толиб.
Недир юз берганди ўртада тайин,
Қандайдир фалокат келганди ғолиб.

Пайт етиб, тугади чилла муддати,
Авлиё горини тарк этди у кун.
Қалбида жўш уриб меҳру шафқати,
Мухиблар кошига йўл олди мамнун.

Кеча соме бўлган кимсалар аммо
Ёвуз назар билан қарши олдилар.
Иблис келди, – дея кўтариб ғавго,
Уни эл ичидан ҳайдаб солдилар.

Рост йўлдан адашгай банда ҳар маҳал,
Магар юрагида заифдир имон.
Кор килмас энди ҳеч дуо-ю амал,
Сарсондир авлиё, пирлар саргардон.

Ҳаттоки эзгулик топгайдир барҳам,
Юмилгай виждоннинг иккала кўзи.
Авлиё фор томон кўйганда қадам,
Қалбларга кирганди Иблиснинг ўзи.

2016 йил 15 апрель

МЕХРИБОН

Барно Хўжаева хотирасига

Бир синглим бор эди, ғоят меҳрибон,
Тарк этди дунёни кеча ногаҳон.
Йироқдан келгандек овози энди:
– Сизга ғам ортиридим, шуниси ёмон!

2016 йил 17 апрель

ХАЁЛ ВА ҲАЁТ

Магар чикиб кетсам тоғларга томон,
Бўлардим айиклар билан сухбатдош.
Дўлана терардим балки ёнма-ён,
Меҳрибон дўстлардек туну кун йўлдош.

Шўнғиб кетсам агар теран уммонга,
Сувларнинг остида юрадим яшаб.
Балиқда токат йўқ шовқин-суронга,
Улар бақирмайди бизларга ўхшаб.

Бир кун осмонларга айласам парвоз,
Турналар сафида чаппар урардим.
Танишdir юлдузлар чалиб турган соз,
Базмига қўшилиб, жўр ҳам бўлардим.

Бу гаплар амалга ошмагай асло,
Энди хаёл билан қолғаёнман буткул.
Бошқа биронни-ку айтмангиз, ҳатто
Набирам кўнглига тополмасман йўл.

Ҳануз таракқиёт тўхтаган эмас,
Фордан чиқсан қаби шу зум одамзод.
Турфа синовларга кела олди бас,
Лекин ўзлигини унутди, ҳайҳот!

Афсус, калбизлилкка юз бурди Инсон,
Ақчадир суюнган мураббийси ҳам.
Туйғулар бир четда қолдилар ҳайрон,
Бсвакт нафақага чиққандек одам.

Ҳеч кимнинг сен билан иши йўқ зарра,
Майли, кўйк токига чироғингни ос.
Исмингни сўрашмас, ҳатто бир карра,
Фалон рақамдаги бандасан, холос.

2016 йил 30 апрель

ИСТИҚЛОЛ ЮРТИ

Кўрганларинг эмасдир сароб,
Олганинг ҳам карз эмас, нақддир.
Нижолни-ку экмоқлик савоб,
Мевасини смок ҳам баҳтдир.

Бир йигитнинг камолотига
Кафолатдир йигирма беш йил.
Эгар урди ўғил отига,
Хизр бўлсин, илоё, йўлдош.

У кўзини очган кунданоқ
Сабот ўзи йўргаклаб олди.
Синовларга дуч келди, бироқ
Улар издек оркада қолди.

Севги юрак мулкидир танҳо,
Мухаббатнинг йўқдир бозори.
Бундай ўлка учрамас асло
Тилидадир дилида бори.

Юртим, сенга баҳшида кўнгил,
Фармон эрур менга ҳар сўзинг.
Юрагимда йигирма беш йил
Олиб юрган дардимсан ўзинг.

2016 йил 8 май

ЭСКИ ДАФТАРДАН

ЎГЛИМ ИЛҲОМЖОННИНГ ШЕЪРИ

Биз яхши кунларни хаёл этгандик,
Ўзингиз от кўйган Илҳомжон билан.
Кичкина дунёда каттакон эдик,
Шараф ота деган кенг жаҳон билан.

Не килиб қўйдингиз, отажон, ахир,
Кимга зарур бўлди азиз жонингиз.
Бу қандай бедодлик, бу қандай тақдир,
“Бобом ўлмаган” дер, Илҳомжонингиз.

Ота юртимизнинг ҳар гўшасида,
Тириклар мисоли бирга юргайсиз.
Унинг ҳар воҳаси, ҳар кўчасида,
Азиз Ўзбекистон бўлиб тургайсиз.

1983 йил 31 октябрь

* * *

Абдулла Қодирий хотирасига

Азалий ҳақ гапни яширмок нечун,
Завол йўқ энг асл истеъдод учун.
Агарда коинот тегирмон бўлиб,
Оlamни янчса ҳам, қолгай у бутун.

1990 йил 10 январь

САДОҚАТ

Ҳар бир катта ва улкан ижодкорнинг янги асарлари жамланган китоб халқнинг маънавий ҳаётида ўзига хос воқеадир. Ўтган асрнинг якунловчи йилида Абдулла Орипов “Танланган асарлари”нинг 1-жилди чоп этилган эди. Янги асрнинг ўн олтинчи йилида шоирнинг кейинги икки ярим йиллик ижод на муналарини ўз ичига олган 8-жилд шеър муҳибларига ҳавола қилинмоқда. Жилд асосан Қора дengиз бўйида ёзилган ҳамда “Уммон орти илҳомлари” туркумини ташкил этган шеърлардан жамланди. Шоир ўн тўртинчи йилнинг киш ва баҳор ойлари ни Қора дengиз, ўн бешинчи йилнинг ёз ва куз фаслларини Атлантика океани бўйларида ўтказди. Шоирнинг бутун ижодида кузатилганидек, ушбу шеърларда ҳам у ўз ижодий кредитосига содик қолганлигини кўриш мумкин. Яъни факат ўзи кўрган, гувоҳ бўлган, руҳиятига таъсир қилган ҳаёт фактлари қалбни жунбишга келтирган, ижод “талвасаси”га туртки бўлган.

Жилдан ўрин олган шеърлар шоир ижоди янги мавзулар, янги ифода воситалари билан бойиганлигидан, давр ва халқ, шахс ва жамият, инсон ва унинг қалби, ҳаёт ва ўлим, нур ва зиё, муҳаббат ва нафрат, яхшилик ва ёвузлик, самимият ва ҳасад, меҳр ва қабоҳат сингари ўлмас ва азалий мавзулар янги ифода воситалари орқали очиб берилганлигидан, нарсалар ва ҳодисаларга янги шоирона нигоҳ билан назар ташлаш намоён бўлганлигидан далолат беради.

Шоирнинг ушбу давр ижоди учун мавзулар доираси янада кенгайғанлиги, ҳаётни руҳий-хиссий, бадиий-фалсафий таҳдил қилиш янада теранлашганлиги, лирик образнинг кўлами, салмоғи ошганлиги баробарида юксак бадиий савия, санъат асари сифатида мукаммаллик, инсоннинг руҳий олами “қатламлари”-га теран кириб бориш, Давр ва Вақтни бадиий идрок этиш, кенг дунёқарааш, образлар ва манзараларнинг тугалланган шеърий шаклига солиниши хосдир.

Кечаги ва бугунги кунимизнинг машхур шеършунос заргар Иброҳим Faфуров 1972 йилда бундай деб ёзган экан: “Абдулла Орипов кечаги кунги кўкларга кўтариб мақташлардан, шеъриятимизнинг юлдузи, метеори деб ҳамду сано тўкишлардан юкори кўтарила олди. У ҳеч бир мушакбозлиқ, ҳеч бир вакт, ҳеч бир кимсага боғлаб берилмаганлигини англаб етди. Мен факат унинг бугунги шеъри кечаги шеърларининг давомигина бўлиб қолмаслигини истардим. Мен чукур ишонаманки, унинг етмишинчи йиллар шеъри олтмишинчи йиллар шеъридан фарқ қиласди, у янги оҳанглар, янги воситалар топади, янги ифодавийликка эришади”.

Шоирнинг ўтган асрнинг саксонинчи, янги асрнинг дастлабки ўн йилликларидағи ижоди, ушбу жилдга кирган шеърлар асло бир-бирининг такори бўлиб қолмаганлигидан, “янги оҳанглар ва янги воситалар” билан бойиганлигидан, шоирона эҳтирос ҳеч бир сусаймаган ҳолда бадиий юксаклик тобора юқорилаб борганлигидан далолат беради. Айниқса, “Янги аср манзараси”, “Имтиҳон”, “Осмондаги зилзила”, “Ўтган тарихлар”, “Ҳаёт йўлларида”, “Буюк сабр”, “Аср фожиаси” каби шеърлар учун сатирик руҳнинг устунлиги, ички аччик истехзо, билинар-билинмас, яширин киноя чукурлашгани, кайфият ва кечинмалар нафакат ташки олам ҳодисалари, балки бевосита инсоннинг руҳий олами билан вобасталикда ифодаланиши хосдир.

Шеърият моҳият эътибори билан муҳим, юксак, гўзал, баъзан зиддиятли ҳолатлар, инсоннинг идеаллари ҳақидаги сўздир. Шеърга объект килиб олинган воқеа, ҳодиса ва ҳоказоларни, предметларни ўз ҳаётининг, яъни субъектнинг ажралмас бўлагига айлантириш, қалб призмасидан ўтказиб ижтимоий аҳамиятли умумлашма даражасига кўтариш чинакам катта шоирларгагина насиб қиласди. Бу жиҳатдан “Ҳамжиҳатлик” ва “Намойиш” шеърлари характеридир. Наклларга асосланган биринчи шеърда қадимда давлати қудратли, ҳалки фаровон яшаган бир хоқон ўзга диёрларни босиб олгиси келиб чоратрофга ўз хуфяларини юборганлиги, улардаги ахволдан воқиф килишни, кучи-қудрати нимада эканлигини билиб келишни буюрганлиги ҳақида сўз боради. Бирида хуфянинг хабарига кўра бойлик кўп экан. Бирок бу хабар хоқонга маъқул келмайди:

Деди: – Мен чинорман, у эса чўпдир,
Ундан бойликларим юз бора кўпдир.
Менга маъкул эмас ушбу хабаринг,
Кўринма кўзимга, соткинсан баринг.

Теварак-атроф ўлкалардаги ҳақиқий ахволни билиб келиш учун зудлик билан бошқа бир хуфя юборилади ва у кўрганларини хоқонга стказади:

– Мен борган жойларда ярок кўп экан,
Ҳар ён килич-калқон, минглаб тўп экан.

Бу гапни эшитиб қичкирди хоқон,
Деди: – Куролимни кўрмабди жаҳон...

Кутурган туялар, совутли филлар,
Кўрса тилдан колар не мағрур эллар.

Энди учинчи хуфя йўлга чикади ва қайтиб келади:

Уларда бир орзу, бир ният экан,
Ҳаммаси жипс экан, ҳамжихат экан.

Ўрнидан қалкаркан бойми, камбағал,
Ватан дсган сўзни эшитган маҳал.

Бу гапларни эшитиб:

Хоқон сўз дсмади, оғир тин олди,
Тахтига ёнбошлаб, ўйланиб қолди.

Деди: – Бундай юртни олиб бўлмайди,
Олсанг ҳам, измингга солиб бўлмайди.

Инчунин, юртнинг, миллатнинг бойлиги, куч-кудрати жипсликда, ҳамжихатликда экан. Бироқ оддийгина бўлиб кўринган бу фикр шсърий образ воситасида улкан, салмокли, шак келтирилмайдиган аксиомага айланади. Ушбу шеър, айникса, шсърий санъатнинг мукаммаллиги билан ажralиб туради. Абдулла

Ориповнинг “қофия пири” эканлиги, мўлжалга бсхато урадиган сўзларни топиши шеърда тўла-тўкис, ярк этиб намоён бўлган:

Қимирлаган жонга берганман ярок,
Килич тақиб олган ҳатто чақалок.

“Намойиш” шеъри дунёнинг бугунги манзараси санъаткорона чизиб берилганлиги билан ибратлидир. Шоирнинг поэтик тасаввурига кўра осмоннинг “Сомончи йўли”да “катта-кичик давлатлар, барча китъалардан келган миллатлар иштирокида кўрик, парад бўлиб ўтиди:

Найзасин кўтариб Африка ўтди,
Там-там овозлари самони тутди.

Улар кийиб олган турфа либосин,
Бири филин минган, бири қўтосин.

Осиё етаклаб болаларини,
Аравага ортган бомбаларини.

Бизникилар ўтди хушнуд ва голиб,
Пахта чаногини қўлига олиб.

Ўтдилар, дсайишиб акани опа,
Жинсни фарқлай олмай қолган Европа.

Турли ўйиннинг ҳам борлиги дуруст,
Ракстаси билан қўркитди ўрис.

Ҳамма ёкни босган турли штаблар,
Режиссёрлик қилди ўзи – Штатлар.

Ушбу шеърда “жахон айвони”даги ҳозирги ҳолат, дунёдаги турли низою можаролар, ҳар бир миллату китъаларга хос хусусиятлар, стакчи белгилар ўз ифодасини топган. Бироқ томоша охирлаб колса-да ҳеч ким китоб кўтариб ўтмайди. Яъни бугунги кунда дунёнинг кўпчилик гўшалари учун маънавият орқага сурилган, иккинчи даражали, бойлик, ҳашам биринчи ўринда.

Шоирнинг 1969 йилда ёзилган «Илк севги» деб номланган кичик бир шеъри бор:

Оддий машинани кўрса болалар
Ҳайратга тушишни канда қилмайди.
Олис юлдузларга улкан кスマлар
Учиб юрганини улар билмайди.
Биз-чи, дунё ишин биламиз андак,
Оила қурамиз, бола кўрамиз.
Лекин машинага бокқандай гўдак,
Ҳамон илк севгини эслаб юрамиз.

Инсоният фан ва техника соҳасида мислсиз кашфиётлар, ҳайратланарли ихтиrolар яратаган бизнинг асрда, бир карағанда, муҳаббат масаласида ҳам ҳеч бир жумбок қолмагандек. Бола оддий нарсадан ҳайратлангани сингари инсон ҳам ҳамон муҳаббат тилсими олдида танг, ожиз, чорасиз ахволда. Муҳаббат ҳамон сирли, мўъжизали, жумбокли. Бирок бугунги глобал-лув шароитида, Интернет тармоғи, ҳар хил сайтлар бутун оламини, барча бандай мўминни чирмовикдек қоплаб олган даврда дунёнинг баъзи жойларида, хусусан Ғарб мамлакатлари ва бошқа ўлкаларда муҳаббатдек бокира туйғуга заха етаёттандек. Шоирнинг 2013 йилда ёзилган “Европа” шеърида мана шу ҳадик ўз ифодасини топган.

Муҳаббат аталмиш бир хис бор эди,
Уни деб қавмлар бир-бирин еган.
Жульетта исмли бир қиз бор эди,
Бир йигит бор эди Ромео деган.

Бор эди муҳаббат аталмиш кўрғон,
Учиб киролмасди чивин ҳам ҳатто,
Софасин Ягонинг кўлида кўрган,
Бўғиб қўя қолган жуфтин Отелло.

Ҳа, узок ва якин ўтмишда Европада ҳам тоза, соф муҳаббат улуғ мақомда эди. Ромеодек ошиклар муҳаббат йўлида ўлимга

ҳам тайёр эдилар, Отелло сингарилар ёрини рашк қилиб ҳар нарсадан тап тортмас эдилар. Шекспирдек даҳолар бу мавзуда буюк асарлар яратган. Энди-чи? Интернет тармоғидаги ҳар хил ижтимоий сайплар орқали “оммавий маданият” нишоналари зўр бериб тарғиб қилинмоқда, ҳатто баъзи мамлакатларда бир жинсдагилар никохи қонун доирасида тан олинмоқда:

Энди бу юртларда дунё тескари,
Мұхабbat хислари бадар кетганлар.
Жаннатни мадҳ этиб юрганлар бари
Жаҳаннам комига бориб етганлар.

Хўроз хўроз билан ўтказса тўйин,
Буқалар буқа деб ипини узса.
Бу қандай томоша, бу қандай ўйин,
Сигирлар сигирга кўзини сузса.

Мұхабbat ҳакида ўтли, оташин, самимий туйғуларга йўғрилган мисраларни битган шоир дили соглом ақлга зид бундай “стандартлар”дан безовта, ярадор. Гап фақат жинслар ўртасидаги муносабатларнинг бугунги кўринишлари ҳакида эмас, балки фан-техниканинг мислсиз ривожланишидан ҳеч бир колишмайдиган даражада инсоният тутумида ҳам юз берадётган ўзгаришлар, иймон, виждон, савоб деган фазилатлар, инсонга хос азалий туйғулар ўрнини зулм, шафқатсизлик эгаллаб бораётганлиги ҳакида:

Ҳануз таракқиёт тўхтаган эмас,
Гордан чикқан каби шу зум одамзод.
Турфа синовларга кела олди бас,
Лекин ўзлигини унутди, ҳайхот!

Афсус, калбсизликка юз бурди Инсон,
Ақчадир суянган мураббийси ҳам.
Туйғулар бир четда қолдилар ҳайрон,
Бевакт нафакага чикқандек одам.

“Уммон орти илҳомлари” туркумига кирган шеърлар ҳакида сухбатлашар эканмиз шоирнинг қўйидаги мулоҳазалари эъти-

борни тортди: “Инсоният тарихини тафаккур ва илму фан тарихисиз тасаввур этиш айни нодонликдир. Одамзод дастурхони фаровонлиги омилини рад этиш ичикаралик ва ҳасаднинг яққол намунасиdir. Тўртта сийсатчига аччиқ килиб бутун бир китъани бадном килиш айнан кўрликдир.

Одамзод тарихига синфиийлик нуктаи назаридан қаралса, ҳамма нарса чалкашиб кстади. Бунга тарих гувоҳ. Шўролар тузуми ўзининг бутун ҳаёти давомида Американи, Европани, Ғарбни сўкиш билан машғул бўлди. Ҳолбуки, кишилик тараққистининг энг бетакор намуналари ўша юртларда яратилгани сир эмас. Армстронг ойга қадам кўйганда коммунистлар бу фактни кўриб-кўрмасликка олдилар. Айrim ўзбек шоирлари буржуйлар Ойда олтин ахтараяптилар, деб чиқдилар. Одамзоднинг миллион йиллик ғалабасини бу кўр сичқонлар албатта кўрмас эдилар. Энг ёмони давр уларнинг қўлида эди. Ўтган асрда йирик талант эгалари, шоирлар ҳам даб-дурустдан “Нима бизга Америка”, деган ёлғон риторикани тақрорлашдан нарига ўта олмадилар. Бундайлар аслида Америка тугул Ғаллаоролни-ям кўрмаган.

Инсон болалари бир сайёрада истикомат килар эканлар бир-бирларидан ниманидир ўрганишлари шарт. Бир-бирига ҳасад билан эмас, ҳавас билан карашлари лозим.

Мен “Уммон орти илхомлари” туркум шеърларни ёзар эканман хаёлимдан ҳар лаҳза мана шундай оғрикли саволлар ўтиб турди.

Кўпгина шеърларимда шу каби мавзуларга ишоралар мавжуд. Масалан, ўша тараккий этган Америкада, эътироф этиш керакки, биздаги шаркона, самимий инсоний муносабатлар деярли учрамайди”.

Шоир қасрда бўлмасин, Қора денгиз ёки Атлантика кирғогида туриб қайси мавзуда шеър ёзмасин, ҳамма вакт кўз ўнгидаги жонажон диёри, Ўзбекистон туради:

Бир умр курашдик орзулар учун,
Ҳа ойи сўз айтиб, ўртама жонни.
Дунё карвонининг бошида бир кун
Кўрсам етарлидир Ўзбекистонни.

Шоир қирқ йиллар мукаддам “Онажоним шсърият” шсърида ижод унинг учун дунёдаги ягона, энг юксак юмуш эканлигини, ўзи яшаб турган даврнинг барча хурсандчиликлари, жароҳатлари, яхисиу ёмони унинг қалами учун бегона эмаслигини, гарчи мушкулликлар учраса-да ҳақ йўлидан адашмаслик ҳамиша унинг шиори бўлиб колишини изхор қилган, нурли манзилларга стиб боришни орзулаган эди. Орадан ўтган йиллардаги, хусусан ушбу жилдга кирган ижод намуналари шоир ўз ижодий дастуруламалига, ҳаёт ҳакиқатига асосланган бадиий ҳакиқат тамойилларига, сўзга, бу оламда “топган тож-тахти” – шсъриятга содик қолганлигидан, вакт деган буюк ҳакамнинг қаршисида мулзам бўлмаслигидан гувоҳлик бериб турибди.

Дониёр БЕГИМҚУЛОВ,
Ўзбекистон Ёзувчилар уюшмаси аъзоси

МУНДАРИЖА

Ҳаёт ҳадислари.....	4
Кўча	5
Ҳаёт сабоқлари.....	6
Бобо дуоси	8
Яхшилар.....	9
Моҳирлик.....	10
Тилак	10
Гулдаста	11
Ўзбекистон мадҳияси	12
Истанбуллик	13
Қора денгиз.....	14
Ободлик.....	15
Мұхаббат.....	16
Ассалом.....	17
Ўзбек тилим.....	18
Махмудбейга.....	19
Зомби	19
Вакт	19
Болажон.....	20
Ташландик вагон	20
Ўзбекчилик	21
Ҳасадгўй	21
Яхши ва ёмон.....	22
Собиқ сафдошлар.....	23
Иш вакти	24
Чирок.....	24
Шогирд мақоми	25
Сўров	26
Сажда.....	27
Уч зина	28

Босфор.....	28
Халқим	29
Набирамга	30
Шифохонада	30
Мөхрибон	30
Чумолихўр	31
Билағонлик	31
Ҳимоят	32
Ҳақ гап	32
Кечиргин	33
Ўйин	33
Кўникиш	34
Икки болакай	34
Одил Ёқубов	35
Почта қутиси	36
Қушларим	38
Ўғри ва тўғри.....	38
Икки ҳамроҳ	39
Қовун ҳиди.....	39
Ҳаёт	40
Муаззам дарё	42
Парҳез	43
Дўконлар	43
Одат	44
Ватан меҳри	45
Мактаниш	46
Ифтихор	47
Унутиш	47
Одам ва тулпор	48
Мадад	48
Қариялар сұхбати	49
Тўйлар	50
Мардлик	51
Хесшу акрабо	52
Надомат	53
Мулк	54
Эслаш	54

Ажабо	55
Икки кария	55
Сафар	56
Дилозор	56
Лахза	57
Оч одам	58
Ҳакиқат	58
Ҳаёт кўринишлари	59
Кун кўриш	60
Қўзёш	61
Талкин	62
Нонушта	62
Ўғлим Илҳомжонга	63
Кечир шеърим	63
Полвон	64
Фазилат	65
Малак	66
Бемор	66
Учинчи бўлим	67
Шоколад	67
Ёлғизлик	68
Тўда	69
Узр	70
Момо	71
Аксиома	72
Шарх	73
Сўконғич	74
Она нигоҳи	74
Мехр	75
Софинч	75
Дўстлар ва ракиблар	76
Мехрибоним	77
Дуо	77
Оила шеъри	78
Яхшилиқ	78
Шифокор	79
Таъзим	80

Савия	81
Вафо.....	82
Баззоз.....	82
Такдир	83
Дўстим Убайдулла Розиқулов хотирасига	83
Сўймаса худойим.....	83
Кечув	84
Йўлак	85
Танишлар	86
Кўзгу.....	87
Айрилма	87
Тўйғу.....	88
Бўри ови	88
Афанди	89
Посздда	89
Монолог	90
Қишлоқ зиёллари	91
Ўзбекчилик – 2	92
Тарбиячи	92
Кундалик гаплар	93
Шоир	94
Кўёш тутилиши	94
Жаннат қопкасида	95
Қўриқчи ит.....	96
Қўркув	96
Ўзбекчилик – 3	98
Чидайсан, болам	98
Жанжал.....	99
Тажриба	99
Хаётга кайтиш	100
Ёмгир.....	101
Апрель	102
Ҳиммат	102
Асосий нусха	103
Шоир қисмати	104
Кассета	105
Ирим	106

Туташ дунёлар	106
Туғилиш	108
Лўттибоз.....	109
Тама	109
Кибр.....	110
Тоғ боласи	111
Оила янгиликлари	113
Огоҳлик	113
Анкета	114
Қўғирчоқ қиссаси.....	114
Шошил, қуёш	115
Инсон ғурури	116
Зиёли	116
Ўрмондаги воқеа	118
Намойиш	119
Мухлис	120
Орият.....	120
Инсон.....	121
Толстой	121
Бандлик	121
Дарслик тузувчи	122
Тадбир	122
Ҳамжиҳатлик	123
Апрель совуғи.....	125
Бозор.....	125
Илтижо	125
Алдов	126
Кулфат	126
Қаноат.....	127
Беморлар	128
Тўтиқушим.....	128
Омад	128
Космодром	129
Англаш	130
Пахса уй	131
Ўжар бола	132
Икки кўриниш	133

Улфатлар	133
Бойқаро	134
Телефон	135
Сўнгги макон	135
Капалак	136
Туш	137
Юрак	137
Мухбир	138
Янги авлод	139
Учар ликопча	140
Ватан севгиси	141
Бозор	141
Баҳо	142
Ҳимоя	142
Тасодиф	143
Фикр	144
Сабаб	144
Ибодат	145
Қароқчи қушлар	146
Йўловчи	147
Нетгайсан	148
Абадий садо	149
Табиб	150
Кўпчилик	151
Гулханий	152
Мулк	153
Кекса жангчилар	153
Шеърият	154
Буюклик хақида	155
Соғуний	156
Имон	157
Одат	158
Имкон	159
Кўприк	160
Янги аср манзараси	161
Ғалати одамлар	162
Ўкинч	163

Меъёр	163
Феъл.....	164
Нух кемаси.....	164
Туғма нодон	165

Уммон орти илҳомлари

Бахиллик	166
Имтиҳон	167
Атлантика.....	168
Осиёлик.....	169
Осмондаги зилзила	170
Баёт	172
Юқ	173
Актёр	173
Тўфон	174
Уммон кошида.....	174
Диалог	175
Узр	176
Ҳаёт ажойиботлари	177
Ўзбек бўлиб кўринаверар.....	178
Мулоҳаза	179
Дахлсизлик	180
НАСА.....	181
Полиз қўрикчиси.....	182
Тарқок қавм	183
Техас пахтазорида	183
Телефон сұхбатлари	184
Орзу	185
Инсон химояси	186
Бесона одам.....	187
Ҳаёт кечинмалари	188
Ош.....	189
Мулк	189
Рухлар.....	190
Ёлчиш.....	190
Сөхрли диёр	191
Янги аср мўъжизалари.....	192

Оқ кишииш.....	193
Беозор кибр.....	194
Баҳо	194
Ҳаёт дарсларидан	194
Инсон учун жанг	195
Ёшлик.....	195
Ғашлик	196
Гўрковлар қўшиғи.....	197
Мулла ва бемор.....	198
Ота-ўғил тортишуви	199
Сафардош.....	200
Рух	201
Ёлғончи ҳақида баллада	201
Қалқон	202
Абадий жараён	203
Мувофиклик	204
Мақтант, амаки	205
Кўзлар.....	205
Тафаккур мадхи.....	206
Окловчи	207
Тавсия.....	207
Ғурур	208
Эверест ва уммон	209
Олис кирлар соғинчи	210
Ватанпарвар	211
“Озодлик”.....	212
Ўтган тарихлар	213
Ҳаёт йўлларида	214
Буюк сабр	215
Бахшиёна.....	216
Август.....	218
Уммон бўйидаги ўйлар	219
Тор этик	222
Сайёхлар	222
Қаймок	223
Ёлғизлик.....	223
Куз ташрифи	224

Ҳаёт синовлари.....	225
Масъуллар.....	226
Учинчи йўл	227
Ижод сабоклари.....	227
Кундалик ҳангомалар.....	229
Хонаки фил	230
Коинот	231
Ростгўйлик	231
Техас ҳангомаларидан	232
Орол.....	232
Агар сенсиз.....	233
Ўтар дунё	234
Аср фожиаси.....	235
Башорат	236
Ўғрилар ҳакида баллада	237
Маслаҳат	239
Ватан	240
Халқ	240
Шайтон.....	241
Мангу паноҳ	241
Кийик ови	243
Балиқчилар	243
Нодонлар ҳакида баллада	244
Муаззамлик.....	246
Кошки	247
Тойчок ва ўғлон	248
Кийик ва тошбақа.....	248
Инсон шарафи	249
Мўмиё.....	250
Шикоятчи ҳангомаси	251
Ранг-барамглик	252
Тенглик	253
Ёр ва ағғор	253
Мардикор	254
Такдир тухфалари	255
Юпанч	256
Армон	256

Зиналар.....	257
Йўқолган бўри	257
“Иккичи” бола	258
Дон Кихот	259
Котиба хоним.....	260
Таъзия.....	261
Умр дафтарлари.....	261
Ҳасби ҳол	262
Замонлар	263
Ҳангома.....	264
Она тупроқ	266

Сафардан сўнг

Ижод	267
Ҳаёт ибрати.....	268
Дўйстлар.....	268
Масхарабозлар.....	269
Савод	270
Чумчук.....	270
Яхши гап	271
Юпатиш.....	271
Тириклик киймати.....	272
Сўровнома.....	273
Фаришта кисмати	274
Таниш туйғулар	274
Ҳаёт тухфалари	275
Ҳаёт жумбоклари	276
Ҳамшира	277
Замонавий ҳикмат	278
Адолат	278
Фермер қудамга	280
Каламуш.....	280
Отнинг думи	281
Лайлак кор	281
Тош кийик	282
Янги йил.....	282

Тўртликлар.....	284
Унутилган туйгулар	287
Ғалати кимсалар.....	288
Ҳаётни сев.....	289
Хонадон шеъри.....	290
Танҳо қуш	291
Ҳаёт муаммолари	292
Фожия.....	293
Камолот	293
Қўғирчоқлар	294
Шарқ қисмати.....	295
Остона	296
Тоифалар	296
Ҳаёт ибратлари.....	297
Умримиз йўллари	298
Авлиё қиссаси.....	300
Мехрибон.....	301
Ҳаёл ва ҳаёт	301
Истиқлол юрти	302

Эски дафтардан

Ўғлим Илҳомжоннинг шеъри	303
«Азалий ҳақ гапни...»	303
Садокат (Д.Бегимкулов).	304

Адабий-бадший нашр

АБДУЛЛА ОРИПОВ

ТАНЛАНГАН АСАРЛАР

Саккизинчи жилд

Шеърлар

Муҳаррир: *Ойдиннисо*

Бадиий муҳаррир: *Азамат Йўлдошев*

Техник муҳаррир: *Екатерина Корягина*

Мусаҳҳих: *Доно Тўйчева*

Саҳифаловчи: *Умида Валижсонова*

Нашриёт лицензия рақами АI № 154. 14. 08. 09.

2016 йил 8 августда босишига рухсат этилди.

Бичими 84x108 $\frac{1}{32}$. Times New Roman гарнитураси.

Офсет босма. 17,43 шартли босма табоқ.

11,2 нашр босма табоғи. Адади 3000 нусха.

рақамли буюртма. 580 Баҳоси шартнома асосида.

Ўзбекистон Матбуот ва ахборот агентлигининг

Фафур Гулом номидаги нашриёт-матбаа

ижодий уйида чоп этилди.

100128 Тошкент, Лабзак кўчаси, 86.

Телефон: (371) 241-25-24, 241-48-62, 241-83-29

Факс: (371) 241-82-69

www.gglit.uz . info@gglit.uz